ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 8

«Ἕνας ἄξιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη καὶ ἔγινε κάτι, ποτὲ δὲν θὰ πάῃ χαμένος, ἐκτὸς βέβαια ἂν ὁ Θεὸς τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωήν. Ἔχετε αὐτὴν τὴν πεποίθησι καὶ τραβήξετε μπροστά».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Μὴ σκέπτεσθε εἰς τὴν πόρταν τῆς ζωῆς, ὅπου εἰσέρχεσθε, μὴ σκέπτεσθε ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα δυστύχημα, ἕνας ὄλεθρος εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ καταποντισθῆτε».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θὰ ὑποφέρετε εἰς τὴν ζωήν σας, ἂν θελήσετε νὰ εἶσθε ἀληθινοί, ὅπως πρέπει νὰ εἶσθε καὶ θὰ θέλετε νὰ εἶσθε. Ἂν θέλετε νὰ εἶσθε ἐπιστήμονες, λειτουργοὶ τῆς ἐπιστήμης πραγματικοί, ἱερεῖς τῆς ἐπιστήμης, ἂν θέλετε νὰ εἶσθε Ἕλληνες παλαίοντες διὰ μεγάλα ἰδανικά, θὰ ὑποφέρετε εἰς τὸν βίον σας. Καὶ θὰ ὑποφέρετε καὶ πολύ. Καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ εὔποροι ἀπὸ σᾶς, ὅσοι εἶσθε, θὰ ὑποφέρετε, ἀκόμη δὲ περισσότερον οἱ πτωχοί. Στερήσεις πάσης ἀπόψεως, ἐναντιότητες τῆς τύχης, ἐναντιότητες τῶν ἀνθρώπων, κακοτυχίαι, ὅλα θὰ σᾶς ἔλθουν. Ἀλλὰ τί νομίζετε; Νομίζει κανεὶς ἀπὸ σᾶς ὅτι προορισμὸς τοῦ βίου εἶναι ἡ ἀπόλαυσις; Πρέπει νὰ ἐννοήσετε ὅτι ἡ μεγαλυτέρα εὐτυχία, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι νὰ παλαίῃ καὶ νὰ ὑποφέρῃ εἰς τὴν ζωήν του. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοεῖ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ εὐτυχία δὲν ἔχει ἐννοήσει τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ὑπάρχει στάδιον ἀνοικτὸν δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ζήσουν ἐλευθέρως, νὰ ἐργασθοῦν ἐλευθέρως ὅπως προαγάγουν καὶ τὸν ἑαυτόν τους καὶ τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον καὶ γίνουν πιστοὶ ὑποστηρικταὶ καὶ συντρέχοντες τὸ σημερινὸν Κράτος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Μίαν μόνον ἐλευθερίαν δὲν σᾶς ἀφήνω. Νὰ βλάψετε τὸ σύνολον, ὁλόκληρον τὴν Κοινωνίαν. Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν θὰ σᾶς ἀφήσῃ ποτὲ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν. Ὅποιος δὲ ἀπὸ σᾶς φαντάζεται ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐλεγκτής, ἄρα καὶ ὑπέρτερος ἀπὸ τὸ Κράτος, θὰ παραλογίζεται».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύπος: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ

ΠΡΟ ὀλίγου καιροῦ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωσεν ἐγκύκλιον γιὰ νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς νέους στρατιώτας τὸν σεβασμὸν ποὺ ὀφείλεται ἀπὸ μέρους των εἰς τοὺς ζῶντας πολεμιστὰς τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων καὶ ἰδιαίτερα εἰς ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, ποὺ φέρουν ἐμφανεῖς τὰς διακρίσεις τῆς θυσιαστικῆς ὁρμῆς ποὺ τοὺς ἐνέπνεεν ὅταν ἐπολεμοῦσαν γιὰ νὰ προασπίσουν καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὰ σύνορα τῆς Πατρίδος — τὰ τραύματα καὶ τὴν ἀναπηρίαν των.

Νὰ περιγράψωμε τώρα τὴν συγκίνησιν ποὺ ἀναμοχλεύει μέσα εἰς τὰς ψυχὰς καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις αὐτὴ ἡ ἐγκύκλιος; Θὰ ἦτο κάπως περιττόν. Ὅ,τι ἑλληνικὸν καὶ πιὸ πολὺ ἀκόμη, ὅ,τι ἀνθρώπινον ἔχομε μέσα μας, ἦτο φυσικὸν ν' ἀναστατωθῇ μὲ μόνην τὴν σκέψιν ὅτι ἐχρειάσθηκε νὰ βγῇ ἕνα χαρτὶ γιὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ στοὺς νέους κάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ τοὺς καίῃ καὶ νὰ τοὺς φλογίζῃ, τὸν σεβασμὸ καὶ τὸν θαυμασμὸ γιὰ κείνους ποὺ ἔκαμαν μεγαλύτερη καὶ ἐνδοξότερη τὴν Πατρίδα.

Αὐτὸ ὅμως εἶναι ἄλλο θέμα, ποὺ ἔχει, βέβαια, καὶ αὐτὸ τὴν ἐξήγησί του. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἐξήγησι θὰ μᾶς πήγαινε μακρυά, πολὺ ἔξω ἴσως ἀπὸ τὸ σκοπὸ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Ἀρκετὸ εἶναι νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἀνατρεπτικὴ πλημμύρα ποὺ ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ τὸν πόλεμο ξαμολύθηκε ἐπάνω ἀπὸ τὸν Κόσμο καὶ ποὺ χρόνια εἶχε κλυδωνίσει, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους τόπους, καὶ τὸν δικό μας. Χρόνια ὁλάκαιρα ἀφήναμε τὴν ψυχή μας καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας μὲ τὰ ἱερώτερά της αἰσθήματα, μὲ αὐτὰ ποὺ ἔζησε καὶ ἐθάμπωσε τὸν κόσμο ἐπὶ χιλιετηρίδας, ἀνυπεράσπιστη νὰ τὴν γυμνώνῃ ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρετές, καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς ὀμορφιές της τὸ φοβερὸ κῦμα τῆς ἀσεβείας, τὸ κῦμα τῶν βαρβάρων εἰκονοκλαστικῶν ἰδεῶν ποὺ ἔφταναν ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ ζόφου καὶ τοῦ τρόμου. Χρόνια ὅλοι μαζὶ οἱ πολιτικοί, ἡ ἰθύνουσα κοινωνία, οἱ σπουδασμένοι κι' οἱ γραμματικοί, τὸ βιβλίο καὶ οἱ ἐφημερίδες, δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ καλλιεργοῦν τὸν δισταγμό, νὰ σπείρουν τὴν ἀμφιβολία, γιὰ ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἀρχὲς καὶ τὶς ἰδέες ποὺ ἐστήριξαν σὲ χαλεποὺς καιροὺς τὴ ζωή του καὶ ἐφώτισαν μὲ θαυμαστὰ ἔργα τὶς καλὲς ὧρες τῆς ἱστορίας του.

Κι' ἔπρεπε νὰ βγῇ μιὰ μέρα ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας ἄντρας, ποὺ ἐπόνεσε μοναχός του, μαζευμένον καὶ συμπυκνωμένον τὸν πόνον ὅλου τοῦ λαοῦ καὶ μαζὶ τὸν πόνον ὅλων τῶν ἑλληνικῶν γενεῶν

πού πέρασαν καί περισσότερο ἀκόμα τόν πόνο τῶν γενεῶν ποὺ ἔρχονται καὶ νὰ ὀρθώση τὴ δύναμι καὶ τὴν πνοή του ἐναντίον αὐτῆς τῆς καταστροφικῆς πλημμύρας, τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ ξεπεσμοῦ, ποὺ εἰς τὴν βαθύτερή της οὐσία δὲν ἦταν παρὰ πλημμύρα ἀσεβείας. Ἔπρεπε νὰ βγῆ ἕνας ἄντρας γιὰ ν' ἀδράξη μὲ τὰ χέρια του καὶ νὰ στρέψη τὴν πορεία τῆς ἐθνικῆς ζωῆς πρὸς ὅ,τι ἦτο ἀνέκαθεν ἰδικόν μας, γνησίως ἑλληνικόν. Πρὸς τὰς ἱστορικὰς πηγὰς τῆς ζωῆς μας, πρὸς τὴν αἰωνίαν ἑλληνικήν μας παράδοσιν, πρὸς τὸ πνεῦμα, πρὸς τὸν Θεόν.

Ἡ ἐγκύκλιος ποὺ ἀνεφέραμε στὴν ἀρχή, μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα, εἶναι καὶ αὐτὴ καρπὸς καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς στροφῆς. Ἡ ἐγκύκλιος ὅμως δείχνει τὸν δρόμο σ' ἕνα κατ' ἀνάγκην στενὸ καὶ περιωρισμένο κύκλο. Ἐνῷ ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι κάτι πολὺ εὐρὺ καὶ πολὺ γενικό. Καὶ τὸ κάτι αὐτὸ εἶναι νὰ ξαναζήση καὶ νὰ ξαναεμπεδωθῆ στὴν ὅλη μας ἀγωγή, καὶ στὴ ζωή μας ὅλη, σ' ὅλες τὶς σφαῖρες καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της ὁ ΣΕΒΑΣΜΟΣ. Στὸ σπίτι καὶ στὸ σχολειό. Στὸ ἐργαστῆρι καὶ στὸ δρόμο. Στὸ χωράφι καὶ στὸ ἐργοστάσιο. Ὁ σεβασμὸς ἔχει τὴν θεμελίωσίν του εἰς τὸ θεῖον. Γιὰ τοῦτο ἡ πηγή του εἶναι ἀπαρασάλευτος. Ἀπὸ τὴν πηγὴν αὐτὴ παίρνει τὴν ἱερότητα, ποὺ μ' αὐτὴν ἁγιάζει τοὺς θεσμοὺς τοὺς κοινωνικούς. Ὁ σεβασμὸς εἶναι ἡ συνδετικὴ ὕλη κάθε ἱεραρχίας. Στὸ σεβασμὸ στηρίζεται ἡ οἰκογενειακὴ ἁρμονία, ἡ εὐταξία καὶ ἡ εὐπρέπεια. Ἀπ' αὐτὸν ἀντλεῖ τὸ κῦρος καὶ τὴν δύναμί της ἡ ἐξουσία τῶν γονέων, ποὺ εἰς τὴν ἐκδήλωσί της εἶναι γεμάτη ἀπὸ τρυφερότητα, στοργὴν καὶ ἀγάπην. Αὐτὴ ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀγάπη, ποὺ ἀποπνέει ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα, κάμνει τὸν ζυγόν της χαροποιόν, γλυκύτατον δεσμόν.

Ἡ νεότης εἶναι προνόμιον. Τὸ μεγαλύτερον προνόμιον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ἡ παρουσία της πλατύνει τοὺς ὁρίζοντας καὶ δίνει τὸ ἐλπιδοφόρον βάθος εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ζωῆς. Εἰς τὸ πρόσωπόν της οἱ κουρασμένοι τῆς ζωῆς, αὐτοὶ ποὺ ἐπάλαιψαν γιὰ ν' ἀνεβοῦν καὶ ἀπόσταση ἀνεβαίνοντας, βλέπουν τὴν δυνατότητα καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὀνείρου, μὲ τὰ φτερὰ τοῦ ὁποίου ἐξεκίνησεν ἡ ζωή τους. Καὶ ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δικαιώνει ὅλην τὴν θλῖψιν τῆς ἀπογοητεύσεως, ὅλην τὴν τραγικότητα τῶν ἀνεκπληρώτων πόθων καὶ τῶν ἀπραγματοποιήτων ἰδανικῶν.

Οἱ νέοι πρέπει νὰ τὰ γνωρίζουν καὶ νὰ τὰ αἰσθάνωνται ὅλα αὐτά. Ὁ σεβασμὸς θὰ πηγάζη τότε αὐθόρμητος καὶ κατακάθαρος, ὡς χαρούμενον καθῆκον, ὡς γλυκύτατον χρέος. Ὡς χρέος πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐδαπανήθησαν στρώνοντες τὸν δρόμο γιὰ νὰ περάσουν αὐτοί. Ὄχι πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν πολέμων μόνον, ποὺ εἶναι τόσον ἐμφανὲς τὸ δικαίωμά τους ν' ἀπαιτοῦν τὸ σέβας. Ὄχι πρὸς τοὺς γονεῖς μόνον, ποὺ ὡς πρὸς αὐτοὺς ὁ φυσικὸς δεσμὸς καὶ ἡ στοργὴ κάμνει ἄμεσα ἀπαιτητὸν τὸ χρέος τοῦ σεβασμοῦ. Ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους ἐκείνους, ποὺ ἔξω ἀπὸ τὸν στενὸν οἰκεῖον κύκλον, πλατύτερα, μέσα εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἐκουράσθησαν ἀγωνιζόμενοι, εἴτε ἐπέτυχαν εἴτε ἀπέτυχαν. Πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ τοὺς ἀποτυχημένους, πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Περισσότερον πρὸς τοὺς τελευταίους, γιατὶ αὐτοὶ ἔχουν πικραθῆ καὶ κουρασθῆ περισσότερον. Ἔτσι τὰ μάτια των, ποὺ εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι γυρισμένα πρὸς τὸ μέλλον, θ' ἀπλωθοῦν σεμνά, γεμᾶτα κατανόησιν πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ἡ κατανόησις αὐτὴ θὰ πλατύνη περισσότερον τὴν ὅρασίν των, θὰ πλουτίση τὴν πεῖραν των καὶ θὰ τοὺς δώση τὸν τρόπον νὰ μεταλαμβάνουν ἀπὸ τὴν μυστηριακὴν ἁγιότητα τῆς θυσίας, τῆς μόνης, ποὺ σ' ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ σ' ὅλους τοὺς τόπους δίδει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μας φύσιν νόημα καὶ ἀξίαν σχεδὸν θεϊκήν.

Κδς

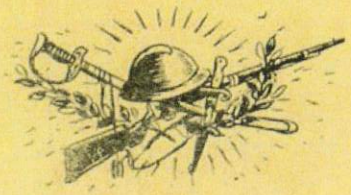

Η Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς! Εἶπε τὰ χαρακτηριστικὰ λόγια τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖο: «Ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ Ε. Ο. Ν. εἶναι θεσμὸς κρατικός, ἔργον μου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζω τὰς μεγίστας ἐλπίδας. Προσεπαθήσαμεν τελευταίως νὰ τὸν προσαρμόσωμεν καὶ μὲ τὸ σχολεῖον, οὕτως ὥστε νὰ ἀλληλοσυμπληροῦνται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, Κύριοι, ΕΙΜΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ ΕΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΗ ΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΝΑ ΤΗΝ ΘΡΑΥΣΩ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΝ».

Λόγια ποὺ μποροῦσε νὰ πῆ μόνο ἕνας δυνατὸς Ἀρχηγός. Οἱ παρατηρήσεις του ἀπὸ τὴν ἀγρυπνη παρακολούθησι τῆς συναφείας μεταξὺ Ε.Ο.Ν. καὶ σχολείου ἀποκρυσταλλώθηκαν τώρα σ'αὐτὴ τὴν ἀπόφασι, σ'αὐτὰ τὰ λόγια.

Ἡ σοφὴ καὶ δυνατὴ χειρονομία τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτη νὰ πάρη στὰ χέρια του τὰ ἡνία τοῦ ἅρματος τῆς Παιδείας εἶναι σοβαρή. Ἡ παρομοίωσι αὐτὴ ἔρχεται στὸ νοῦ μου ἀπὸ μιὰ εἰκόνα ποὺ κάποτε κάπου εἶδα. «Τὸ ἅρμα τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου στὴν ἀρχαία του μυθικὴ παράστασι — τὸ ἅρμα τοῦ ἀνατέλλοντος Νοῦ, ποὺ ζητεῖ ἀνάμεσα σὲ μουχλιασμένα σύννεφα, ποὺ ἡ ἀμάθεια σκορπίζει, νὰ χύση φῶς καὶ λάμψι στὸν κόσμο». Αὐτὴ ἤτανε ἡ λεζάντα. Ἡ παρομοίωσι δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀτυχής.

Χωρὶς τὸ ἅρμα αὐτὸ τοῦ ἀνατέλλοντος Νοῦ, ἕνας λαὸς θὰ μένη στὸ σκοτάδι καὶ καμμιὰ δύναμι δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπὸ τὴ μούχλα καὶ τὴ μαυρίλα, οὔτε ἡ σοφία τῶν προγόνων, οὔτε ἡ κοσμοξακουσμένη τελειότητα τῆς Ἀπολλώνιας ὁμορφιᾶς.

Ἡ νέα Ἑλλάδα εἶχε κάνει στὴν ἀρχὴ τοῦ περασμένου αἰῶνα πολλὰ μὴ εὐφρόσυνα πάνω στὸ ἐπίπεδο τῆς Παιδείας. Σὰν ἕνα νέο κορίτσι, ποὺ χρόνια κλεισμένο βρίσκεται ξαφνικὰ σ' ἕνα ἡλιολουσμένο μονοπάτι, ἔξω ἀπὸ τὰ κάγκελλά του. Δὲν ξέρει ποῦ νὰ στρέψη τὸ βῆμα. Δεξιὰ - ζερβὰ τὴν χειραγωγοῦσαν οἱ ξένοι. Ξένος στρατός, ξένη κοινωνικὴ ζωή, ξένοι κυβερνῆτες καὶ ξένη ἐκπαίδευσι.

Οἱ Βαυαροὶ ἐπέμεναν ἀμέσως στὴν ἵδρυσι Πανεπιστημίου. Κι' ἔγινε! Ἡ πυραμίδα ἄρχισε νὰ χτίζεται ἀπὸ τὴν κορφή. Στέκονταν στὸν ἀγέρα χωρὶς βάσι κι' ἦταν μόνο ἕνα ἐπιφανειακὸ κατασκεύασμα, ζωγραφισμένο φαντασμαγορικὰ στὰ σύννεφα. Ποιός Ἕλληνας θὰ μποροῦσε τότε νὰ φοιτήση στὸ Πανεπιστήμιο, τὸ ἀνώτατο αὐτὸ ἐργαστήριο τῆς γνώσης καὶ τῆς σοφίας; Καὶ ποιός Ἕλληνας θὰ δίδασκε; Ἤρθανε Βαυαροὶ καθηγητές. Δίδασκαν σὲ γερμανικὴ γλῶσσα. Ἄδικα χτυποῦσαν μὲ τὴν περίφημη σοφία τους στὴν ψυχὴ καὶ στὸ νοῦ τῶν ὀλιγαρίθμων ἀκροατῶν των. Ἡ πυραμίδα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας χρειάζονταν βάσι ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τεθῆ οὔτε ἀπὸ βασιλιάδες, οὔτε ἀπὸ ὑπουργούς, οὔτε καὶ ἀπὸ ξακουστοὺς ξένους καθηγητές. Μόνο ὁ Χρόνος, ὁ πολυδύναμος βασιλιάς, ἔβαλε γεροδύναμα τὴ βάσι αὐτὴ μὲ τ' ἀγκωνάρια της τὰ βαρειὰ στὴν ἐκπαίδευσι τοῦ ἑλληνόπαιδου τὸ θεμέλιο τοῦ λαϊκοῦ ἑλληνικοῦ σχολειοῦ. Ἔτσι ἐκείνη ἡ γενεά, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ἔφκιασε τὸ Πανεπιστήμιο — τὸν ἀνώτατο σταθμὸ τῆς Παιδείας — καὶ τὸ καμάρωνε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια ὡς ποὺ ἦρθε ἡ νέα γενεὰ καὶ τὸ κατέκτησε.

Ὅλες τὶς κατόπιν δεκαετηρίδες παράδερνε ἀληθινὰ ἡ Παιδεία ἀνάμεσα σὲ παιδαγωγικὲς καὶ μορφωτικὲς θεωρίες ξένες, κάποτε μάλιστα πολὺ ξένες πρὸς τὴν ἑλληνικὴ ψυχοσύνθεσι. Ἐστάλησαν σωρεία οἱ ὀπότροφοι ψυχολόγοι καὶ παιδαγωγοὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Γυρίζοντας ἔφερνε ὁ καθένας τὸ σάκκο του γεμάτο σοφίες, ὅμως πάντα ξένες πρὸς τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Καὶ τὸ ἑλληνικὸ παιδὶ γίνονταν τὸ «λαγουδάκι τοῦ πειράματος» ἢ, κάλλιο, τὸ κεφάλι τοῦ κασίδη, στὸ ὁποῖο ὁ καθένας μάθαινε μπαρμπέρης. Ὅλοι μιλοῦσαν γιὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ κανεὶς γιὰ τὴ ζωή. Τί τοὺς ἔμελλεν ἐκεῖνος ἡ ζωή; Μετροῦσαν μὲ σαντιμέτρα τὴν πνευματικὴ ἱκανότητα, μὲ τέστ, μὲ ὅλας τὰς νέας μεθόδους τῶν ξένων παιδαγωγῶν, ὅμως ἀγρὸν ἀγόραζαν γιὰ μιὰ ἐθνικὴ ἀγωγή. Κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ ἴδιοι ἔφευγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νάχουν κλείσει μέσα στὰ στήθεια τους τὴν Ἑλλάδα, καὶ ξεχνῶντας στὰ ξένα τὴν πραγματικότητά της καὶ τὴν ἀνάγκη της γύριζαν πίσω φουσκωμένοι μὲ θεωρίες καὶ κενὲς σοφίες. Ὅλα εἶχαν φθάσει στὴν Ἑλλάδα: ἡ μέθοδος Πεσταλότζι, ἡ Φρεβελιανή, ἡ μέθοδος τοῦ σχολείου Ἐργασίας, ἡ μοντέρνα καταμέτρησι τῆς νοημοσύνης κατὰ τὸν Στέρν, καὶ μόνο ἡ ἐθνικὴ μας ἀγωγὴ πάθαινε τὴν πιὸ κωμικοτραγικὴ ἀδαρία.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς χώρας μας ἔλειπαν ὅλα αὐτὰ τὰ σπουδαῖα καὶ τὰ τρανά, τὰ μοντέρνα καὶ ἐκπληκτικά, ἔμενε ὅμως ἡ ἐθνικὴ ἀγωγὴ μὲ τό:

«Φεγγαράκι μου λαμπρὸ
φέγγε μου νὰ περπατῶ.....».

Τότε σκοπὸς ἤτανε ἡ διατήρησι τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ. Ἀργότερα ξεχάστηκαν ὅλα αὐτὰ σὰν τετριμμένα κι' ἀνάξια προσοχῆς κι' ἀρχίσανε νὰ μεταδίδωνται γνώσεις καὶ πάλι γνώσεις, ποὺ ἄγγιζαν τὸν νοῦ χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν δύναμι νὰ διαμορφώσουν τὴν ψυχὴ καὶ τὸν χαρακτῆρα γιὰ τὴν κατανόησι καὶ τὴ δράσι πρὸς τὴν ἐθνικὴ ὑπόστασι.

Ἀκόμα δὲν εἶχε ἀνανήψει ἡ Παιδεία ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τῆς γνωσεομανίας, ποὺ ἐδημιούργησε τὶς τάξεις τῶν μορφωμένων φαντασμένες καὶ φουσκωμένες ,καὶ τὴν πλάκωσε ἄλλο μεγάλο κακό: ἡ κομμουνιστικὴ ἀποσύθεσι.

Μὲ πεῖσμα, μὲ τρομερὴ ἐπιμονή, ἄπλωσε τὰ πλοκάμια της στὸν κλάδο αὐτὸ τῆς ζωῆς μας! Δὲν ὑπάρχει μέσο ποὺ νὰ μὴ μεταχειρίστηκε κι' οὔτε τρόπος ποὺ νὰ μὴ μετῆλθε. Οἱ μορφωμένοι, ποὺ εἶχανε μόνο γνώσεις καὶ καμμιὰ ἐθνικὴ συνείδησι, ἔπεσαν πρῶτοι θύματά της. Ἔβλεπαν μέσα στὶς ὁποσχέσεις καὶ τὶς θεωρίες της ὄχι τὴ δύναμι τοῦ προλεταριάτου, παρὰ τὴν πτῶσι τοῦ συνόλου καὶ τὴν ἀτομική τους ἀποθέωσι. Γύρευαν πεδίο δράσεως καὶ τὸ βρήκανε μέσα στὴν Παιδεία. Ἔγιναν ἄλλοι συνειδητὰ κι' ἄλλοι ἀσυνείδητα ὄργανα μιᾶς βάρβαρης τρομοκρατικῆς θέλησης, ποὺ ζητοῦσε νὰ ἀποσυνθέση τὶς ἐθνικὲς συνειδήσεις καὶ τὰ Ἔθνη γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ μιᾶς οὐτοπιστικῆς θεωρίας. Γιατὶ ἡ θεωρία τοῦ Ἑβραίου Μάρξ - Μόρνταχαϊ δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ σώση τὴν ἀνθρωπότητα παρά, ἐκμηδενίζοντας τὶς ἐθνικὲς ὁλότητες, ἤθελε νὰ θέση σὲ κυριαρχία τὸ ἄτομό του καὶ τὴ φυλή του. Ὅποιος δὲν τὸ ἔχει νοιώσει ὡς τὰ τώρα, δὲν ἔχει νοιώσει τὶς βαθύτερες συνάφειες τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἔγιναν λοιπὸν οἱ μορφωμένοι μας, οἱ χωρὶς συνείδησι, μυστικὰ καὶ φανερά, ἡ μάστιγα τῆς λαϊκῆς μας μορφώσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀγωγῆς. Εἶχε παντοῦ

εἰσχωρήσει ἡ ἀποσύνθεσι ἐκείνη ποὺ κυνηγοῦσε κατὰ πόδας τὴν οἰκογένεια, τὴ γυναῖκα, τὸ κορίτσι, τὸ παιδί, τὴν ἐκκλησία, τὸν ἐργάτη καὶ χτυποῦσε καὶ τσάκιζε κάθε ἀξία.

Πολλὰ γυμνάσια ἤτανε κόκκινα, τὸ Πανεπιστήμιο τρίβονταν ἀδόναμο ἀνάμεσα σὲ δυὸ μυλόπετρες, τὸ λαϊκό, τὸ δημοτικὸ σχολεῖο,προχωροῦσε στὸν κόκκινο δρόμο, οἱ διαλέξεις τῶν μορφωμένων εἶχανε τὶς χαραχτηριστικές ἐρυθρὲς πινελιές καὶ ἡ περιώνυμης Ἐκπαιδεφτικὴ μεταρρύθμισι» μὲ τοὺς κομμουνιστὲς στὸ Ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο ἔδωσε τὸ τελειωτικὸ πλῆγμα.

Τώρα ποὺ ἡ Ε.Ο.Ν. ξάπλωσε σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ζωντανεμένη ἀπὸ τὴ μεγάλη πνοὴ ἑνὸς ἐξαιρετικοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἑνὸς δυναμικοῦ Ἐπιτρόπου, ποὺ τὸν φτερώνουν ἀτένια ἐθνικὰ φτερά, διακόπτεται αὐτὴ ἡ προηγούμενη ἀποσυνθετικὴ ἐργασία.

Μερικοὶ κοντόθωροι ἔφερναν ἀκόμα καὶ στερνὰ ἀπὸ 28 μῆνες τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης ἀντίδρασι μυστική. Εἴτε ἀπὸ στρατὸ ἐγωπαθισμὸ καὶ ἀτομισμό, εἴτε ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ δηλητήριο ἢ ἐκπαίδευσι σὲ πολλὰ τῆς μέρη ἤτανε σάπια. Χρειάζονταν ὁ Ἡρακλῆς γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὸν σταῦλον τοῦ Αὐγείου.

Καὶ βρέθηκε αὐτὴ ἡ Ἡράκλειος δύναμι, βρέθηκε στὴν ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Κυβερνήτη - Ἀρχηγοῦ μας. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς δασκάλους νὰ νοιώθουν τὸ ἐπάγγελμά τους ὡς ἐ π ά γ γ ε λ ί α κι' ὄχι ὡς ἐ π ά γ γ ε λ μ α. Ἀπαιτεῖ νὰ μὴν εἶναι θηριοδαμαστὲς ἢ βοσκοὶ κοπαδιοῦ ζώων. Ἀπαιτεῖ νὰ ξεπεράσουν τὸν ἀτομισμὸν καὶ τὸν ἐγωπαθισμόν. Ἀπαιτεῖ νὰ θέσουν τὸ προηγούμενο κῦρος τοῦ Ἐγὼ τους κάτω ἀπὸ τὸ «Ἐμεῖς» τοῦ συνόλου. Ἀπαιτεῖ τὸν ἐξαγνισμὸ καὶ τὴν ἀναγέννησί τους. Γιατὶ στὴν παιδαγωγικὴ τῶν ζωντανῶν σήμερα λαῶν ζητεῖται παντοῦ τὸ «Ἐμεῖς». Ὅταν ἐπιτύχουμε νὰ λύσουμε μὲ ἐπιτυχία τὴν ἀναγέννησι τῶν δασκάλων καὶ παιδαγωγῶν μας, τότε λύνεται πολὺ εὔκολα καὶ τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας μας, ποὺ ἡ μεγάλη χειρονομία τοῦ δυνατοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ "Εθνους θέλει νὰ βάλῃ κάτω ἀπὸ τὴν ὁμόπνοη γραμμὴ ποὺ ἔχει χαράξει μὲ τὴν ἡρωϊκὴ μονοκονδυλιὰ τῆς 4 Αὐγούστου τοῦ 1936 στὴν νεοελληνικὴ ἱστορία.

ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ - ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΑΛΛΟΙ ἀπὸ σᾶς ἀκούσατε καὶ ἄλλοι ἐδιαβάσατε τὸ λόγο τοῦ Ἀρχηγοῦ στὴν Ἑκατονταετηρίδα τοῦ Πολυτεχνείου. Μᾶς μίλησε καὶ μᾶς εἶπε γιὰ τὴν Ἐλευθερία. "Οτι ἐλευθερία δὲν εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀπὸ κακὴ συνήθεια καὶ ἀταδισμὸ αἰώνων δουλείας ἐνόμιζεν ὁ "Ελλην. Ἐνόμιζε δηλαδὴ ὅτι ἐλευθερία εἶναι ἡ καταπάτησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου. Τὸ «τί εἶσαι σὺ καὶ τί εἶμαι ἐγώ». Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ ἐλευθερία μποροῦσε καὶ μπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ μόνο σὲ λαοὺς πρωτογόνους, ἐκεῖ ὅπου εὐδοκιμεῖ καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, διότι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου στηρίζεται.

Σὲ μᾶς ἡ ἀντίληψις αὐτή, ὅπως καὶ προηγουμένως εἶπα, εἶναι κληρονομία τῶν χρόνων τῆς δουλείας. Τότε ὅμως εἶχε τὴν δικαιολογίαν τῆς ὑπάρξεώς της, τότε ἦτο ἀνάγκη ἀμύνης καὶ ἐθεωρεῖτο ἔξυπνος ἐκεῖνος ποὺ μποροῦσε νὰ καταστρατηγήσῃ καὶ νὰ καταπατήσῃ νόμους καμωμένους ἀπὸ τὸν κατακτητή, μὲ τὴν πρόθεσι νὰ καταπατήσῃ καὶ αὐτός, νὰ ὑποβουλώσῃ καλύτερα τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ραγιᾶ, νὰ ἀφομοιώσῃ, νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰ πάντα. Ἐθεωρεῖτο λοιπὸν τότε ἐλευθερία ἡ καταστρατήγησις, εἴτε φανερὰ εἴτε μὲ πονηρία, τῶν νόμων τοῦ κατακτητοῦ. Καὶ ἦταν ἴσως δικαιολογημένη ἡ ἀντίληψις αὐτή, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ κατακτητὴς ἐπεδίωκε νὰ καταπνίξῃ κάθε σκέψι ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τότε ὅμως πέρασαν χρόνια. Ἐγίναμε Κράτος ἐλεύθερο πλέον. Σύνολο ἐλεύθερο. Μᾶς ἔμεινε ὅμως ἡ κακὴ συνήθεια. Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ νομίζῃ τὸν ἑαυτό του ἔξυπνο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ καταπατήσῃ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου. Νομίζει τὸν ἑαυτό του ἔξυπνο — γιὰ νὰ φέρω καθημερινὰ παραδείγματα — ἐκεῖνος ποὺ τοῦ συνιστᾷ ὁ ἀστυφύλαξ νὰ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιο καὶ μετὰ δύο βήματα, μόλις γυρίσῃ τὴν πλάτη ὁ ἀστυφύλαξ, κατεβαίνει πάλι στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου, καὶ νομίζει τὸν ἑαυτό του ἔξυπνο ὁ ὁδηγὸς ποὺ θορυβεῖ μὲ τὴν σειρῆνα του τὴν νύκτα, ἐνῷ ἀπαγορεύεται καὶ τὸ γνωρίζει. Καὶ δὲν καταλαβαίνουν πὼς αὐτὸ ὄχι μόνον ἐλευθερία δὲν εἶναι, ἀλλά, τὸ ἐναντίον, ἴδιον δουλοπρεποῦς χαρακτῆρος. Καὶ πὼς δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα μεθαύριο νὰ ζητήσουν ἀπὸ ἄλλους νὰ σεβασθοῦν τὴν ἐλευθερίαν των, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν σέβονται τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἑνὸς ἀτόμου τελειώνει ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ἡ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ νοιώσουμε βαθειά. Αὐτὸ εἶναι ἡ πειθαρχία ποὺ ζητᾷ ὁ Ἀρχηγός, ἡ πειθαρχία ποὺ εἶναι ἡ βάσις τῆς Ἐλευθερίας καὶ ποὺ κάνει τὰ Κράτη καὶ τὰ "Εθνη νὰ γίνωνται μεγάλα, πραγματικῶς μεγάλα, καὶ νὰ μεγαλουργοῦν. Εἶναι ἐλεύθερος, πραγματικὰ ἐλεύθερος, μονάχα ἐκεῖνος ποὺ σέβεται τὴν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου, διότι τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν σεβασμὸ γιὰ τὴν δική του ἐλευθερία. Τὸ ἀντίθετο δὲν γίνεται, οὔτε ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ κανεὶς νὰ σεβασθοῦν πρῶτα οἱ ἄλλοι τὴν δική του ἐλευθερία γιὰ νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδώσῃ.

Ἐκεῖνος ποὺ κατεβαίνει στὸν δρόμο — γιὰ νὰ πάρω τὰ ἴδια παραδείγματα — δὲν ἔχει κἂν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ τοῦ τροχοφόρου νὰ μὴ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιο καὶ ὁ ὁδηγὸς ποὺ δὲν σέβεται τὴν ἐλευθερία τῆς ἡσυχίας ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐνοχλεῖ ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένη ἐξυπνάδα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ σεβασθοῦν οἱ ἄλλοι τὴν δική του ἡσυχία ὑπὸ οἱανδήποτε μορφή.

Ἡ ἐλευθερία εἶναι καθήκοντα πρῶτα καὶ ὕστερα δικαιώματα. Κι' αὐτὸ μᾶς τὸ εἶπε ἐπίσης ὁ Ἀρχηγός. Καὶ τώρα ποὺ ἦρθε τὸ Νέον Κράτος καὶ στηρίζει ὅλη του τὴν Δύναμι καὶ τὶς Ἐλπίδες σὲ σᾶς, τὴν Νεολαία, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε. Ἡ ὑπερήφανη στολὴ ποὺ φορεῖτε σᾶς φορτώνει καθήκοντα, καὶ ὅταν τὰ ἐκπληρώσετε αὐτά, τότε σᾶς δίνει δικαιώματα.

«Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν κανεὶς δὲν εἶναι ἐλεύθερος, μὰ κανεὶς ἀπολύτως. Ἀκόμη δὲ καὶ ἐγώ, τὸν ὁποῖον ἴσως θεωρεῖτε ὡς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, ἐγὼ εἶμαι ὁ πλέον ἀπὸ ὅλους σας σκλαβωμένος». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ καὶ τὸ δυνάμωμα τῆς θελήσεως προάγεται καταπληκτικὰ μὲ μικρὲς προσπάθειες ποὺ αὐξάνουν βαθμηδόν. Π. χ. Ἕνα παιδὶ πιστεύει πὼς δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα στὸ τραπέζι ποὺ μελετᾷ. "Αν ὅμως κάθε μέρα αὐξάνῃ κατὰ πέντε λεπτὰ τὴ δόσι τῆς μελέτης του, μέσα σὲ ἕξη ἡμέρες θὰ μπορέσῃ νὰ μελετᾷ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἄλλη μισὴ ὥρα. Βλέπετε πόσο δύσκολο εἶναι στὸ νήπιο νὰ μάθῃ νὰ περιπατῇ στὴν ἀρχή, καὶ ὅμως, ὕστερα ἀπὸ λίγο, μὲ τὴν ἐπιμονὴ τὸ κατορθώνει.

Ἐπίσης ὁ τεμπέλης εἶναι δύσκολο στὴν ἀρχὴ νὰ καταπιαστῇ μὲ τὶς ἐκδρομές. Καὶ ὅμως, ἂν ἐπιμείνῃ, μπορεῖ ὕστερα ἀπὸ λίγο νὰ ἀναρριχᾶται ὅλη τὴν ἡμέρα στὰ βουνά, αὐτὸς ποὺ ἐσερνόταν σὰν σαλιάγκος στοὺς δρόμους τῆς πόλεως.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν δύναμι νὰ ἀπαλλασσώμεθα σιγὰ - σιγὰ ἀπὸ τὴν ἀδράνεια καὶ νὰ γίνωμεν δραστήριοι μὲ τὴν τακτικὴ ποὺ εἴπαμε, καταβάλλοντες κάθε μέρα μιὰ μικρὴ προσπάθεια. Ἐννοεῖται πὼς πρέπει νὰ εἴμαστε ὑπομονητικοὶ σὲ ὅ,τι ἀναλαμβάνομεν νὰ πράξωμεν.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν πὼς ἡ θέλησις κ α τ α κ τ ᾶ τ α ι κατὰ βαθμίδας. Ἐμεῖς, ὡς λαὸς θερμόαιμος, κουραζόμεθα εὔκολα στὴν προσπάθεια αὐτή. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἐλάττωμα πρέπει νὰ ἀποφύγωμε.

"Ενας μεγάλος ποιητής, ὁ Σίλλερ, ἔγραψε:

«Ἐκεῖνος ποὺ ἐπιμένει στὶς ἰδέες του μορφώνει τὸν κόσμο σύμφωνα μὲ τὸ ὑπόδειγμά του».

Ἡ ἀτελὴς θέλησις εἶναι βλαβερή, καὶ μάλιστα ὅταν ἐγκαταλείπωμεν ἕνα ἔργον ἡμιτελές· αὐτὸ φέρει ἀποθάρρυνσιν διπλασίαν ἀπὸ τὸ θάρρος ποὺ ξεκινήσαμε γιὰ νὰ τὸ ἀρχίσωμε.

"Ενας ἄλλος σοφὸς λέγει:

«Νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν πρώτη εὐκαιρία ποὺ σᾶς παρουσιάζεται γιὰ νὰ ἐνεργήσετε σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασι ποὺ ἐλάβατε».

«Νὰ εἶσθε ἕτοιμοι νὰ αἰσθανθῆτε μὲ γοργότητα καὶ νὰ ἀκολουθήσετε τὴν πρώτη παρόρμησι ποὺ σᾶς ὠθεῖ πρὸς αὐτή».

«Μικρὲς προσπάθειες, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἀδιάκοπα στὴ φύσι, παράγουν θαυμαστὰ ἀποτελέσματα».

«Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι», λέγει ἡ ἀρχαία παροιμία.

Ἀξιοθαύμαστος ἐπίσης εἶναι ὁ σχηματισμὸς μιᾶς νήσου ἀπὸ κοράλλια, ποὺ γίνεται μὲ βραδύτατη ἐνέργεια μικρῶν ζωϋφίων ἐπὶ αἰῶνας, γιὰ νὰ τὴν ὑψώσουν στὴν ἐπιφάνεια ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς ἀβύσσου. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς πράξεις τοῦ ἀνθρώπου.

"Αν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅλους τοὺς μεγάλους ἐφευρέτας, ποὺ ἐνίκησαν μοναχὰ μὲ τὴν ἐπιμονή, θὰ δικαιώσῃ ἐκεῖνον ποὺ εἶπε: «Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ἡ μεγίστη δύναμις στὸν κόσμο».

Οἱ μικροὶ κόποι, ἄλλως τε, δὲν βλάπτουν τὴν ὑγείαν, ἀπεναντίας τονώνουν τὸν ὀργανισμόν, γιατὶ ἡ ψυχολογία βεβαιοῖ πὼς κάθε μέτριος κόπος, ποὺ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις μας, προκαλεῖ εὐχαρίστησιν.

Κάθε νέος λοιπὸν πρέπει νὰ ἀποκτᾷ τὴν ἕξι τῆς ἀδιάκοπης δράσεως, καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ πρέπει κάθε βράδυ νὰ καθορίζῃ τὸ ἀκριβὲς πρόγραμμα τῆς ἐργασίας γιὰ τὴν ἄλλη μέρα, καὶ νὰ μὴ σπαταλᾷ οὔτε τὸ ἐλάχιστο μόριο τοῦ χρόνου του.

Ἡ συνήθεια αὐτὴ νὰ καταρτίζωμε πρόγραμμα ἀφ' ἑσπέρας τῆς αὐριανῆς μας δράσεως εἶναι ἕνα βασικὸ στοιχεῖο ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐπιτυγχάνωμε τὴν ἐκπλήρωσι ὅλων τῶν ἐργασιῶν μας χωρὶς νὰ μᾶς διαφεύγῃ καμμιὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅπως εἴπαμε, ἐντείνοντες τὴν ἐπιμονή μας γιὰ νὰ ἐκτελέσουμε τὸ πρόγραμμα τῆς ἄλλης ἡμέρας ἀκριβῶς, ἐπιτυγχάνουμε νὰ δυναμώνουμε τὴν θέλησίν μας. Ἐπιτυγχάνουμε δηλ. τὴν πραγματοποίησι τῆς I σ χ υ ρ ᾶ ς θ ε λ ή σ ε ω ς, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγαθοῦ διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ζωήν.

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Γιὰ νὰ μαθαίνετε

ΓΙΑΤΙ;

Ἕνα ὑπόγειο μᾶς φαίνεται ζεστὸ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸ τὸ καλοκαῖρι;

ΔΙΟΤΙ:

ἡ θερμοκρασία ἑνὸς ὑπογείου εἶναι σχεδὸν πάντα ἡ ἴδια χειμῶνα - καλοκαῖρι. Στὰς Ἀθήνας ἔξαφνα ἡ θερμοκρασία τῶν ὑπογείων εἶναι περίπου 15 — 16 βαθμῶν ὅλο τὸ χρόνο. Ἑπομένως εἶναι τὸν χειμῶνα πιὸ ὑψηλὴ καὶ τὸ καλοκαῖρι πιὸ χαμηλὴ ἀπὸ τὴ θερμοκρασία τοῦ ὑπαίθρου. "Οταν λοιπὸν τὸν χειμῶνα ἐργώμαστε ἀπ' ἔξω, ποὺ κάνει συνήθως 6 — 7 βαθμοὺς καὶ βρίσκωμε στὸ ὑπόγειό μας 15 — 16 βαθμούς, φυσικὰ μᾶς φαίνεται ἀρκετὰ ζεστό. "Οταν, ἀντιθέτως, τὸ καλοκαῖρι ἐργώμαστε ἐξαντλημένοι ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ζέστη τῶν 30 καὶ 32 βαθμῶν ὑπὸ σκιάν, εἶναι φυσικὸν νὰ βρίσκουμε δροσερὸ τὸ ὑπόγειο μὲ τόσο χαμηλὴ θερμοκρασία.

ΓΙΑΤΙ;

τὰ κάστανα σκάζουν μὲ κρότο ἂν δὲν τὰ χαράξουμε πρὶν τὰ βάλουμε νὰ ψηθοῦν στὴ φωτιά;

ΔΙΟΤΙ:

τὰ κάστανα περιέχουν κάτω ἀπὸ τὸ φλοιό τους ἀέρα καὶ χυμό. "Οταν λοιπὸν ὁ ἀέρας καὶ ὁ χυμὸς αὐτὸς ζεσταθοῦν, διαστέλλονται σύμφωνα μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ζητοῦν νὰ βροῦν μιὰ διέξοδο, μὰ ὁ φλοιὸς τὰ ἐμποδίζει. "Οταν ὅμως αὐτὰ ζεσταθοῦν ἀκόμα περισσότερο, ἡ δύναμις των νικᾷ τὴν ἀντίστασι τοῦ φλοιοῦ καὶ βγαίνουν μὲ ὁρμὴ, σπάζοντάς τον.

ΓΙΑΤΙ;

τὸν χειμῶνα βλέπουμε ν' ἀχνίζῃ ἡ μύτη καὶ τὸ στόμα μας;

ΔΙΟΤΙ:

ὁ ἀέρας, ποὺ ἐκπνέομε, ἐπειδὴ βγαίνει ἀπὸ τοὺς πνεύμονάς μας, εἶναι πολὺ πιὸ ζεστὸς ἀπὸ τὸν ἐξωτερικό, περιέχει δὲ μεγάλη ποσότητα ὀβρατμῶν, ποὺ εἶναι συνήθως ἀόρατοι σὲ ὑψηλὴ θερμοκρασία. Τὸν χειμῶνα ὅμως ποὺ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν παγωμένο ἀέρα τὴν ὥρα τῆς ἐκπνοῆς συμπυκνώνονται οἱ ὀβρατμοὶ αὐτοὶ καὶ τοὺς βλέπομε νὰ βγαίνουν σὰν ἀχνὸς ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὰ ρουθούνια μας.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος συνεχίζων τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν καὶ Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας ἀνεχώρησε τὸ δεύτερον ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἑσπέραν τῆς 21ης λήξαντος μηνός, ἀφιχθεὶς εἰς Θεσσαλονίκην τὴν πρωΐαν τῆς 22ας, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν Σταθμὸν ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης. Εὐθὺς ἀμέσως ἀνεχώρησε διὰ Κοζάνην, γενόμενος καὶ ἐκεῖ ἐνθουσιωδέστατα δεκτός. Εἰς Κοζάνην ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὡμίλησεν εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κοζάνης Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Δημαρχείου, ἐπεθεώρησε δὲ μετὰ ταῦτα τὰ Γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Δημαρχείου εἶχε παραταχθῆ τμῆμα Σκαπανέων μετὰ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ τῆς Κοζάνης ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, συνοδευόμενος μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Νομοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Κοζάνης καὶ Γεν. Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν., τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων. Εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὁπόθεν διῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, οἱ κάτοικοι ὑπεδέχοντο αὐτὸν μὲ ἐνθουσώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὰς ὁδοὺς ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων, ὡς καὶ τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., προέβαινον δὲ εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου.

Ἐνθουσιώδη ἐπίσης ὑποδοχὴν ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν κ. Κυβερν. Ἐπίτροπον οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Φαλαγγῖται Πτολεμαΐδος, οἵτινες παρετάχθησαν εἰς τὴν ὁδόν, μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ τῆς μουσικῆς τῆς πόλεως. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν, ἀνεχώρησε δὲ κατόπιν μεταβὰς εἰς Καστορίαν, ὅπου ἐπεθεώρησεν ἐπίσης τοὺς ἐκεῖ Σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ Καστορίας μετέβη τὴν μεσημβρίαν τῆς ἑπομένης εἰς Φλώριναν, ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς Ἔδεσσαν, ἐπιθεωρήσας καὶ τὰ ἐκεῖ τμήματα, κατόπιν δὲ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐδέσσης μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Γιαννιτσῶν.

Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω πόλεις, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔτυχεν ἐνθουσιωδεστάτης ὑποδοχῆς. Πανταχοῦ οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Φαλαγγῖται ἐξεδήλωναν τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ τὴν χαράν των, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν 25ην λήξαντος μηνὸς ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος μετέβη εἰς τὰς Σέρρας. Ἅμα τῇ ἀφίξει του συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε.Ο.Ν., ὡμίλησε δὲ κατόπιν εἰς συγκέντρωσιν βαθμοφόρων. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, πρὸς τιμήν του, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἐπίσης καὶ αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἐκ Σερρῶν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς Δράμαν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἔξωθι τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ μηχανοκινήτων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως εἶχον συγκεντρωθῆ ὁ Νομάρχης Δράμας καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, αἵτινες καὶ ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Ἐπίτροπον. Εἰς τὸ Στάδιον τῆς πόλεως εἶχον συγκεντρωθῆ ἐπίσης τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὰ ὁποῖα ὡμίλησεν ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος, μετὰ δὲ τὴν ὁμιλίαν ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων πρὸ τῶν Ἀρχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν βαθμοφόρων, συνειργάσθη δὲ κατόπιν μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ Δράμας ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Καβάλλας, ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθέντος εἰς Δράμαν, τοῦ Νομάρχου Δράμας, τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Δράμας, μετέβη εἰς Καβάλλαν. Ἅμα τῇ ἀφίξει του μετέβη ἀμέσως εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὀργανώσεως, ἔνθα ἐγένετο παρουσίασις τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, 26ην λήξ. μηνός, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπεσκέφθη τὸν Σωματάρχην, τὸν Ἐπιτελάρχην καὶ τὸν Δήμαρχον Καβάλλας, συνειργάσθη δὲ κατόπιν διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ Νομάρχου Καβάλλας καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἀπόγευμα συνειργάσθη μετὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. μετὰ ταῦτα δὲ μετέβη εἰς Ἐλευθερούπολιν, ἕδραν τῆς Ὑποδιοικήσεως Παγγαίου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡ πόλις ἦτο σημαιοστόλιστος, οἱ κάτοικοι δὲ ὑπεδέχθησαν ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τὸν Κυβ. Ἐπίτροπον, ὅστις ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα καὶ ὡμίλησεν εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν.,ἐπιστρέψας κατόπιν εἰς Καβάλλαν, ὅπου εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεως, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ ἐνθουσιῶντος πλήθους προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν τμημάτων, ἀρρένων καὶ θηλέων, ἅτινα παρήλασαν κατόπιν πρὸ τῶν Ἀρχῶν.

Τὴν 25ην Νοεμβρίου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἑορτάζουσαν Α. Β. Υ. τὴν Πριγκήπισσαν Αἰκατερίνην, τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Πρὸς τὴν Α. Β. Υ.
τὴν Πριγκήπισσαν Αἰκατερίνην

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω παράκλησιν Ὑμετέρᾳ Βασιλικῇ Ὑψηλότητι, ὅπως Αὕτη εὐαρεστουμένη δεχθῇ ἐπὶ σημερινῇ ὀνομαστικῇ Της ἐπετείῳ διαπύρους εὐχὰς Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων, Σκαπανισσῶν καὶ βαθμοφόρων Ε. Ο. Ν. καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Αἰκατερίνη ἀπέστειλεν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων εὐχαριστήριον τηλεγράφημα, ἔχον οὕτω:

«Ἀλέξανδρον Κανελλόπουλον
Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας
Ἀθήνας

«Ὑμᾶς, Φαλαγγῖτας, Φαλαγγιτίσσας, Σκαπανεῖς, Σκαπανίσσας καὶ Βαθμοφόρους εὐχαριστῶ θερμότατα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ»

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ

Στοὺς Νέους καὶ στὶς Νέες τῆς Ὀργανώσεώς μας πρόκειται λαμπρὸν τὸ παράδειγμα τοῦ ἀκαταπονήτου ἐργάτου της, τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἰδεολόγου Νέου της, ὁ ὁποῖος, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἐνστερνισθεὶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔταξε τὸν ἑαυτόν του ὁλόκληρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ποτισμένος ἀπὸ τὰ νάματα τῶν πλουσίων πηγῶν Ἐκείνου, μὲ τὰ ὁποῖα ἀρδεύεται καὶ ζωογονεῖται ἡ Νέα Ἑλλάς, ἐγκαταλείψας κάθε ἄνεσιν καὶ κάθε ἄλλον σκοπὸν τῆς ζωῆς του, ἀφωσιώθηκε μὲ ὅλη τὴν ὁρμὴ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς νεότητός του στὸ νὰ ὀργανώση τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία σὲ σῶμα ἀντάξιο τῶν ἱστορικῶν της παραδόσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Νέου Κράτους καθὼς τὶς ἐχάραξε καὶ τὶς ἐνέπνευσε καὶ ἄγρυπνα τὶς παρακολουθεῖ ὁ Ἀρχηγός.

Οἱ Νέοι ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοὺς ὁποίους, εἴμεθα βέβαιοι, δὲν διέφυγε ὁ ἄκρατος πατριωτικὸς ἐνθουσιασμὸς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου των, ἂς ἀκολουθοῦν μὲ πίστιν τὸ παράδειγμά του καὶ διὰ τῆς προθυμίας καὶ πειθαρχίας των, εἰς τὰς ἑκάστοτε διαταγάς, ἂς τὸν ἐνισχύσουν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του.

Κς

Ο «ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ»

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

—Τί δουλειά κάνει ὁ μπαμπᾶς σου;

—Ἐργατικός.

—Νά τόν χαιρετήσης ἐκ μέρους μου, παιδί μου, ἀκούς;

Τόν διάλογο αὐτόν συνέλαβε τό αὐτί τοῦ ὑποφαινομένου ἕνα πρωί ἔξω ἀπό τό ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν. Τό αὐτοκίνητο τοῦ Ἀρχηγοῦ δέν εἶχε καλά-καλά σταματήσει, ὅταν μιά μικρούλα ὡς δέκα ἐτῶν μπῆκε τρέχοντας στόν περίβολο τοῦ ὑπουργείου, γλύστρησε ἀνάμεσα ἀπό τά χέρια κάποιου, ποῦ ἐπεχείρησε νά τήν συγκρατήση, καί σκαρφάλωσε ἐπάνω στό μαστί τοῦ πρωθυπουργικοῦ αὐτοκινήτου γιά νά προσφέρη μιά ἀνθοδέσμη ποῦ κρατοῦσε στόν Ἀρχηγό.

—Τί δουλειά κάνει ὁ μπαμπᾶς σου;

Ἡ ἐρώτησις αὐτή ἀπηυθύνθη ἀπό τόν Ἀρχηγό στή μικρούλα γιά νά λάβη τήν ἀπάντησι ὅτι ἦταν ἐργατικός.

Τό γαμόγελο ποῦ ἀνθίζει πάντοτε στά χείλη τοῦ Κυβερνήτου, ὅταν δέχεται τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνοπαίδων, δέν ἦταν ἀρκετό αὐτή τή φορά γιά νά ἐκφράση τίς εὐχαριστίες του στήν μικρούλα. Ἐχάιδεψε τίς ξανθές μπουκλες της μέ στοργή καί μέ τήν ἀνθοδέσμη στά χέρια ἀνέβηκε τίς σκάλες τοῦ ὑπουργείου.

Μόλις πέρασε τό κατῶφλι τῆς πόρτας ἕνας κληπῆρας ἔσπευσε νά πάρη τό κασέλλο καί τό μπαστοῦνι του, ἐνῶ συγχρόνως ἄπλωσε τό χέρι του γιά νά πάρη καί τήν ἀνθοδέσμη.

Ὁ Ἀρχηγός τόν ἐκότταξε αὐστηρά.

—Νά τά βάλω στό νερό, γιά νά μή μαραθοῦν, δικαιολογήθηκε ὁ κληπῆρας.

—Τό νερό νά τό φέρης μέσα, γιατί τά λουλούδια αὐτά τά θέλω στό γραφεῖο μου, τόν διέταξε ὁ Κυβερνήτης. Καί γυρίζοντας πρός τό μέρος ἑνός δημοσιογράφου, ποῦ τόν εἶχε πλησιάσει, ἐπρόσθεσε, ἐνῶ τό πρόσωπό του ἔλαμπε ἀπό παιδιάστικη χαρά:

—Μοῦ τά προσέφερε ἡ κόρη ἑνός ἐργάτου!

★

Κατά τήν περιοδείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως στήν Πελοπόννησο, ποῦ μέχρι Τριπόλεως τόν ἠκολούθησε καί ὁ Ἀρχηγός, παρακολουθήσαμε τήν πάρα κάτω σκηνή ποῦ συνέβη στόν σταθμό τοῦ Ἀγλαδόκαμπου.

Μόλις τό τραῖνο σταμάτησε, δυό πελώριοι Ἀγλαδοκαμπῖτες μέ πάλλευκες φουστανέλλες καί μακρυές γενειάδες ἐπλησίασαν τό βαγόνι τοῦ Κυβερνήτου καί κραδαίνοντας τά καριοφύλια τους ἀπήτησαν νά κατεβῆ ἀμέσως κάτω ὁ «Μπάρμπα Γιάννης».

Ὁ Ἀρχηγός ἀναγκάσθηκε νά.... ὑπακούση καί σέ λίνο βρισκόταν περικυκλωμένος ἀπό ὅλους τούς χωρικούς, ποῦ ἐπέμειναν σώνει καί καλά νά τόν χαιρετήσουν διά χειραψίας.

Καί οἱ χειραψίες ἄρχισαν, ὅταν σέ μιά στιγμή ἕνας χωρικός ποῦ τοῦ ἔσφιξε τό χέρι εἶπε γελῶντας:

—Νά μέ συμπαθῆς, κύριε Πρόεδρε, ποῦ τό χέρι μου δέν εἶναι τόσο μαλακό, ἀλλά δέν φταίω ἐγώ. Ὅλη τή μέρα, βλέπεις, τρίβεται ἀπάνω στό ξύλο τῆς τσάπας γι' αὐτό ἔχει κάνει ρόζους.

—Καί μοῦ ζητᾶς νά σέ συμπαθήσω γι' αὐτό; τοῦ ἀπήντησε ὁ Ἀρχηγός. Ἀμ δέν τά λές καλά. Ἴσα-ἴσα πρέπει νά σ' εὐχαριστήσω γιατί μέ κάνεις νά νοιώθω αὐτή τή στιγμή ὅτι ἀγκαλιάζω ὁλόκληρη τήν Ἑλληνική γῆ.

Ἡ τελευταία φράσις τοῦ Ἀρχηγοῦ σκεπάστηκε ἀπό ἕνα οὐρανομῆκες «Ζήτω τοῦ Μπάρμπα Γιάννη», ποῦ ἀκούστηκε δυό φορές. Μιά — τήν πρώτη — βγῆκε ἀπό τά στόματα τῶν ἀγροτῶν καί τή δεύτερη ἀντιλάλησε ἀπό τά φαράγγια, σάν νά ἔβγαινε ἀπό τά σπλάχνα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς...

★

Ἕνα πρωί ὁ ὑφυπουργός τῆς Ἐργασίας ἐκλήθη ἐπειγόντως ἀπό τόν Κυβερνήτη στό ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, χωρίς νά ὑπάρχη κατιμιά συγκεκριμένη αἰτία. Δέν ἦταν βέβαια κάτι ποῦ σπανίως συμβαίνει, γιατί ὁ Ἀρχηγός, προκειμένου νά διεκπεραιώση μιά κρατική βουλειά ἤ νά ζητήση κάποια πληροφορία ποῦ τοῦ χρειάζεται, δέν διστάζει νά καλέση τόν ἁρμόδιο ὑπουργό στήν πιό ἀκατάλληλη ὥρα. Ἀλλά ὁ ὑφυπουργός τῆς Ἐργασίας μόλις πρό μισῆς ὥρας εἶχε τελειώσει τήν συνεργασίαν του μέ τόν Κυβερνήτη. Τί τόν ἤθελε λοιπόν;

Ὁ κ. ὑφυπουργός πρίν μπῆ καλά-καλά στό πρωθυπουργικό γραφεῖο ἔμαθε τήν αἰτία τῆς κλήσεώς του.

—Αὐτή τή στιγμή ἐπληροφορήθηκα, τοῦ εἶπε ὁ Ἀρχηγός, ὅτι στό τάδε ἐργοστάσιο παραβιάζεται τό ὀκτάωρο. Σᾶς παρακαλῶ νά ἐνεργήσετε ἀμέσως μίαν ἔφοδο καί σᾶς περιμένω ἐδῶ γιά νά μοῦ πῆτε τό ἀποτέλεσμα.

Καί τόν περίμενε μέχρι τίς τρεῖς τό ἀπόγευμα, γιατί τό ἐργοστάσιο βρισκόταν ἐκτός τῶν Ἀθηνῶν καί χρειάσθηκε ὥρες γιά νά τό ἐπισκεφθῆ ὁ ὑφυπουργός καί νά γυρίση.

Ὅταν ὅμως ἔμαθε ὅτι ἦταν ἀλήθεια καί ὅτι χάρις στήν ἐνέργειά του οἱ «φίλοι του» οἱ ἐργάτες, ὅπως τούς ἀποκαλεῖ, ἀπηλλάγησαν τῆς παραπάνω ἐργασίας, ποῦ τούς ἐπέβαλλε ὁ ἐργοδότης, ἔφυγε γιά τό σπίτι του Ἱκανοποιημένος.

Ἔξω ἀπό τό γραφεῖο του τόν ἐσώτησε κάποιος ἀνώτερος ὑπάλληλος:

—Δέν ἐπήγατε ἀκόμη γιά φαΐ, κ. Πρόεδρε;

—Ὄχι, τώρα πάω, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Κυβερνήτης. Κι' ἔχω μιά ὄρεξι!

Ἡ Ἱκανοποίησι ἦταν ζωγραφισμένη στό πρόσωπό του. Καί δικαιολογημένα. Εἶχε ἀνακουφίσει ἕναν ἀριθμό ἐργατῶν καί αἰσθανόταν ὅ,τι καί κάθε ἄνθρωπος ὅταν εὐεργετῆ τούς φίλους του.

Ν. Τσς.

Οἱ ἐργασίες τοῦ Γεωργοῦ κατά τόν Ὀκτώβριον καί Νοέμβριον

Α΄ Στήν Κτηνοτροφία

Ὀκτώβριος:

1) Ὁ κτηνοτρόφος ἐξακολουθεῖ τό πάχυμα τῶν βωδιῶν, χοίρων καί ὀρνιθοειδῶν.

2) Φροντίζει γιά χειμαδιό καί προετοιμάζει τίς καλύβες καί τό μαντρί του. Στό τέλος τοῦ μῆνα κατεβάζει τά πρόβατα ἀπό τά βουνά στά παραχειμάδια.

3) Φροντίζει νά ἀποθηκεύη σανό βίκου, λαθουριοῦ, ρόβης γιά τίς ἡμέρες ποῦ δέν βρίσκουν τά αἰγοπρόβατα φυσική τροφή σέ καιρό βαρυχειμωνιᾶς ἤ τοὐλάχιστο ξερόχορτο ἤ τριφύλλι, ἄχυρο ἤ, σέ ἀνάγκη, ξυλοκέρατα (χαρούπια), πίτουρα κτλ. γιά νά μή καταστραφοῦν τά ποίμνιά του ἀπό τήν ἔλλειψι ἐλεύθερης βοσκῆς.

4) Στά θερμά μέρη τά πρόβατα ἀρχινᾶνε νά γεννοῦν ἀπό τόν Ὀκτώβρη. Τά νεογέννητα βόσκουν σέ χλόη θερισμένου τριφυλλιοῦ ἤ σέ πρώϊμη χλόη κριθαριοῦ.

5) Ὅσα ἀρνιά προορίζονται γιά πούλημα, δέν πρέπει νά ἀκολουθᾶνε τά ποίμνια, ἀλλά νά διατηροῦνται μέσα σέ στενά μαντριά (κοῦμους) στεγάσμενα. Ἡ κίνησι τά ἐμποδίζει νά παχύνουν. Ἐκεῖ δέ σάν τά ἔχουν, δίνουν στά ἀρνάκια νά μασοῦν σανό ἀπό ρόβη.

Νοέμβριος:

1) Ὁ κτηνοτρόφος κατασκευάζει γιά τά αἰγοπρόβατά του στεγάσματα γιά νά τά προφυλάξη ἀπό τή βροχή καί τό κρύο.

2) Στέρνει πρώϊμα διάφορα κτηνοτροφικά φυτά, κατάλληλα γιά τροφή στά ζῶα καθώς κατά τό χειμῶνα καί τήν ἄνοιξι, κριθάρι, βρώμη, ἀγριολάθουρο κτλ.

3) Προφυλάγει τά πρόβατα καί ἀκόμη περισσότερο τά ἀρνάκια ἀπό τήν ὑγρασία καί τό κρύο καί τά κρατεῖ εἰς τά ὀπόστεγα. Βάζει καί θηλάζουν τά ἀρνάκια τό πρωί, τό μεσημέρι καί τό βράδυ γιά νά διευκολύνη ἀκόμη πιό γρήγορα στό πάχυμα. Πωλεῖ ἕνα μέρος ἀπό τά ἀρνάκια σέ ἡλικία 28 ἡμερῶν καί βάζει τότε τά ἄλλα ἀρνάκια νά βυζαίνουν στά πρόβατα ἐκεῖνα ποῦ πουλήθηκαν τά μικρά τους (προβυζαίνουν).

Β΄ Στήν Πτηνοτροφία

Ὀκτώβριος:

1) Ἡ ἐποχή ποῦ ἀρχινᾶν οἱ κότες νά γεννοῦν αὐγά ἀρχίζει ἀπό τό Γενάρη, φτάνει στό ἀνώτατο ὅριο τήν ἄνοιξι καί ἐξακολουθεῖ κατά τό θέρος. Σταματοῦν δέ τά αὐγά, σάν ἀρχινοῦν νά πέφτουν τά φτερά τους.

2) Ἀξίζει τόν κόπο νά παρατηρήση κανείς ὅτι οἱ κόττες, ἄν καί μποροῦν νά γεννήσουν χωρίς τή σύμπραξι τοῦ

πετεινοῦ, ἐν τούτοις συντελεῖ πολύ στήν ὠοτοκία τους ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἀρσενικοῦ.

3) Ἔτσι στά περισσότερα ἄγρια εἴδη, ὅπως εἶναι οἱ πέρδικες, οἱ φασιανοί κτλ. ποῦ, ὡς γνωστόν, εἶναι ὀρνιθοειδῆ, τά θηλυκά δέν κάνουν αὐγά, ἄν ζοῦν μακρυά ἀπό τά ἀρσενικά.

Ἡ κόττα σάν εἶναι πρώϊμη μπορεῖ νά γεννᾶ καί ὅταν ἀκόμη εἶναι ἔξη μηνῶν.

4) Ὁ τρόπος ποῦ τρέφονται οἱ κόττες ἔχει μεγάλη ἐπιρροή στήν ὠοτοκία. Ὅσες κόττες τρέφονται κακά, γεννοῦν ὀλίγα αὐγά καί αὐτά μικρά. Ὅταν δέ πάλι εἶναι πολύ παχειές, γεννοῦν λίγα αὐγά καί πολλές φορές μαλακά.

Νοέμβριος:

Στίς κόττες δίνει ὁ πτηνοτρόφος σπόρους ἀπό βρώμη γιά νά γεννοῦν περισσότερα αὐγά, καθώς καί σπόρους ἀπό καννάβι (κανναβοῦρι), καλαμπόκι, χορταρικά, ἀκόμη δέ καί σκουλήκια ἤ τοὐλάχιστο λίγα φιλοκομμένα ἔντερα, δυό φορές τήν ἑβδομάδα.

Γ΄ Στή Μελισσοκομία

Ὀκτώβριος:

1) Ὁ μελισσοκόμος αὐτή τήν ἐποχή κάνει γενική ἐπιθεώρησι στά μελίσσια του.

2) Πρέπει δέ νά γίνη αὐτή μέ μεγάλη προσοχή, ὥστε νά μή μείνη κατά τό διάστημα τοῦ χειμῶνα κανένα μελίσσι ὀρφανό.

3) Τά ὀρφανά μελίσσια τά ἑνώνει μέ ἄλλα δυνατά καί ἔτσι δέν χάνονται οἱ μέλισσες. Ἀκόμη ἔχει παρατηρηθῆ καί κάτι ἄλλο: Ὅσα μελίσσια, κατά τή διάρκεια τοῦ χειμῶνα, ἔμειναν ὀρφανά, δέν μποροῦν νά ἀναθρέψουν νέα βασίλισσα.

4) Αὐτό ἐξηγεῖται, γιατί οἱ μέλισσες, ἀπό τό μεγάλο χρονικό διάστημα ποῦ μένουν χωρίς βασίλισσα, γίνονται ὅλες ὠοτόκοι, δηλαδή γεννοῦν ὠάρια, παρά τήν συνήθειά τους καί μάλιστα ὠάρια κηφήνων.

5) Οἱ μέλισσες δέν θέλουν νά ἔχουν ἀπερίοριστο χῶρο στήν κυψέλη, γιατί ὅσο πολλαπλασιάζεται ὁ ἀριθμός τους, τόσο καί γίνεται ὁ χῶρος πιό μεγάλος. Εὐτυχῶς αὐτό τό ἐπιτυγχάνει εὔκολα ὁ μελισσοκόμος στίς κυψέλες του μέ τά διαφράγματα, σάν πρόκειται γιά τό κάτω πάτωμα, καί μέ τήν προσθήκη τοῦ δευτέρου συνεχομένου μέ τό κάτω πάτωμα.

Νοέμ ριος:

Ὁ μελισσοκόμος αὐτή τήν ἐποχή κατασκευάζει, ἐάν ἐννοεῖται μπορῆ νά τό κάμη, κυψέλες, ἑτοιμάζει καί καθαρίζει τά τελλάρα τῶν κυψελῶν, ἐπισκευάζει ὅσες κυψέλες ἔχουν ἀνάγκη ἀπό διόρθωμα, διορθώνει τό μέρος τοῦ μελισσοκομείου καί γενικά προετοιμάζεται γιά τήν ἄνοιξι, ποῦ θά ἀρχίσουν πάλι οἱ διάφορες μελισσοκομικές του ἐργασίες.

Τούς δύο αὐτούς μῆνες, σάν ἔχει ὁ μελισσοκόμος καιρό, μελετᾶ διάφορα μελισσοκομικά βιβλία καθώς καί περιοδικά, γιά νά πλουτίζη τίς γνώσεις του καί ἔτσι προπαρασκευασμένος, θά μπορῆ ἀνάλογα καί μέ τήν παρατηρητικότητά του νά τίς ἐφαρμόζη τελειότερα κατά τίς ἀνοιξιάτικες μελισσοκομικές του ἐργασίες.

Ἐπίσης ὅποιος ἔχει εὐρωπαϊκές κυψέλες καθώς καί μηχάνημα (πρέστα) γιά νά φτιάνη τεχνητές κηρῆθρες, κατασκευάζει μ' αὐτό τίς τεχνητές κηρῆθρες, ποῦ θά τοῦ χρειαστοῦν γιά τήν ἐρχόμενη μελισσοκομική περίοδο. Τά μελίσσια, τήν ἐποχή τῆς ἀνοίξεως ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τακτικό ἀερισμό καί γι' αὐτό ἀνοίγει τίς εἰσόδους στίς κυψέλες ποῦ ἔχουνε πολλές μέλισσες.

Ὅποιος ἀγοράση μελίσσια, τά μεταφέρει ἐκεῖ, ὅπου κατά τόν Ἀπρίλη ἤ Μάρτη θά τά ἐγκαταστήση στίς νέες κυψέλες.

Φυλακή δυναμίτης

Σήμερα θά σᾶς μιλήσω γιά μιάν ἀπό τίς ἀφάνταστες μικρές μου ἀνακαλύψεις, ποὺ ἔχουνε ἀναστατώσει τὸν κόσμο θά σᾶς διηγηθῶ μέσα ἀπὸ ποιές φανταστικές ἐνοράσεις ἔφθασα στὴν ἀνακάλυψη τῆς δυναμίτιδος, ποὺ παράγεται ἀπὸ δένδρα. Ναί, τῆς φυτικῆς δυναμίτιδος.

Ἀκολουθήστε με, σᾶς παρακαλῶ, (μόνο μὲ τὴν σκέψη βέβαια) μέσα στὰ πιὸ πυκνὰ μέρη ἑνὸς ἀπὸ τὰ ἀγριώτερα δάση τῆς Ροδεσίας. Καμμιὰ τριανταριὰ λεοντάρια καὶ τίγρεις χορεύουνε μὲ λύσσα γύρω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς γιγαντιαίου φοίνικος, κάνοντας θεαματικὰ πηδήματα γιὰ νὰ φθάσουν ἕνα κυνηγὸ ποὺ, κρεμασμένος ἀπὸ τὴν ὀφηλὴ κορφὴ ποὺ σχηματίζουν τὰ φύλλα, ἀνοίγει τὰ πέντε του δάκτυλα ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν μύτη του γιὰ νὰ κοροϊδέψῃ τὰ θηρία. Περίεργο πρᾶγμα, ἕνας κυνηγὸς ποὺ βρίσκεται σὲ τόσο τραγικὴ θέση, νὰ ἔχῃ διάθεσι νὰ περιπαίζῃ ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἄγρια θηρία. Μὰ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ σᾶς φανῇ πιὰ παράδοξο, ὅταν θὰ σᾶς πῶ πῶς αὐτὸς ὁ κυνηγὸς ἤμουν ἐγὼ αὐτοπροσώπως.

Τὰ θηρία, μὴ ξεύροντας πῶς ἐγὼ δὲν ἤμουνα τροφὴ κατάλληλη γιὰ τὰ δόντια τους, περιμένανε νὰ πέσω ἀνάμεσά τους σὰν ἕνα μεγάλο ὥριμο φρούτο... μὰ ἔννοια τους. Διασκέδαζα νὰ τὰ ἐξαγριώνω ὅλο καὶ περισσότερο ἐρεθίζοντάς τα μὲ κάθε τρόπο.

Σὲ μιὰ στιγμὴ μόνο γιὰ νὰ καταγίνουμαι μὲ κάτι, ἔκοψα ἕναν καρπό, σημάδεψα μ' αὐτὸ τὸ πιὸ κουρασμένο λεοντάρι, τοῦ τὰν ἔρριξα μὲ τὴν συνηθισμένη μου ἀκρίβεια στὴν μέση τῆς ξανθῆς του κεφάλας καί...μπούμ!

Παιδιά μου, μιὰ χειροβομβίδα... μὰ τί λέγω... μιὰ βόμβα πραγματική, γεμάτη ἀπὸ συγκεντρωμένη δυναμίτιδα, δὲν θὰ ἔκανε ἐκεῖ γύρω τὴν σφαγὴ καὶ τὸν ἐκκωφαντικὸ θόρυβο ποὺ ἔκανε αὐτὸ τὸ κοκοκάρυδο. Τὴν στιγμὴ ποὺ ἄγγιξε αὐτὸ τὸ κεφάλι τοῦ λεονταριοῦ, βγῆκε μιὰ φλόγα καὶ μιὰ δυνατὴ ἔκρηξι ἐπηκολούθησε. "Οταν χάθηκε ὁ καπνὸς στὴν γῆ ἐπάνω δὲν ὑπῆρχε ἄλλο ἀπ' τὰ ἀξιοθρήνητα κομμάτια τοῦ λεονταριοῦ καὶ γύρω ἀπ' αὐτὰ καμμιὰ δεκαριὰ θηρία φοβερὰ διαμελισμένα.

Τί εἶχε συμβῆ; Ἦταν δυνατὸν αὐτὸς ὁ φοίνικας νὰ βγάζῃ καρποὺς χειροβομβίδες καὶ βόμβες; Κύτταξα γύρω μου καὶ ἀπὸ πάνω μου. Τί διάβολο! Οἱ καρποὶ τοῦ δένδρου ἦταν κοκοκάρυδα, γνήσια κοκοκάρυδα. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ξεγελασθῶ. Αὐτὸ ποὺ εἶχα ρίξει ἦταν ἁπλούστατα ἕνα κοκοκάρυδο. Λοιπόν;

Μιὰ στιγμὴ σκέφθηκα, κατόπιν ἀποφάσισα νὰ βεβαιωθῶ. "Εκοψα ἕναν καρπὸ κι' ἀφοῦ ἔβγαλα τὸ μαχαῖρι μου, ἤμουν ἕτοιμος νὰ βυθίσω τὴν λεπίδα μέσα στὸν φλοιό, ὅταν ἡ ὑπερφυσική μου διόρασις καὶ ἡ ἐμφυτη φρόνησίς μου μὲ διέταξαν νὰ σταματήσω. Μύριοι τὸν καρπὸ μὲ προσοχή· δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία· ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα ἀληθινὸ κοκοκάρυδο. Τὸ χτύπησα μὲ τὰ δάχτυλά μου· ἔδινε τὸν χαρακτηριστικὸ ἦχο αὐτῶν τῶν καρπῶν. Τὸ κούνησα καὶ ἄκουσα μέσα τὸν χαμηλὸ κρότο ποὺ κάνει τὸ ἐξαίρετο γάλα του ἐπάνω στὰ σφαιρικά τοιχώματά του. Κι' ἐν τούτοις... Ἡ λογική μοῦ ἔλεγε πῶς εἶναι ἀδύνατο νὰ παράγῃ ἕνας φοίνικας καρποὺς ἐκρηκτικούς, μὰ μιὰ ἐσωτερική φωνὴ μοῦ ψιθοῦζε: «Κι' ἂν ἦταν ἀλήθεια;».

'Εν τῷ μεταξὺ οἱ τίγρεις καὶ τὰ λεοντάρια ποὺ εἶχανε διαφύγει τὸ θάνατο, εἶχανε ξαναγυρίσει κάτω ἀπὸ τὸν φοίνικα γιὰ νὰ χορτάσουν μὲ τὰ κρέατα τῶν συντρόφων τους ποὺ εἶχαν σκοτωθῆ. «"Ας δεῖξουμε ποιοί εἴμαστε ἀκόμη μιὰ φορά», εἶπα στὸν ἑαυτό μου. Ἀκριβῆς καὶ γρήγορος σκόπευσα μὲ τὸ κοκοκάρυδο μιὰ τίγρη βασιλική καὶ τὴν χτύπησα στὴ μέση τοῦ σκληροῦ της σβέρκου!

Ἀμέσως ὁ καρπὸς ἔσκασε μὲ μιὰ δυνατὴ βοὴ μέσα σὲ φλόγες, ποὺ μοιάζανε λυσσασμένες. Ἑκατοντάδες κομμάτια πετάξανε γύρω· εὐτυχῶς ποὺ ἤμουνα πολὺ ὀφηλὰ καὶ μὲ προστάτευε τὸ φύλλωμα, διαφορετικά.... Ἐπάνω στὴ γῆ ὑπῆρχαν καμμιὰ δεκαριὰ καινούργια πτώματα. Τὰ ἄλλα θηρία, βλέποντας τὸν σεισμὸ καὶ τὰ γενόμενα, τὸ δώσανε στὰ πόδια καὶ χαθήκανε μέσα στὸ πιὸ πυκνὸ μέρος τοῦ μεγάλου δάσους.

Κάθε ἄλλος στὴ θέσι μου θὰ εἶχε ἀπολιθωθῆ ἀπὸ τὴν κατάπληξί του, ἀλλὰ ἐσεῖς βέβαια ἐννοεῖτε πολὺ καλὰ ὅτι ἐμένα τίποτα πιὰ δὲν μποροῦσε νὰ μὲ κάνῃ ν' ἀπορήσω. Ἡ περίπτωσί μου μ' ἔδαζε ἐμπρὸς σὲ μιὰ δίχως ἄλλο τρομαχτικὴ ἀνακάλυψι. Κι' ἐν τούτοις δὲν ἔχασα καθόλου τὴν ψυχραιμία μου καὶ ἡσυχα εἶπα στὸν ἑαυτό μου: «Βλαδίμηρε, ἀνεκάλυψες τὴν φυτικὴ δυναμίτιδα!».

"Ἡσυχος τώρα πιὰ ἀπὸ τὰ θηρία, κατέβηκα σβέλτα ἀπὸ τὸν φοίνικα κι' ἀφοῦ ἔρριξα γύρω μου ἕνα βλέμμα, δὲν ἄργησα νὰ θυμηθῶ πῶς ἀκριβῶς σ' αὐτὸν τὸν τόπο, δηλαδὴ στὸν κορμὸ αὐτοῦ τοῦ φοίνικος δυὸ χρόνια πρὶν εἶχα θάψει.... Μὰ ἀφῆστε με νὰ σκεφθῶ.

Τὸ χῶμα ἦτανε μαλακὸ ἀκόμη ἀπὸ τὶς πρόσφατες βροχές. Πιέζοντάς το μὲ τὰ πόδια, ἀντελήφθηκα πῶς ἡ γῆ εὐκολα ὀποχωροῦσε ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ὅπου δυὸ χρόνια πρωτήτερα, νιὰ νὰ ξελαφρώσω ἀπὸ τὸ φορτίο μου κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ ἀπὸ ἕνα κυνήγι ἀγρίων θηρίων, εἶχα θάψει ἕνα κιβώτιο μὲ δυναμίτιδα.

Τὸ ξύλο τοῦ κιβωτίου ἦτανε σάπιο καὶ τελείως χαλασμένο. Οἱ ρίζες αὐτοῦ τοῦ φοίνικος καὶ ἄλλων ποὺ ἦτανε γύρω εἶχανε φθάσει τόσο κοντὰ στὴν δυναμίτιδα καὶ ἀρχίσανε νὰ τὴν ἀπορροφοῦν διὰ μέσου τῶν τριχοειδῶν ριζῶν των.

Γιὰ νὰ βεβαιωθῶ πῶς τὰ πράγματα ἀκριβῶς ἔτσι ἦταν, πῆρα μιὰ βαρειὰ πέτρα ἀπὸ ἀρκετὴ ἀπόστασι, σημάδευσα τοὺς καρποὺς ἑνὸς ἄλλου φοίνικος. Ἐκεῖνο ποὺ συνέβη τότε εἶναι ἀλήθεια φανταστικό.

Ποιὸς ξέρει πόσες φορὲς θὰ ἔχετε δῆ τὰ κινητὰ πυροτεχνήματα ποὺ μόλις ἀνάψῃ τὸ πρῶτο, μπαίνουν σὲ κίνησι ἀγάλια-ἀγάλια γιὰ νὰ γυρίζουν κατόπιν μὲ τρόπο ποὺ προκαλεῖ τὸν ἴλιγγο μέσα σὲ κρότους καὶ πολύχρωμα φῶτα. Κάτι παρόμοιο ἔγινε μόλις χτυπήθηκαν τὰ κοκοκάρυδα ἐκεῖνα.

Ἀλλὰ γιατὶ νὰ συνεχίσω; Τώρα πιὰ ἡ... φυτικὴ δυναμῖτις εἶχε ἀνακαλυφθῆ!...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΝΤΟΥΦΕΚΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Ποιός εἶναι ὁ Ντίζελ

Τὸ ὄνομα τοῦ Ντίζελ εἶναι πασίγνωστο. Ὁ ὁμώνυμός του μοτὲρ (κινητὴρ) εἶναι διεθνῶς γνωστὸς καὶ τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικό του γνώρισμα εἶναι ἡ ἁπλότης καὶ ἡ οἰκονομία σὲ καύσιμη ὕλη.

Ὁ Γερμανὸς μηχανικὸς Ροδόλφος Ντίζελ γεννήθηκε στὸ Παρίσι στὶς 18 Μαρτίου τοῦ 1858. Σπούδασε στὸ Μόναχο καὶ μετὰ μακρὲς μελέτες καὶ σὲ ἡλικία 35 χρόνων ἐδημοσίευσε τὶς παρατηρήσεις του γιὰ ἕνα τύπο μοτὲρ ποὺ ἀντικαθιστοῦσε τὴν ἀτμοκίνητο μηχανὴ καὶ τοὺς μοτὲρ μὲ τὴ μέχρι τότε γνωστὴ καῦσι.

Αὐτὸς ὁ νεωτερισμὸς στὴν κινητήριο δύναμι ἐπροκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διεθνῶν ἐπιστημόνων ποὺ πρότειναν νὰ γίνουν τὰ σχετικὰ πειράματα καὶ νὰ κατασκευασθοῦν στὰ περίφημα ἐργοστάσια Κρουπ.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα γίνηκαν διαρκεῖς δοκιμὲς καὶ τελειοποιήσεις, γιὰ νὰ κατασκευασθῆ ὁ πρῶτος μοτὲρ «Ντίζελ» καὶ νὰ τεθῆ σὲ χρῆσι. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ διάστημα ὁ Ντίζελ τελειοποιοῦσε τὸν μοτὲρ του καὶ στὰ 1910 πῆρε τὸ μέγα βραβεῖο τῆς διεθνοῦς βιομηχανικῆς ἐκθέσεως τῶν Βρυξελλῶν.

Τὸ τέλος τοῦ Ροδόλφου Ντίζελ παραμένει σκοτεινό· τὴ νύκτα τῆς 29 μὲ 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1913 περπατοῦσε στὸ κατάστρωμα τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀρέσθη» καὶ ξαφνικὰ ἐξαφανίσθηκε. Πουθενὰ δὲν βρῆκαν τὸ σῶμα του. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἔπαθε συγκοπὴ καὶ καθὼς ἦταν σκυμμένος στὰ κάγκελλα τοῦ καταστρώματος θὰ ἔπεσε στὴ θάλασσα.

★

Ποιὸς ἦταν ὁ Σίντ

Σὲ διάφορα παλαιὰ ἔγγραφα τῆς Ἱσπανίας ἀναφέρεται συχνὰ «ἡ γῆ τοῦ Σίντ» ἢ «ἡ χώρα τοῦ Σίντ».

Ἡ Ἱσπανία ἄλλοτε ὠνομάζετο ἔτσι ἀπὸ τὸν ἐθνικό της ἥρωα Ροὺ Ντιάζ ντὲ Μπιβάρ, ἐπονομαζόμενον Σίντ ὁ Καμπεαντόρ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ κυριώτερος ἐπαναστάτης κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἱσπανίας ἀπὸ τοὺς Ἄραβας κατὰ τὸ τέλος τοῦ 11ου αἰώνος.

Ἡ λέξις Σίντ εἶναι ἀραβικὴ καὶ σημαίνει κύριος καὶ τὸ προσηγορικὸ καμπεαντὸρ σημαίνει πολεμιστὴς ὠνομάσθη δὲ ἔτσι γιατὶ νίκησε στὴ μονομαχία ποὺ ἔκανε μ' ἕνα περίεργο ἱππότη τῆς Ναβάρρας.

Ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους Ἱσπανοὺς ἱππότες καὶ πολεμιστὲς ὁ Ροὺ Ντιάζ ντὲ Μπιβὰρ ἢ Σίντ ὑπῆρξε ὁ πιὸ ὁρμητικὸς καὶ τολμηρὸς καὶ γι' αὐτὸ πῆρε μιὰ ξεχωριστὴ θέσι στὴν Ἱσπανικὴ Ἱστορία.

Πέθανε στὰ 1099, τραυματισθεὶς σὲ κάποια μονομαχία, καὶ ἐτάφη στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Καρδένας, κοντὰ στὸ Μποὺργκος, καὶ ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὸν προσκυνοῦσαν ὡς ἅγιο.

Χρήσιμες συμβουλὲς
ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΙΚΡΟΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΚΑΨΙΜΑΤΑ

Δὲν πρόκειται φυσικὰ γιὰ τὰ βαρειὰ καψίματα, ποὺ ἔχουν βάθος ἢ ἔκτασι καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα χρειάζεται πάντοτε ἡ προσφυγὴ στὸν ἰατρό. Πρόκειται γιὰ τὰ ἐλαφρὰ καψίματα, γιὰ ἐκεῖνα δηλαδὴ ποὺ σχηματίζουν ἁπλῶς μία κοκκινίλα στὸ δέρμα, ἢ μία φουσκάλα. Πρῶτα-πρῶτα, γιὰ νὰ κατασταλοῦμε τὸν δυνατὸ πόνο, βυθίζουμε τὸ καμένο μέρος μέσα σὲ κρύο νερό. Κατόπιν, ἀνοίγουμε τὴν φουσκάλα μὲ μιὰ βελόνα περασμένη στὴ φωτιά. Τέλος βάζουμε πάνω στὸ κάψιμο ἕνα παχὺ στρῶμα βαζελίνης, ἀπὸ πάνω λίγη γάζα ἀποστειρωμένη, μπαμπάκι καὶ ὕστερα τὰ δένουμε ὅλ' αὐτὰ μὲ ἕνα καθαρὸ ἐπίδεσμο.

ΤΑ ΨΑΡΟΚΟΚΚΑΛΑ

Ἂν τὸ ψαροκόκκαλο κολλήσῃ ὄχι βαθειὰ στὸν λαιμό μας, ἔτσι ποὺ νὰ διακρίνεται καὶ νὰ μπορῇ νὰ τὸ πιάσῃ κανένας μ' ἕνα ἐργαλεῖο, τότε κάποιο ἐπιδέξιον πρόσωπον ἀνοίγει τὸ στόμα μας, κρατεῖ χαμηλωμένη καὶ ἀκίνητη τὴ γλῶσσα μας πιέζοντάς την μ' ἕνα κουτάλι καὶ βγάζει τὸ ψαροκόκκαλο μ' ἕνα τσιμπιδάκι κεκτηριασμένο. Ἂν ὅμως τὸ ψαροκόκκαλο ἔχῃ προχωρήσει βαθύτερα καὶ δὲν διακρίνεται, τότε ὀφείλουμε νὰ πιοῦμε ἕνα παχὺ ξουμί. Γιατὶ ἡ κινήσεις ποὺ θὰ κάνουμε καταπίνοντας τὸ ξουμί, καθὼς καὶ τὸ πέρασμα τοῦ ὑγροῦ, ὑπάρχει μεγάλη ἐλπὶς νὰ παρασύρουν τὸ ψαροκόκκαλο στὸ στομάχι, ὅπου καὶ θὰ λυώσῃ.

ΟΤΑΝ ΜΠΗ ΕΝΑ ΞΕΝΟ ΣΩΜΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ

Ὅταν μπῇ κανένας χονδρὸς κόκκος σκόνης στὸ ματί μας, δὲν πρέπει οὔτε νὰ τὸ τρίβουμε, οὔτε ν' ἀνοιγοκλείνουμε τὰ βλέφαρα, γιατὶ ἔτσι ὁ κόκκος τῆς σκόνης θὰ προχωρήσῃ πιὸ μέσα. Πρέπει, ἁπλούστατα, νὰ κρατήσουμε τὸ ματὶ κλειστό· συχνά, ἡ ροὴ τῶν δακρύων ποὺ προκαλεῖ ὁ ἐρεθισμὸς εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ παρασύρῃ τὴν σκόνη πρὸς τὸν δακρυγόνον ἀδένα, στὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ, ὅπου δὲν θὰ εἶναι δύσκολο σ' ἕνα ἐπιδέξιο πρόσωπο νὰ τὴν σφουγγίσῃ μὲ τὴν ἄκρη ἑνὸς λεπτοῦ πανιοῦ.

Κάποτε εἶναι ἀνάγκη κάποιος νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ἀναστρέφοντας ἐλαφρὰ τὸ ἐπάνω βλέφαρον.

ΜΩΛΩΠΙΣΜΟΙ

Ὁ μωλωπισμὸς προξενεῖται ἀπὸ δυνατὸ κτύπημα. Στὸ κτυπημένο μέρος αἰσθανόμεθα ἕναν πόνο δριμὺ καὶ ἐπίμονο, ἡ κινήσεις μας δυσχεραίνονται καὶ κάποτε σχηματίζεται μία αἱματηρὰ ἐξόγκωσις ἀπὸ διαρραγέντα ἀγγεῖα ποὺ διαρκεῖ πολλὲς ἡμέρες καὶ ἀφήνει ὅταν περάσῃ ἕνα γαλάζιο σημάδι.

Στοὺς μώλωπες εἶναι καλὸ νὰ βάλουμε ἕναν ὑγρὸ ἐπίδεσμο καὶ κομπρέσσες βουτηγμένες σὲ μίγμα νεροῦ καὶ ἀλκοὸλ καμφορέ ἴσων δόσεων, σκεπασμένες μὲ ταφτὰ γκομμέ.

Η ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ

Ἂν ἡ αἱμορραγία τῆς μύτης δὲν εἶναι ἐκδήλωσις κάποιας ἀρρώστιας, τότε προέρχεται ἀπὸ τοπικὸ αἴτιο: ἀπὸ συμφόρησι, π.χ., ἢ πλήγωμα τοῦ βλεννογόνου ἀδένος, κτύπημα στὴν μύτη κτλ. Στὴν περίπτωσι αὐτὴν πρέπει κάποιος νὰ κρατήσῃ ἐλαφρὰ γερμένο τὸ κεφάλι μας πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ νὰ βάλῃ μία κομπρέσσα μὲ κρύο νερὸ ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι καὶ στὸν τράχηλο. Συγχρόνως, πρέπει νὰ βάλουμε μέσα στὸ ρουθούνι ἀπ' ὅπου κυλᾷ τὸ αἷμα ἕνα κομμάτι μπαμπάκι, τὸ ὁποῖον προηγουμένως θὰ ἔχουμε βουτήξει μέσα σὲ διάλυσι ἑνὸς γραμμαρίου ἀντιπυρίνης, σ' ἕνα κουτάλι τοῦ καφὲ νερό. Εἶναι ἀπαραίτητο ἐπίσης ἕνα ποδόλουτρο ζεστὸ ἢ συναπόζυκο.

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΒΑΓΝΕΡ

Δὲν ὑπάρχει πολιτισμένος ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ ἀκούσει τὸ ὄνομα Βάγνερ. Καὶ εἶναι ἀσφαλῶς λίγοι, πολὺ λίγοι οἱ τόποι ποὺ δὲν ἔχουν δῆ μιὰ, ἢ καὶ περισσότερες παραστάσεις τῶν ἔργων του. Ἡ Ἑλλὰς ἦταν ὡς τὴν ὥρα ἡ μοναδικὴ σχεδὸν στὸν κόσμο χώρα ποὺ δὲν εἶχε δῆ κανένα ἀπὸ τὰ ἔργα του. Γιατὶ ποῦ νὰ ἔχῃ καιρὸ καὶ ὀρεξὶ ἡ ἀτυχὴς αὐτὴ χώρα γιὰ τὶς μεγάλες αὐτὲς μυσταγωγίες τῆς τέχνης. Δὲν τῆς τὸ ἐπέτρεπαν αἱ ἐσωτερικαὶ της ἀνωμαλίαι. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ τὸ Κράτος τῆς 4ης Λόγοῦστου γιὰ νὰ ὑπάρξουν αἱ εὐνοϊκαὶ συνθῆκαι γιὰ τὴν τέχνη, ἡ τάξις καὶ ἡ ἀνωτέρα μορφωτικὴ ἀντίληψις, ἡ ὁποία γιὰ πρώτη φορὰ σημειοῦται ἐκ μέρους τῶν Κυβερνώντων στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τέλους κατωρθώθηκε, ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ περίπου χρόνια ποὺ διδάσκονται τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ στὸν κόσμο, νὰ ἔλθουν γιὰ πρώτη φορὰ στὰς Ἀθήνας τὴν περασμένη ἑβδομάδα. Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμε ἀσχολίαστους τὰς παραστάσεις των, γιατὶ δὲν ἀφοροῦν μόνο τοὺς ἀσχολουμένους στενῶς μὲ τὴν μουσική, ἀλλὰ κάθε πολιτισμένο ἄνθρωπο, ἀδιαφόρως ἐπαγγέλματος καὶ ἡλικίας. Καὶ γι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν στοιχειώδη ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσι, τὴν ὁποίαν κάθε ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἔχῃ, ἡ γνῶσις τοῦ ποιός ἦταν ὁ Βάγνερ, καὶ ποιὰ σημασία ἔχουν τὰ ἔργα του, εἶναι ἀπαραίτητη. Δὲν μπορεῖ, δηλαδή, κανεὶς, τοὐλάχιστον ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κατενόησαν τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ νέου μας Κράτους, νὰ πῇ «Ὦχ, βρὲ ἀδελφέ, τί μὲ ἐνδιαφέρει ἐμένα ὁ Βάγνερ καὶ ἡ μουσική»... Ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῇ πιὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, γιατὶ πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴ μόρφωσι, μὲ τὴν ὁποία καὶ μόνη θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξυψώσῃ τὰ ἄτομά της καὶ τὴν πατρίδα της στὸ ἐπίπεδο τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων. Ἡ μουσικὴ εἶναι μιὰ τέχνη τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ ὅλα τὰ αἰσθήματά μας στὴν πιὸ ἀπόλυτη ἀπόδοσί τους καὶ ὁ Βάγνερ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους της δημιουργούς, γι' αὐτό, χωρὶς νὰ εἴμεθα ἰδιαιτέρως μουσικοί, ἀφιερώνομεν χῶρον τοῦ περιοδικοῦ μας γιὰ τὴν πρώτη παράστασι τῶν ἔργων του στὰς Ἀθήνας.

Ποιὸς ἦταν ὁ Βάγνερ; Ὁ Βάγνερ ἦταν πρῶτον καὶ κύριον ἕνα ἐπιβλητικὸν ὑπόδειγμα ἀνθρωπίνης ἐπιμονῆς καὶ θελήσεως καὶ ἀφιέρωσε ὁλόκληρη τὴ ζωή του στὸ ἰδανικὸ τῆς τέχνης. Ἐκτὸς δὲ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, παρέχει καὶ ἕνα ἄλλο ὁ μεγαλοφυὴς αὐτὸς δημιουργός: Ἡ ἐμπνευσίς του ὑπῆρξε καθαρῶς καὶ ἀπολύτως φυλετική, δηλαδὴ γερμανική, ἐνεβάθυνε ὅμως τόσο στὸ πνεῦμα τῶν θρύλων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς πατρίδος του, ὥστε νὰ ἀνεύρῃ στὸ βάθος τους τὰ ἑκτὸς τόπου καὶ χρόνου αἰώνια ἀνθρώπινα αἰσθήματα, καὶ νὰ ἀνήκῃ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Στὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς ζωῆς τοῦ Βάγνερ πρέπει νὰ προσέξουν ὅσοι ἀπὸ τοὺς νέους μας θέλουν νὰ γίνουν καλλιτέχναι. Μόνο στὴν πατρίδα τους θὰ εὕρουν τὸ πολύτιμο γιὰ ὅλη τὴν ἄλλη ἀνθρωπότητα ὁλικό, μόνον δι' αὐτοῦ θὰ μπορέσουν νὰ συνεισφέρουν ἕνα αἴσθημα, ἢ μίαν ἀλήθεια στὴν διεθνῆ κοινωνία.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμε στὴν ζωὴ τοῦ Βάγνερ: Ἐγεννήθη τῷ 1813 στὴν Λειψία τῆς Γερμανίας καὶ συνώδευε τὰς σοβαρὰς ἐγκυκλοπαιδικάς του σπουδὰς μὲ μαθήματα πιάνου, μέχρις ὅτου ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν μουσικὴ ἔγινε τόσον ἀποκλειστική, ὥστε νὰ ἀφοσιωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου σ' αὐτήν. Σὲ ἡλικία 21 ἐτῶν προσελήφθη ὡς ἀρχιμουσικὸς καὶ συνέγραψε — ἄλλο παράδειγμα διὰ τὸ σθένος καὶ τὴν ἐπιμονὴν ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ πραγματικὸς καλλιτέχνης — διάφορα ἔργα ποὺ ἀπέτυχαν τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ τὰ ὁποῖα ἀκόμα καὶ σήμερα παραμένουν ἄγνωστα: Τὸν «Γάμο», τὶς «Μάγισσες», τὸν «Κολόμβο», τὸ «Ρούλ Μπριτάνια» κ.τ.λ. Ἀλλὰ οἱ πρωτότυπες καλλιτεχνικὲς ἀντιλήψεις του τὸν ἀνάγκασαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν συντηρητικὴ θέσι τοῦ ἀρχιμουσικοῦ στὸ Μαγδεμποῦργον γιὰ τὸ Παρίσι. Στερούμενος ὅμως τῶν πάντων ἀναγκαζόταν νὰ παραδίνῃ μαθήματα μουσικῆς καὶ νὰ διασκευάζῃ διάφορα μουσικὰ τεμάχια γιὰ νὰ ζήσῃ. Ἡ δημιουργική του μεγαλοφυΐα ἐξεδηλώθη, τέλος, σὲ ἡλικία 26 ἐτῶν μὲ τὸ πρῶτο του «πρωτότυπο ἔργο» «τὸν Ἰπτάμενο Ὀλλανδόν», ποὺ ἀνενέωνε τὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπικρατοῦν εἶδος τοῦ Ἰταλικοῦ Μελοδράματος. Ὁ «Ἰπτάμενος Ὀλλανδός», ἐπηρεασμένος ἀκόμη ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Μελόδραμα, ἀλλὰ καὶ πρωτότυπος σὲ πολλὰ σημεῖα, ἐπαίχθηκε μὲ ἐπιτυχία στὴν Δρέσδη τῷ 1843. Μετὰ δύο χρόνια νέα ἔργα του, ὁ «Ταγχόϋζερ» καὶ ὁ «Λόενγκρινν», ἂν καὶ ἐπηρεασμένα ἀκόμη ἀπὸ τὴν μουσικὴν τοῦ Βέμπερ, ἀναγγέλλουν στὸν κόσμο ὅτι ἕνα νέο εἶδος μουσικῆς μορφῆς εἶχε γεννηθῆ τὸ Βαγνερικὸν δρᾶμα. Στὸ εἶδος αὐτὸ ἡ μουσικὴ δὲν περιορίζεται, ὅπως στὸ Ἰταλικὸ Μελόδραμα, νὰ συνοδεύῃ τοὺς λόγους καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ἡρώων, ἀλλὰ διερμηνεύει ψυχολογικῶς τὰ αἰσθήματα αὐτὰ καὶ τὰ φθάνει στὴν πλέον ἀπόλυτη δραματικὴ των ἀπόδοσι. Ἡ μουσικὴ στὰ Βαγνερικὰ ἔργα συνταυτίζεται μὲ δλην τὴν ἐπὶ σκηνῆς δρᾶσι, μὲ τὸν χορό, μὲ τὴν ἠθοποιΐα, μὲ τὴν σκηνογραφία, μὲ τὸ θέμα καὶ τὴν ἐν γένει πλοκὴ τοῦ μύθου, γιὰ νὰ ἀποκαλύψῃ ὅ,τι βαθύτερο καὶ αἰώνιο ὑπάρχει στὴν ἀνθρώπινη ψυχή.

* * *

Στὴν Ἐλβετία, ὅπου ἔμεινε ἕνα διάστημα, γράφει ἐκτὸς τῆς μουσικῆς καὶ περισπούδαστα γιὰ τὴν τέχνη συγγράμματα: τὸ «Τέχνη καὶ ἐπανάστασις», τὸ «Ἡ Τέχνη τοῦ μέλλοντος», τὸ «Τέχνη καὶ περιβάλλον», τὸ «Μελόδραμα καὶ δρᾶμα», τὸ «Αὐτογραφικὸν δοκίμιον» καὶ ἐκ παραλλήλου ἐργάζεται μὲ ἀκαταπόνητη ἐπιμονὴ στὴν τετραλογία του. Ἐπεξεργάζεται ὁ ἴδιος τοὺς δημώδεις μύθους τοῦ βορρᾶ, γράφει τοὺς στίχους, χαράσσει τὰ σκηνικὰ καὶ παραδίδει στὴν ἀνθρωπότητα ἕνα πρωτοφανὲς ἀριστούργημα, ποὺ φέρει σὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειές του τὴν προσωπικὴ σφραγῖδα μιᾶς μεγαλοφυΐας. Ἔχει καὶ τὸ εὐτύχημα νὰ συναντήσῃ ἕναν ἰδεώδη συνεργάτη γιὰ τὴν δαπανηρὴ πραγματοποίησι τῶν ὀνείρων του, τὸν φιλότεχνο ἡγεμόνα Λουδοβίκο τῆς Βαυαρίας, καὶ ἡ τετραλογία τὴν ὁποίαν εἶδαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, μὲ τὸν «Χρυσὸ τοῦ Ρήνου», τὴν «Βαλκυρία», τὸν «Σίγκφριδ» καὶ τὸ «Λυκόφως τῶν Θεῶν» διδάσκεται γιὰ πρώτη φορὰ τῷ 1869 στὸ Μόναχο. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τοῦ ἡγεμόνος Λουδοβίκου ἦταν ἀπερίγραπτος. Ἀμέσως ἐχορήγησε στὸν Βάγνερ τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀνεγείρῃ, ὅπως τὸ ἤθελε, ἕνα θέατρο κατάλληλο γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἔργων του. Τὸ περίφημο αὐτὸ θέατρο τοῦ Μπαϋρόϊτ, ὅπου δίδονται καὶ σήμερα κάθε χρόνο σὲ σειρὰ παραστάσεων τὰ Βαγνερικὰ ἔργα. Στὴν τετραλογία του ὁ ἀκούραστος δημιουργὸς ἐπρόσθεσε κ' ἄλλα μουσικὰ ἀριστουργήματα, τοὺς «Τραγουδιστὰς τῆς Νυρεμβέργης» καὶ, τέλος, τὸ σημαντικώτερο ἀπὸ ὅλα, τὸν «Πάρσιφαλ». Εἰς τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν του τὸν ἐβοήθησε σπουδαίως καὶ ἡ σύζυγός του, κόρη τοῦ διασήμου μουσικοῦ Φράντς Λίστ.

Ν.Ζ.ς

ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

Ἡ σημερινὴ νεολαία εἶν' εὐτυχισμένη. Ἔχει ὀργάνωση, μπορεῖ νὰ καλλιεργῇ καὶ πνεῦμα καὶ σῶμα, ἔχει βιβλία καὶ περιοδικά, ἔχει γυμναστήρια. Στὸν καιρό μου δὲν εἶχε τίποτ' ἀπ' αὐτά. Ἡ παιδικὴ λογοτεχνία ἦταν ἄγνωστη καὶ μόλις εἶχε ἱδρυθῆ ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» (1879) ποὺ ἐμέλλε νὰ τὴ δημιουργήσῃ. Στὰ σχολεῖα δὲν ὑπῆρχαν κοινότητες καὶ σύλλογοι, δὲν ἔβγαιναν μαθητικὰ περιοδικά, καὶ σὲ πολλὰ δὲν ἔκαναν οὔτε ἐκθέσεις ἰδεῶν οὔτε... γυμναστική! Θὰ τὸ πιστέψετε πὼς ὅσα χρόνια ἤμουν μαθητής, μόνο μιὰ φορά, στὴν Δ' τάξη, τὴν τελευταία τότε τοῦ Γυμνασίου — γιατὶ ὑπῆρχε κι' ἕνα προκαταρκτικὸ νὰ ποῦμε Γυμνάσιο, τὸ λεγόμενο Ἑλληνικὸ Σχολεῖο, μὲ τρεῖς τάξεις αὐτό — ὁ Γυμνασιάρχης μᾶς ἔβαλε νὰ γράφουμε μιὰ ἔκθεση; Καὶ θὰ τὸ πιστέψετε πὼς ὄχι μόνο γυμναστικὴ δὲν κάναμε καθόλου, παρὰ οὔτε σχολικὲς ἐκδρομὲς ἢ ἁπλοῦς περιπάτους; Μόνο τὰ παιδάκια τοῦ Δημοτικοῦ ἔβγαιναν ἐν σώματι τὴν Πρωτομαγιά. Ἐμεῖς οἱ «μεγάλοι» πηγαίναμε στὸ Μάη μονάχοι. Θὰ πῆτε, τὴ μαθητική μου ζωὴ τὴν ἔκαμα στὴ Ζάκυνθο καὶ πάντα οἱ ἐπαρχίες καθυστεροῦν. Ἀλλὰ ὄχι! καὶ στὴν πρωτεύουσα, ἐκεῖνο τὸν καιρό, τὰ πράγματα δὲν ἦταν πολὺ καλύτερα. Μόνο σὲ κάποια ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἔκαναν καὶ γυμναστική. Ἐπίσης καὶ σὲ κάποια ἰδιωτικὰ τῆς Κερκύρας.

Στὴ Ζάκυνθο, τὸ πρῶτο μαθητικὸ Γυμναστήριο ἔγινε στὰ 1882. Ἕνας φιλοπρόοδος καθηγητής, σπουδασμένος στὴ Γερμανία — Ρέντζο τὸν ἔλεγαν — εἶχε τὴν πρωτοβουλία. Ἔτυχε νἆναι φίλαθλος κι' ὁ γυμνασιάρχης μας, ὁ Γεώργιος Τσαγρῆς, κι' ἔτσι ἡ ἰδέα τοῦ Ρέντζου πραγματοποιήθηκε. Ἐπιφορτισθήκαμε νὰ δίνουμε πέντε δραχμὲς τὸ μῆνα γιὰ «γυμναστική» — πῶς ἀλλοιώτικα θὰ γινόταν; — καὶ νοικιάσθηκε ἕνα μαντρωμένο οἰκόπεδο στὴ Στράτα - Μαρίνα — τὴ μεγάλη παραλιακὴ λεωφόρο — κατεσκευάσθησαν καὶ μερικὰ μονόζυγα καὶ δίζυγα, στήθηκαν στὸ ἰσοπεδωμένο χῶμα, καὶ τὸ Γυμναστήριό μας, «καινούργιο φροῦτο» γιὰ τὴ Ζάκυνθο, ἦταν ἕτοιμο. Ἕνα πρωΐ, μὲ μεγάλη ἐπισημότητα, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνιά του. Πήγαμε ἐν σώματι οἱ μαθηταὶ κατὰ τετράδες, μὲ βῆμα στρατιωτικό, ἂν καὶ λιγάκι ἄρρυθμο — ἀγύμναστοι, βλέπετε — μὲ μιὰ σημαία καὶ μὲ τὴ μπάντα τῆς Φιλαρμονικῆς μπροστά, ποὺ «ἀνέκρουε» τὸ «Μαύρ' εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά». Ἄπειρος κόσμος συνέρρευσε, περίεργος νὰ ἴδῃ τὰ παιδιὰ ποὺ θάκαναν... τοῦμπες.

Ἦλθαν ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος, οἱ ἐπίσημοι ὅλοι. Μίλησαν γιὰ τὸν ὑψηλὸ σκοπὸ τοῦ ἱδρύματος ὁ γυμνασιάρχης, ὁ Ρέντζος καὶ... ὁ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν, κάποιος παπα - Λαμπούδης ποὺ δὲν ἄφινε εὐκαιρία χωρὶς νὰ βγάζῃ λόγο. Ἔπειτα ξανάπαιξε ἡ μουσική. Κι' ἔπειτα... τίποτα. Ὁ κόσμος ἔφυγε «συγχαίρων θερμῶς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν», καὶ μεῖς, μὲ τὴ σημαία καὶ τὴ μουσική, γυρίσαμε στὸ Γυμνάσιο καὶ διαλυθήκαμε ἡσύχως.

Κι' οἱ «τοῦμπες» ποὺ περίμενε ὁ κόσμος; Μὰ γιὰ νὰ κάνουμε τοῦμπες, τοὐλάχιστο αἰωρήσεις κι' ἀναρριχήσεις, ἔπρεπε νὰ ξέρουμε. Ἀλλὰ ἐμεῖς πρώτη φορὰ βλέπαμε τὰ ὄργανα ἐκεῖνα. Οὔτε «ἄλμα ἐπὶ κοντῷ» ξέραμε τί θὰ πῇ, οὔτε «δισκοβολία» (τὸ πολὺ - πολὺ λίγη... πετροβολία!). Τώρα θὰ μαθαίναμε. Καὶ πραγματικῶς, κάθε ἀπόγευμα, μετὰ τὸ μάθημα, πηγαίναμε στὸ Γυμναστήριο καὶ γυμναζόμαστε ὅπως - ὅπως. Στὴν ἀρχὴ ὅλοι, ἔπειτα τὰ δύο τρίτα — τὸ μάθημα δὲν ἦταν ὑποχρεωτικό — ἔπειτα οἱ μισοί, καὶ σιγὰ - σιγὰ κατάντησε νὰ μὴν πηγαίνουν οὔτε δέκα. Μὰ δὲν εἴχαμε κι' ἄδικο. Γυμναστὴς δὲν ὑπῆρχε. Μικρὰ πράγματα μποροῦσαν νὰ μᾶς δείχνουν ὁ Ρέντζος κι' ὁ Τσαγρῆς. Τὸ ἴδιο καὶ δυὸ συμμαθητές μας ποὺ εἶχαν κάνει σὲ ἰδιωτικὸ σχολεῖο στὴν Κέρκυρα κι' ἦταν κάπως ἐξοικειωμένοι μὲ τὰ μονόζυγα καὶ τὰ δίζυγα. Διδασκαλία λοιπὸν τίποτα. Καὶ καμμιὰ τάξη, καμμιὰ πειθαρχία. Καθένας κοίταζε νὰ κάνῃ ὅ,τι μποροῦσε καὶ νὰ μαθαίνῃ μονάχος του. Ἔτσι δὲν ἔμειναν στὸ τέλος παρὰ μόνο ὅσοι εἶχαν κάποια κλίση. Κι' αὐτοὶ μόνο πλήρωναν πρόθυμα τὸ πεντάδραχμό τους. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, ποὺ δὲν γυμναζόμαστε πιά, δυστροποῦσαμε. Μὲ μεγάλη δυσκολία μαζευόταν πιὰ τὸ νοίκι τῆς μάντρας. Ὁ Ρέντζος κι' ὁ Τσαγρῆς βαρέθηκαν. Καὶ τὸ Γυμναστήριο ἐκεῖνο, τὸ πρῶτο, ποὺ ἄνοιξε μὲ τόσο θόρυβο, ἔκλεισε ἀθόρυβα κι' ἄδοξα. Πόσα χρόνια πέρασαν ἄρα γε γιὰ νὰ γίνῃ στὴ Ζάκυνθο ἄλλο;

Αὐτὰ θυμοῦμαι, ὅταν βλέπω μὲ χαρὰ τὴ νεολαία ὠργανωμένη κι' εὐτυχισμένη. Τί ἀπέραντη διαφορὰ ἀπὸ τότε ποὺ ἤμουν μαθητὴς ὡς σήμερα! Ἀλλὰ σ' αὐτὴ τὴ διαφορὰ βλέπω κι' ὅλο τὸν πολιτισμὸ ποὺ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὸ νέο μας Κράτος τὰ τελευταῖα χρόνια. Κι' αὐτὸν τὸν πολιτισμὸ θὰ τὸν αὐξήσῃ καὶ θὰ τὸν δυναμώσῃ ἀκόμα ἡ ὠργανωμένη κι' εὐτυχισμένη νεολαία. Πρέπει νὰ χρωστᾶμε μεγάλη εὐγνωμοσύνη στὸν ἐθνικὸ Κυβερνήτη ποὺ τὴν ξύπνησε, τὴν ξεσήκωσε, τὴ φρονημάτισε.

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

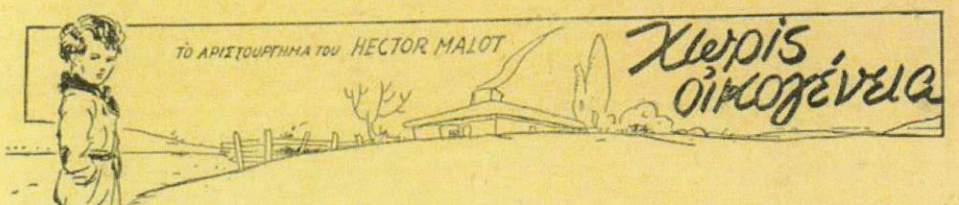

Ὁ γέρος κοίταξε τὸν Μπαρμπερῆ παράξενα καί, ἀδειάζοντας σιγά-σιγά τὸ ποτήρι του, εἶπε:

— Νά μοῦ κρατῆ συντροφιά. Μὲ πῆραν, βλέπεις, τά γεράματα καί καμμιά φορά μὲ πιάνει μελαγχολία. Θά μὲ διασκεδάζῃ.

— Χμ! εἶναι ζήτημα. Γιατί θά χορεύῃ, θά πηδᾷ, ἔπειτα θά κατατα χθῆ στὸ θίασο τοῦ σινιὸρ Βιτάλη.

— Καὶ ποιός εἶναι αὐτός ὁ σινιὸρ Βιτάλης; Καὶ ποῦ εἶναι ὁ θίασός του;

—"Ε, ὅσο γι' αὐτό, τά κότσα σου βαστοῦν.

—Ὁ σινιὸρ Βιτάλης εἶμαι ἐγώ... καὶ τὸ θιασό του θά σοῦ τὸν δείξω ἀμέσως.

Αὐτά λέγοντας, ἄνοιξε τὴν προβειά του καὶ πῆρε στὸ χέρι ἑν' ἀλλόκοτο ζῶο, ποὺ τὸ κρατοῦσε κάτω ἀπ' τὸ δεξί του μπράτσο σφιγμένο στὸ στῆθός του.

Αὐτό τὸ ζωντανὸ εἶχε ἀναστηκώσει πολλές φορὲς τὴν προβειά τοῦ γέρου· μά δὲν ἦταν σκυλάκι ὅπως ἐνόμισα.

Τί ζῶο νά ἦταν; Κι' ἦταν τάχα ζῶο;

'Αλήθεια, δὲν ἤξερα τί ὄνομα νά δώσω στὸ ἀλλόκοτο πλάσμα, ποὺ ἔβλεπα πρώτη μου φορά καὶ τὸ κότταζα σαστισμένος.

Φοροῦσε κόκκινη μπλουζίτσα μὲ σειρήτια χρυσᾶ. Τά πόδια του ὅμως καὶ τά χέρια του ἦταν γυμνά. Γιατ' εἶχε χέρια σάν ἀνθρώπου· μόνο ποὺ τὸ πετσί τους ἦταν μαῦρο, κι' ὄχι ἄσπρο ἢ κρεατί.

Μαῦρο ἦταν καὶ τὸ κεφάλι του, ὄχι πιὸ μεγάλο ἀπ' τὸ γρόθο μου κλειστό. Τὸ μοῦτρο του ἦταν πλατὺ καὶ κοντό· ἡ μύτη του σηκωμένη πρὸς τἀπάνω, μὲ ρουθοῦνια ἀραιά· καὶ τὰ χεῖλη του κίτρινα. Μά κεῖνο ποὺ μοῦσκανε τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωση, ἦταν δυὸ μάτια, πολὺ κοντά τὸ ἕνα στ' ἄλλο, — δυὸ μάτια ποὺ δὲν στέκουνταν στιγμὴ κι' ἄστραφταν σάν καθρέφτες.

—"Α, τὴ σιχαμένη μαϊμοῦ! φώναξε ὁ Μπαρμπερῆς. 'Ἡ λέξι αὐτὴ μ' ἔφώτισε καὶ συνῆλθα. Γιατί, ἂν δὲν εἶχα ἰδῆ ποτέ μου μαϊμοῦδες, πολλὲς φορὲς ὅμως εἶχ' ἀκούσει νά μιλοῦν γι' αὐτές. Δὲν ἦταν λοιπὸν ἀραπάκι ἐκεῖνο ποὺ ἔβλεπα τώρα μπροστά μου· ἦταν μαϊμοῦ, πίθηκος.

— Σᾶς παρουσιάζω τὸν πρωταγωνιστὴ τοῦ θιάσου μου! εἶπε ὁ Βιτάλης. Εἶναι ὁ κύριος Καρδούλης. 'Αγαπητέ μου Καρδούλη, χαιρέτησε τὴ συντροφιά.

Ὁ Καρδούλης σήκωσε τὸ χέρι του στὸ στόμα του κι' ἔστειλε σ' ὅλους μας ἀπό ἕνα φιλί.

—"Αλλος τώρα! ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, δείχνοντας μὲ τὸ χέρι τὸ ἄσπρο σκυλί. Ὁ σινιὸρ Κάπης θά λάβῃ τὴν τιμὴ νά παρουσιάσῃ στὴν ἐντιμη ὁμήγυρι τοὺς φίλους του.

Μὲ τὴ διαταγή αὐτή, τὸ ἄσπρο σκυλί, ποὺ ὡς τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη δὲν εἶχε κουνηθῆ ἀπὸ τὴ θέσι του, πετάχθηκε ζωηρό, σηκώθηκε στά πισινά του ποδάρια, σταύρωσε τά μπροστινά στὸ στῆθός του καὶ χαιρέτησε τὸν κύριό του μὲ τόσο βαθειά ὑπόκλισι, ποὺ τὸ ἀστυνομικό του καπέλλο ἄγγιξε στὸ πάτωμα.

—Ἔπειτα γύρισε στοὺς συντρόφους του καὶ μὲ τὸ ἕνα χέρι, ἐνῷ τ' ἄλλο τὸ εἶχε πάντα στὸ στῆθός του, τοὺς ἔγνεψε νά πλησιάσουν.

Τά δυὸ σκυλιά, ποὺ εἶχαν τά μάτια καρφωμένα στὸ σύντροφό τους, σηκώθηκαν διά μιᾶς, χαιρετίστηκαν μὲ τά χέρια — δηλαδή μὲ τά μπροστινά πόδια — σάν ἄνθρωποι, ἔκαμαν σοβαρά ἕξη βήματα μπροστά κι' ἄλλα τρία πίσω, κι' ὕστερα χαιρέτησαν τὴν «ἔντιμη ὁμήγυρι».

— Αὐτός ποὺ τὸν λέω Κάπη, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ Καπιτάνο, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκυλιῶν. Σάν πιὸ ἔξυπνος, τοὺς διαβιβάζει τίς διαταγές μου. Αὐτός ὁ ἄλλος, ὁ κομψὸς νέος, ὁ μαυρομάλλης, εἶναι ὁ σινιὸρ Ζερμπίνος, ὄνομα Ἰταλικό ποὺ θά πῇ κομψός καὶ ποὺ τοῦ ταιριάζει στὴν ἐντέλεια. Ὅσο γι' αὐτὴ τὴ σεμνὴ μικρούλα, τὴ γλυκειά, εἶναι ἡ σινιόρα Δούλση, μιά χαριτωμένη Ἀγγλίδα, ποὺ κι' αὐτὴ δὲν ἔκλεψε βέβαια τὸ γλυκό της ὀνοματάκι. Αὐτοί εἶναι οἱ «ἠθοποιοί» μου, ὅλοι καλοί καὶ ἄξιοι, ἄλλος γιά τοῦτο, ἄλλος γιά κεῖνο, καὶ μ' αὐτοὺς γυρίζοντας τὸν κόσμο μπορῶ καὶ βγάζω τὸ ψωμί μου, πότε πολὺ καὶ πότε λίγο, κατά τὴν τύχη ποὺ μοῦ παρουσιάζεται. — Κάπη!

Ὁ ἄσπρος σκύλος ἀταύρωσε πάλι τά πόδια του.

— Φίλε μου Κάπη, ἔλα ἐδῶ καὶ κάμε μου, σὲ παρακαλῶ, τὴ χάρι, — ξέρετε, οἱ ἠθοποιοί μου ἔχουν ἀνατροφὴ καὶ πάντα τοὺς μιλῶ μ' εὐγένεια, — ναί, κάμε μου τὴ χάρι νά πῆς σ' αὐτὸ τὸ παιδάκι, ποὺ σὲ κυττάζει μὲ γουρλωμένα μάτια, τί ὥρα εἶναι τώρα;

Ὁ Κάπης ἐσταύρωσε τά πόδια, ἐπλησίασε τὸν κύριό του, τοῦ ἄνοιξε τὸ τζιπούνι, ἔψαξε στὴν τσέπη τοῦ γελεκιοῦ του, ἔβγαλε ἕνα μεγάλο ἀσημένιο ρολόι, κότταξε μιά στιγμὴ τὴν πλάκα κι' ἐγαύγισε δυὸ φορὲς δυνατά· κι' ὕστερα ἀπὸ τά δυὸ αὐτά γαυγίσματα, ἔκαμε ἄλλα τρία μικρότερα.

—'Αλήθεια, ἡ ὥρα ἦταν δύο καὶ τρία τέταρτα.

—Ὡραῖα! εἶπε ὁ Βιτάλης· σινιὸρ Κάπη, σ' εὐχαριστῶ πολύ. Καὶ τώρα θά σὲ παρακαλέσω νά βάλῃς τὴ σινιόρα Δούλση νά μᾶς χορέψῃ λίγο στὸ σχοινί.

Ὁ Κάπης ἔβγαλε ἀμέσως ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ κυρίου του ἕνα σχοινί κι' ἔγνεψε στὸν Ζερμπίνο, ποὺ πῆγ' εὐθὺς καὶ στάθηκε ἀντικρύ του. Ὁ Κάπης τοῦ πέταξε τότε μιά ἄκρη τοῦ σχοινιοῦ κι' οἱ δυὸ μαζὶ ἄρχισαν σοβαρά νά τὸ γυρίζουν. Καὶ μόλις αὐτὸ τὸ στριφογύρισμα ἔγινε κανονικό, ἡ Δούλση ὥρμησε στὸν κύκλο καὶ πήδησε ἀνάλαφρα, μὲ τά γλυκά της μάτια καρφωμένα στά μάτια τοῦ κυρίου της.

— Βλέπετε, μᾶς εἶπε αὐτός, πόσο ἔξυπνοι εἶναι οἱ ἠθοποιοί μου. 'Αλλὰ ἡ ἐξυπνάδα εἶν' ἕνα πρᾶγμα, ποὺ φαίνεται καλύτερα μὲ τὴ σύγκρισι. Γι' αὐτὸ παίρνω στὸ θίασό μου κι' ἕνα παιδί. Θά κάνῃ τὸ βλάκα κι' ἔτσι ἡ ἐξυπνάδα τῶν ἄλλων μου ἠθοποιῶν θά φαντάζῃ περισσότερο.

Μωρέ πατέρας νά σοῦ πετύχῃ!

—"Ε, ὅσο πιά γιά νά κάνῃ τὸ βλάκα.... τὸν ἔκοψε ὁ Μπαρμπερῆς.

— Χρειάζετ' ἐξυπνάδα, τὸ ξέρω! συμπλήρωσε ὁ Βιτάλης. Πιστεύω ὅμως, πῶς αὐτὸ τὸ παιδί ἔχει ἀρκετή καὶ θά παίρνῃ ἀπὸ μαθήματα. Μποροῦμε μάλιστα νά τὸ ἰδοῦμε τώρ' ἀμέσως. Γιατί ἂν εἶναι ἀλήθεια ἐξυπνο παιδί, θά καταλάβῃ πῶς μὲ τὸ σινιὸρ Βιτάλη θά μπορῇ νά γυρίζῃ σ' ὅλη τὴ Γαλλία, χῶρες καὶ χωριά, ἐλεύθερο σάν τὸ πουλί, ἀντὶ νά στέκεται πίσω ἀπ' τά βιβλία ἢ νά περπατῇ κάθε μέρα, ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, στὸ ἴδιο χωράφι· καὶ θά χαρῇ γιά τὴν τύχη του. "Αν ὅμως δὲν εἶν' ἔξυπνο, θ' ἀρχίσῃ νά κλαίῃ, νά φωνάζῃ καί, ἐπειδὴ ὁ σινιὸρ Βιτάλης δὲν ἀγαπᾷ τά κακά παιδιά, δὲν θά τὸ πάρῃ μαζί του, παρά θά τ' ἀφήσῃ νά πάῃ στ' "Ορφανοτροφεῖο, ὅπου θά δουλεύῃ πολὺ καὶ θά τρῶῃ λίγο.

Ναί, ἤμουν ἀρκετά ἔξυπνος ὥστε νά καταλαβαίνω αὐτά τά λόγια· μά δὲν μ' ἐπειθαν. 'Αλήθεια, οἱ «ἠθοποιοί» τοῦ σινιὸρ Βιτάλη ἦταν πολὺ νόστιμοι, πολὺ διασκεδαστικοί, καὶ θᾶταν ἐπίσης διασκεδαστικὸ νά γυρίζῃ κανένας ὅλο τὸν κόσμο. Μά γιά νά τοὺς ἀκολουθήσω, νά γυρίζῃ μαζί τους κι' ἐγώ, ἔπρεπε ν' ἀφήσω τὴ μάννα-Μπαρμπερίνα!

Πάλι ὅμως, μήπως κι' ἂν ἔλεγα ὄχι, ἤμουν βέβαιος πῶς θάμενα μὲ τὴ μάννα-Μπαρμπερίνα; Μπορεῖ νά μ' ἔστελναν στὸ Κατάστημα.

'Εκεῖ ποὺ στεκόμουν σὲ ταραχή, μὲ τά δάκρυα στά μάτια, ὁ Βιτάλης μοῦ κτύπησ' ἐλαφρὰ τὸ μάγουλο μὲ τὸ δάκτυλό του καὶ εἶπε:

—'Ελᾶτε καὶ τὸ παιδί καταλαβαίνει πολὺ καλά τὸ συμφέρο του. Βλέπετε; Οὔτε κλαίει, οὔτε φωνάζει. "Ωστε αὔριο...

—"Αχ, κύριε, φώναξα, ἀφῆστε με στὴ μάννα-Μπαρμπερίνα, σᾶς παρακαλῶ! 'Εγὼ δὲν....

Μ' ἔκοψε στὴ μέση ἑν' ἄγριο γαύγισμα τοῦ Κάπη. Κι' ὁ σκύλος ὥρμησε στὸ τραπέζι, ὅπου εἶχε μείνει καθισμένος ὁ Καρδούλης. Γιατί ὁ πίθηκος, τὴ στιγμὴ ποὺ ὅλοι ἦταν γυρισμένοι σὲ μένα, εἶχε πάρει μὲ τρόπο τὸ ποτῆρι τοῦ κυρίου του καὶ καταγίνουνταν νά τ' ἀδειάζῃ. Ὁ Κάπης ὅμως, σάν καλὸς φύλακας, εἶδε αὐτὴ τὴν κατάχρησι καί, σάν πιστὸς ὑπηρέτης, ἔτρεξε νά τὴν ἐμποδίσῃ.

—"Α, κύριε Καρδούλη! εἶπε ὁ Βιτάλης μὲ τόνο αὐστηρό· εἶσαι λαίμαργος καὶ κατεργάρης! Κατέβα γρήγορ' ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ πήγαινε νά σταθῇς ἐκεῖ στὴ γωνιά, μὲ τὸ πρόσωπο κατά τὸν τοῖχο. Σύ, Ζερμπίνε, πήγαινε κοντά του νά τὸν φυλᾷς κι' ἂν κουνηθῇ, δός του μιά καλὴ σφαλιάρα. "Οσο γιά σένα, κύριε Κάπη, εἶσαι πολὺ καλὸς σκύλος. Δός μου τὸ χέρι σου νά σοῦ τὸ σφίξω.

Κι' ἐνῷ ὁ πίθηκος, μὲ κατεβασμένα μούτρα, ἔκανε ὅπως διατάχθηκε, ὁ Κάπης, εὐχαριστημένος, ὑπερήφανος, ἔδωσε τὸ χέρι στὸν κύριό του.

— Τὴ δουλειά μας τώρα, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης. Λοιπόν, σοῦ δίνω τριάντα φράγκα.

—"Οχι, σαράντα.

"Αρχισε καινούργια συζήτησι, ἀλλὰ ὁ Βιτάλης τὴν ἔκοψε λέγοντας:

— Τὸ παιδί στενοχωριέται δῶ μέσα. "Ας βγῇ λίγο στὴν αὐλὴ νά διασκεδάσῃ.

Κι' ἔγνεψε στὸν Μπαρμπερῆ.

— Ναί, ναί, εἶπε αὐτός· πήγαινε, μικρέ, στὴν αὐλὴ καὶ μὴ γυρίσῃς ἐδῶ ἂν δὲ σὲ φωνάξω.

Βγῆκα στὴν αὐλὴ τοῦ καφενείου, γιατί δὲ μποροῦσα νά κάμω ἀλλοιῶς· μά ὄχι βέβαια γιά νά διασκεδάσω... Κάθησα σὲ μιά πέτρα κι' ἄρχισα νά συλλογιέμαι.

Μέσα ἀποφασίζουνταν ἡ τύχη μου ἐκείνη τὴ στιγμή. Τί θά ἦταν; "Ετρεμ' ἀπὸ τὴν ἀγωνία κι' ἀπὸ τὸ κρύο.

Πέρασ' ἔτσι μιά ὥρα, μιά ὁλάκαιρη ὥρα. 'Επὶ τέλους εἶδα τὸ Μπαρμπερῆ νά βγαίνῃ κι' αὐτὸς στὴν αὐλή. "Ηταν μόνος. 'Ερχότανε νά μὲ πάρῃ, γιά νά μὲ παραδώσῃ στὸ Βιτάλη;

—'Εμπρός! μοῦ εἶπε. Δρόμο γιά τὸ σπίτι.

Γιά τὸ σπίτι;! Δὲ θάφινα λοιπὸν τὴ μάννα Μπαρμπερίνα;

"Θελα νά τὸν ρωτήσω, μά δὲν ἐτόλμησα, γιατί φαινότανε κατσουφιασμένος.

Κάναμε τὸ δρόμο χωρὶς μιλιά.

'Αλλὰ δέκα λεπτὰ πρὶν φθάσουμε στὸ σπίτι, ὁ Μπαρμπερῆς ποὺ πήγαινε μπροστά, σταμάτησε, μ' ἔπιασε μὲ βάναυσο τρόπο ἀπὸ τ' αὐτί καὶ μὲ φοβέρισε:

— Κότταξε, κακόμοιρε, μὴν πῆς λέξι ἀπ' ὅ,τι ἄκουσες σήμερα, γιατί δυστυχία σου! 'Ἀκοῦς; Πρόσεξε καλά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τὸ μητρικὸ σπίτι

—"Ε, τί εἶπε ὁ Δήμαρχος; ρώτησε ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα ἅμα μπήκαμε.

— Δὲν τὸν εἴδαμε.

— Τί; δὲν τὸν εἴδατε;

—"Οχι. Μᾶς σταματήσανε κάτι φίλοι στὸν καφενέ, κι' ἅμα βγήκαμε, ἦταν ἀργά. Αὔριο θά ξαναπᾶμε.

Ὁ Μπαρμπερῆς λοιπὸν δὲν εἶχε συμφωνήσει στὸ παζάρεμα μὲ τὸν θιασάρχη τῶν σκύλων. Στὸ δρόμο συλλογιζόμουν, πῶς μπορεῖ νἆταν πονηριά ὁ γυρισμός αὐτὸς στὸ σπίτι. 'Αλλά τά λόγια ποὺ ἄκουσα τώρα, ἔδιωξαν κάθε ἀμφιβολία ἀπὸ τὸ νοῦ μου. 'Αφοῦ θά ξαναπηγαίναμε στὸ χωριό, νά ἰδοῦμε τὸν Δήμαρχο, βέβαιο ἦταν πῶς ὁ Μπαρμπερῆς δὲν εἶχε δεχθῆ τὴν πρότασι τοῦ Βιτάλη.

Μ' ὅλες του τίς φοβέρες, ἐγὼ θά μιλοῦσα γι' αὐτά στὴ μάννα-Μπαρμπερίνα, ἂν μποροῦσα νά βρεθῶ μιά στιγμὴ μόνος μαζί της. Μά ὅλο ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὡς τὴν ὥρα ποὺ πλαγιάσαμε, ὁ Μπαρμπερῆς δὲν ἔκαμε βῆμα ἀπὸ τὸ σπίτι.

«Δὲν πειράζει, συλλογίσθηκα τὴν ὥρα ποὺ μ' ἔπαιρνε ὁ ὕπνος· τῆς τά λέω αὔριο».

Τὸ πρωὶ ὅμως ποὺ σηκώθηκα δὲν εἶδα πουθενά τὴν μάννα-Μπαρμπερίνα.

—"Η μαμά;

—Πῆγε στὸ χωριό. Δὲν θά γυρίσῃ παρά τ' ἀπόγευμα.

Χωρὶς νά ξέρω τὸ γιατί, αὐτὴ ἡ ἀπουσία μ' ἀνησύχησε. Χθὲς ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα δὲν εἶχε τῇ καθόλου πῶς θά πήγαινε στὸ χωριό. Πῶς δὲν περίμενε νἀρθῇ μαζί μας, ἀφοῦ θά πηγαίναμε καὶ μεῖς τὸ μεσημέρι; Θά γύριζε αὐτὴ καὶ μεῖς θά φεύγαμε;

"Ενας ἀόριστος φόβος μοῦ ἔσφιγγε τὴν καρδιά. Δὲν ἤξερα τί κίνδυνος μὲ ἀπειλοῦσε, εἶχα ὅμως τὸ προαίσθημα κάποιου κινδύνου.

Ὁ Μπαρμπερῆς μὲ κότταζε μ' ἕνα ὕφος παράξενο, καθόλου ἡσυχαστικό. Καὶ γιά νἀποφύγω τὸ βλέμμα του, βγῆκα στὸ περιβόλι.

Ὁ Βιτάλης. ἐγὼ εἶμαι...

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Τό Βῆμα Τῶν Νέων

Γενικαὶ Ὁδηγίαι

"Οσοι ἀποστέλλουν συνεργασία γιὰ τὸ «Βῆμα τῶν Νέων» πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των: 1ον) Τὸ κομμάτι νὰ μὴ εἶναι μεγαλείτερο ἀπὸ μιὰ σελίδα κόλλας διαγωνισμοῦ. 2ον) Ἀπολύτως καθαρογραμμένον καὶ μὲ μελάνι. 3ον) Ἐὰν ἀποστέλλωνται σὲ σελίδες χαρτιοῦ μικροῦ σχήματος, πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ γραμμένες. 4ον) Δὲν πρέπει νὰ εἶναι περισσότερα ἀπὸ ἕνα ποίημα ἢ ἕνα πεζό. Ἡ συνεργασία παραδίδεται εἰς ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Κρίσεως, ἡ ὁποία καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν δημοσίευσιν ἢ μή. Συνεργασία μὴ δημοσιευθεῖσα ἐντὸς μηνὸς θεωρεῖται ὡς ἀπορριφθεῖσα.

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πατρίδα, σὰν τὸν ἥλιο σου
Ἥλιος ἄλλοῦ δὲ λάμπει.

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

— Γιατί φέγγει ἔτσι γλυκὰ τοῦ ἡλιοῦ τὸ φῶς
Καὶ θλιβὰ ἕνα πουλὶ λαλεῖ μονοχά;
Γιατί μέσα μου μὲ τρώει κατηφὸς κρυφὸς
Γιατί τάχα;

Μήπως ἄνοιξη δὲν εἶναι χαρωπή;
Στὰ βουνὰ μήπως τὰ χιόνια δὲν ἐλιῶσαν;
Γιατί τότε οἱ χαρούμενοι σκοποί
Ἐπελειώσαν;

Μήπως ὡς κυλάει ὁ ποταμὸς
Τὰ τραγούδια του δὲ λέει, τὰ αἰώνια;
— Ναί, μ' ἀπ' τὴν πατρίδα, τί κατηφὸς!..
Λείπω χρόνια...

ΦΡ. ΗΛΙΑΔΗΣ

★

Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Στὸ γλυκὸ, τὸ γαλάζιο Σου χρῶμα
τῶν προγόνων μας λάμπει τὸ φῶς
ποὺ μᾶς ἄφησαν, ἅγιο τὸ χῶμα,
ὅπου, ἀστράφτει ὁ λευκὸς Σου Σταυρός.

Λευτεριὰ συμβολίζεις καὶ ἡ δόξα
φτερωτὴ στὸ πλευρό Σου ἀγρυπνεῖ
καὶ ἡ θωριά σου, πανώρια Σημαία
γιγαντώνει ἐθνικὰ τὴν ψυχή.

Κυματίζεις καὶ ὁ θρῆνος σου τραγούδια
ψιθυρίζει ἀγνὰ στὰς ψυχὰς
τῶν πεσόντων, ποὺ τώρ' ἀγγελοῦδια
στὰς ὡραίας Σου κλειδιὰ πτυχὰς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

★

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἐλπὶς ἑνὸς κράτους εἶναι ἡ νεολαία. Αὐτὴ ἀποστελεῖ τὸν χυμὸν τῆς ζωῆς του, αὐτὴ τὸ ἀνυψώνει, τὸ ἐνδυναμώνει καὶ τὸ ἀξιωνεῖται, καὶ αὐτὴ πάλι τὸ ἀδυνατεῖ, τὸ καταστρέφει... Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός μας ἄριστα γνωρίζων τοῦτο ἔστρεψε τὰς προσοχάς καὶ φροντίδας του εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεότητος. Φάρος φωτεινὸς χαράσσει καὶ κατευθύνει τὴν πορείαν της διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν τοῦ Ἔθνους μας. Ἂς τὸν ἀκολουθήσωμεν μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδα. Ἂς ἐνθυμούμεθα πάντα ὅτι ἀνήκομεν εἰς φυλὴν ἐνδόξου, τῆς ὁποίας ἐκλιρονομήσαμεν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ λαμπρὸν παρελθόν. Ἔχομεν λοιπὸν καθήκον νὰ διατηρήσωμεν τὴν δόξαν της. Εἰς τοῦτο πολύτιμος βοηθὸς μας εἶναι ὁ ἐμπνευσμένος Ἀρχηγός μας.

ΒΟΥΛΑ ΚΟΡΟΜΠΟΚΗ

Φαλαγγίτισσα

Εἶναι γνωστὸν ὅτι σὲ κάθε κοινωνία, θὰ ὑπάρχουν πάντοτε δυστυχεῖς καὶ ἀπόκληροι τῆς τύχης, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ βοηθοῦν καὶ ἀνακουφίζουν τὰ ἠθικῶς ὑγιᾶ μέλη αὐτῆς.

Εἶναι ὑποχρέωσις καὶ καθῆκον μας νὰ ὑπερασπιζώμεθα παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἄλλων.

Τὰ μέσα εἶναι ἄπειρα καὶ αἱ περιπτώσεις πολλαί. Ἡ Φαλαγγίτισσα, ὡς μέλος μιᾶς Ὀργανώσεως, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνωτέρων ἰδανικῶν, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ γίνῃ ἄγγελος τῆς χαρᾶς, σὲ κάθε τόπο ποὺ δὲν ὑπάρχει, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ μεταδώσῃ μέρος ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξία της, ἀπὸ τὶς γνώσεις της, ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσίν της ἀκόμη. Ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἐθελοντικὴ ἐργασία εἶναι ἀνοικτὸς καὶ γιὰ τὴν ἐργαζομένη Φαλαγγίτισσα καὶ γιὰ τὴν μαθήτρια, γιὰ τὰ μέλη τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀκόμη. Φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, σωφρονιστήρια, κατ' οἶκον προσφορὰ ἐργασίας καὶ τόσα ἄλλα μέσα ὑπάρχουν καὶ πιστεύω πῶς δὲν ὑπάρχει Φαλαγγίτισσα ποὺ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ προσφέρῃ γιὰ μιὰ τόσο μεγάλη πρᾶξι τὸν χρόνο ποὺ τῆς περισσεύει, ποὺ δὲν θὰ προτιμήσῃ τὴν παροχὴ βοηθείας καὶ ὅ,τι ἄλλο τὴν φέρνει πλησιέστερα στὸν προορισμόν της, ἀπὸ τὶς ἄκαρπες κοσμικὲς συγκεντρώσεις.

Ἐπίσκεψις τῶν ἀσθενῶν, καλλιτεχνικαὶ ἐμφανίσεις τῆς Ε.Ο.Ν. σὲ διάφορα ἀναρρωτήρια, καὶ ἡ κάθε εἴδους προσφορὰ καὶ ψυχαγωγία, εἶμαι βεβαία πῶς θὰ τοὺς διεσκέδαζαν καὶ θὰ σκόρπιζαν μεγάλη χαρὰ σ' αὐτούς, ποὺ ἡ μοῖρα τοὺς ἔταξε νὰ ζοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὴν ζωή, ἀπὸ τὴν κίνησι.

Καὶ δὲν ὑπάρχει πιὸ μεγάλη εὐχαρίστησις ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι ποὺ αἰσθάνεται ἐκεῖνος ποὺ προσφέρει τὴν χαρά, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐτυχία γιὰ κεῖνον ποὺ μοιράζεται τὴ δική του μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἤδη ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας προσφέρει στὰ μέλη της ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὸν πλήρη καταρτισμὸν ἐκείνων, ποὺ ἀναλαμβάνουν μία μεγάλη ἀποστολὴ στὴν πατρίδα τους. Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ πολὺ γρήγορα θὰ δοῦμε τὴν Ἑλληνίδα κόρη ἐνεργὸ καὶ δημιουργικὸ μέλος τῆς κοινωνίας μας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

Ἀπὸ μικρὸ παιδάκι ὁ Γιάννης μιὰ φλόγα εἶχε μέσα στὰ στήθια του, μιὰ ἐλπίδα νὰ ἰδῇ τὸν ἔκπτυστον του χρῆσιμον στὴν Πατρίδα μας, τὴν γλυκειὰ Ἑλλάδα. Ἤθελε νὰ δείξῃ πῶς ἦταν Ἕλλην μὲ αἴσθημα, μὲ αἷμα Ἑλληνικό, μὲ καρδιὰ γενναία, μὲ φιλοπατρία. Ἦταν ἀνυπόμονος πότε νὰ γίνῃ πιὸ μεγάλος νὰ καταταγῇ, στὸ στρατὶ γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ὄνειρά του. Καὶ νά! Ἔφτασε ἀπὸ λίγα ἔτη ἡ γλυκειὰ μας Πατρὶς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της. Ὁ Γιάννης τότε ἦταν 19 ἐτῶν. Τρέχει ἀμέσως στὸν πατέρα του καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια τοῦ λέγει:

— Πατέρα μου, ἐγώ, καθὼς γνωρίζεις ἀγαπῶ πολὺ τὴν γλυκειὰ μου Πατρίδα. Τώρα λοιπὸν ποὺ οἱ ἐχθροί της ζητοῦν νὰ τὴν καταστρέψουν θέλω νὰ τὴν ὑπερασπισθῶ.

— Μὰ πῶς παιδί μου; τοῦ λέγει ὁ πατέρας του συγκινημένος ἀπὸ τὰ δάκρυα τοῦ γυιοῦ του, πῶς ἀφοῦ ἐσύ δὲν εἶσαι μεγάλος;

— Θὲ νὰ καταταγῶ ἐθελοντής, εἶπε ὁ Γιάννης. Μὲ θυσία καὶ τῆς ζωῆς μου ἀκόμη θὰ ὑπερασπισθῶ τὴν Πατρίδα μου.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Γιάννης ἔφευγε γιὰ τὸ μέτωπο.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα ὁ ἥρως μας βρίσκονταν στὸ Νοσοκομεῖον. Τὸ βόλι τοῦ ἐχθροῦ τοῦ εἶχε τρυπήσει τὴν καρδιά. Ξεψυχοῦσε φιθυρίζοντας τοὺς λόγους τοῦ Βύρωνος:

«Ἑλλάδα μου...σοῦ ἔδωκα τὸ αἷμα μου... καὶ τέλος αὐτὴν μόνο τὴν ζωήν. Εἴθε νὰ εἶναι γιὰ τὸ καλό σου...»

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΠΕΘΑΙΝΟΣ

★

ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΔΑ !

Ὦ χώρα, ποὺ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων
δὲν μπόρεσε νὰ σβύσῃ σοῦ τὴ δόξα
π' ἀποχτήσες μετὰ πολλῶν ἀγώνων
μὲ θεῖες ἀσπίδες καὶ μὲ τόξα.

Ποὺ γέννησες ψυχὲς ἐλπιδοφόρες
τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν Ἀχιλλέα
κι ὅπου θεὲς βοηθάνε ἀσπιδοφόρες
στὰ χέρια τους κρατώντας τὴ ρομφαία.

Χώρα, ποὺ τραγουδάει στὸν αὐλό του
ἕνας τυφλὸς τραγουδιστής, ποὺ αἰώνια
θὰ ρίχνῃ ἀπὸ τὸ θεῖο τὸ δαυλό του.

Τὶς σπίθες μέσα ἀπὸ τὰ μαῦρα χρόνια
μέχ' στὴ ψυχὴ μας γιὰ νὰ τὴ φλογίζῃ.
Ὦ χώρα, ποὺ στὸν κόσμο φῶς χαρίζει!

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

★

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Ὁ Ἕλλην σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐθνικῶν περιπετειῶν ἐπέδειξε τὴν ἐνθουσιώδη, φιλότιμη καὶ ἀκατάβλητη θεληματικότητά του. Ἔγραψε τὴν λαμπρὴ του ἱστορία ἀγωνισθεὶς ἐναντίον πολλῶν κατατρεγμῶν τῆς τύχης του. Ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀπόδειξι ὅτι ἔχει ἀστείρευτη πηγὴν δημιουργικότητος. Ἀπ' αὐτὴν πρέπει νὰ ἀντλήσωμε καὶ μεῖς γιὰ τὸν ἀγῶνα μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΣ

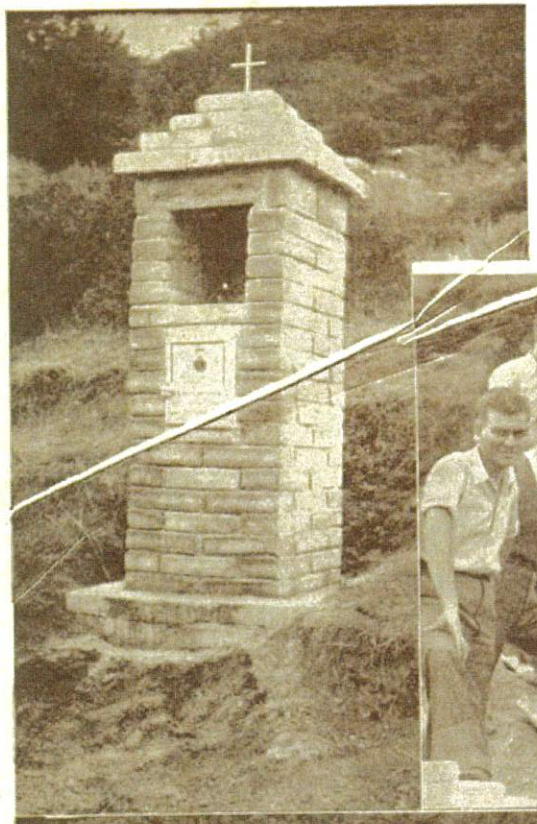

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Οἱ φαλαγγῖται μας ἐργαζόμενοι

Οἱ σπουδασταὶ Πολυτεχνείου, μέλη τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας κατεσκεύασαν προσκυνητάριον εἰς τὸν Ἅγιον Μερκούριον.

(Εἰς τὰς εἰκόνας μας φαίνονται οἱ σπουδασταὶ κατασκευάζοντες τὸ προσκυνητάριον. Εἰς τὸ μέσον ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος).

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος μετὰ τῆς Περιφ. Διοικητρίας Θηλέων Πρωτευούσης κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ 4ου Ὑποτομέως Θηλέων.

Παρέλασις τῶν Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἰωαννίνων κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας.

Τμῆμα Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Τρικκάλων μετὰ τῶν βαθμοφόρων του.

Χορῳδία καὶ μανδολινάτα Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Στυλίδος.

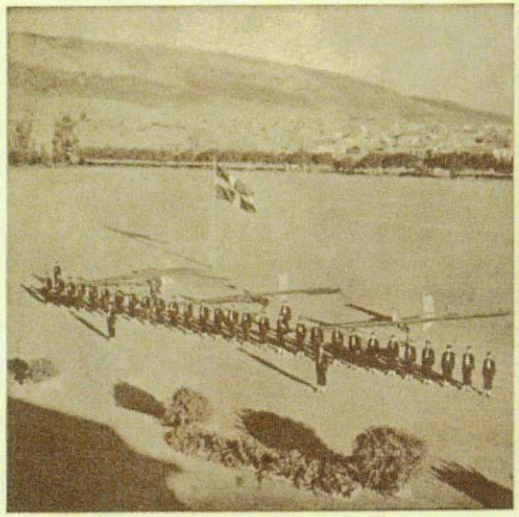

Ἡ δμάς ἀνεμοπόρων τῆς Ε. Ο. Ν. σὲ μιά πρόσφατη θεαματική της ἐπίδειξι.

Φαλαγγίτισσαι τῆς Π. Δ. Θηλέων Πρωτευούσης εἰς τό Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς», ἐνῷ ψάλλεται ὁ «Ὕμνος τῆς Νεολαίας».

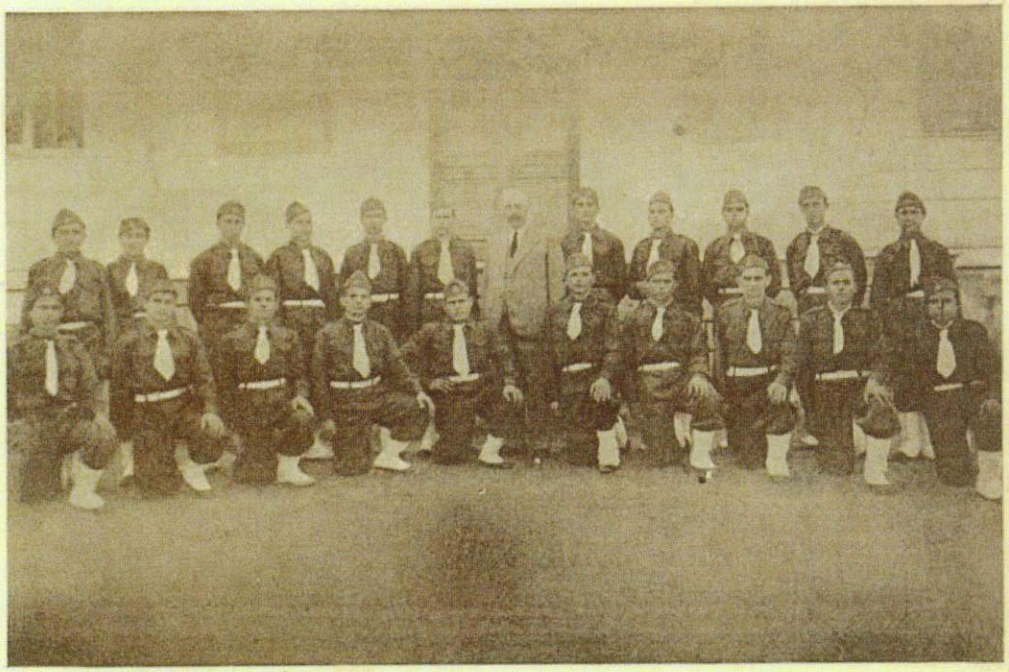

Ἡ πρώτη δμάς Φαλαγγιτῶν τοῦ Γυμνασίου Κισάμου, μετά τοῦ Γυμνασιάρχου των.

Η ΣΕΛΙΣ *Γιά κορίτσια*

Ἡ Γυναῖκα πηγή τῆς λαϊκῆς ζωῆς

Τό νέο Ἐθνικο - Κοινωνικό μας Κράτος κάτω ἀπό τήν πνοή τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτη δείχνει στή γυναῖκα ὡς ἀρχέγονο δικό της βασίλειο τήν οἰκογένεια καί τήν φροντίδα καί τήν ἀνατροφή τῆς μελλούσης γενεᾶς.

Ὁ κύκλος τῶν ὑποχρεώσεων, ποῦ τό νέο Κράτος χαράσσει στήν Ἑλληνίδα γυναῖκα, εἶναι πολύ πιό ἀνώτερος, πολύ πιό ὑψηλότερος ἀπό ἐκεῖνες τίς ἀπαιτήσεις, ποῦ εἴχανε τήν περασμένη ἐποχή ἀπό τή γυναῖκα οἱ ψευδοηθικολόγοι ἀπό τά ἀνώτατα μέχρι τά κατώτατα κοινωνικά στρώματα.

Οἱ χιλιάδες καί μυριάδες τῶν κοριτσιῶν καί γυναικῶν τῆς σημερινῆς μας Ἑλλάδος ἀρχίζουν νά ξεδιαλύνουν ἕναν ἄλλον δρίζοντα, ποῦ ἀνατέλλει γι' αὐτές. Τινάζουν σιγά-σιγά τή θολούρα καί τή μοῦχλα ποῦ σκέπαζε τό μυαλό καί τήν ψυχή τους καί τοῦς ἔκανε νά μή διακρίνουν τόν ἀληθινό καί ὑψηλό προορισμό τους.

Ἡ γυναῖκα ὡς σύζυγος, μητέρα καί παιδαγωγός, ἡ γυναῖκα ὡς φορεύς τῆς βιολογικῆς σκέψεως τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, αὐτό εἶναι τό βασίλειο, ἀληθινά μεγάλο καί τρανό, ποῦ τῆς ἁπλώνει μπροστά στό πνεῦμα καί στήν ψυχή ἡ νέα Ἰδεολογία. Σ' αὐτό τή βοηθοῦν σήμερα ἀπό ὅλες τίς πλευρές σχολεῖο καί Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας πάνω σέ μιά νέα, γρανιτένια βάσι. Τά λεπτά της πόδια πρέπει νά ἀποχτήσουν τό κατάλληλο ἔδαφος γιά νά μπορέση ἡ ἴδια νά κινηθῆ στήν ἐκπλήρωσι τοῦ προορισμοῦ της μέ δύναμι καί ἀφοσίωσι.

Ἡ γυναῖκα, τό κορίτσι πρέπει νά αἰσθανθῆ βαθειά καί γνήσια, ἑκατό τοῖς ἑκατόν τή γυναικεία της φύσι, ἔτσι ὅπως ὁ ἄνδρας χρειάζεται νά εἶναι σήμερα ἑκατό τοῖς ἑκατόν ἄνδρας, μέ ὅλες τίς ἀνδρικές ἀρετές καί ὅλες τίς ἀνδρικές ἰδιότητες.

Πρέπει νά ξυπνήση μέσα της ἡ θέλησι γιά οἰκογένεια, γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἱερή πηγή τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης. Πρέπει νά νοιώση βαθειά, ὅτι σ' αὐτή εἶναι τοποθετημένα τά πιό σπουδαῖα βιολογικά προβλήματα τοῦ Ἔθνους. Ἦτανε μιά τρομερή ἐγκληματική πράξι ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡ ψεύτικη φιλανθρωπία τῶν λιμπεραλιστῶν μέ τήν βλακώδη φράσι πρός τήν γυναῖκα: «Μά τί, θά γίνης μηχανή παιδοποιίας;» Δηλαδή οἱ προστάτες της λιμπεραλιστές καί κομμουνιστές τῆς ἔχυναν τό φαρμάκι μέσα στήν ψυχή καί τήν προέτρεπαν νά ξεχάση τό μεγάλο της καί γιγάντειο προορισμό. Εἴχανε ξεχάσει μέσα στήν πνευματική καί ψυχική θολοῦρα τοῦ τελευταίου αἰῶνα, πῶς ἡ γυναῖκα-μητέρα πρέπει νά τεθῆ πάνω ἀπό τήν γυναῖκα-ἡδονή καί πάνω ἀπό ὅλα γενικά. Αὐτοί ὅμως οἱ ἀληθινοί προδότες τοῦ Ἔθνους ἤξεραν πῶς παραχώνοντας τή βιολογική πηγή τοῦ λαοῦ μας, ἐμπόδιζαν τήν ἐξέλιξι καί τήν Ἀναγέννησι. Γιατί λαός χωρίς νεότητα εἶναι λαός καταδικασμένος σέ θάνατο. Δέν μπορεῖ νά ἀντισταθῆ σέ δηλητηριώδεις ἐνέσεις καί παραδίδεται χωρίς θέλησι στά χέρια τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Ὅπου ἡ νεότητα εἶναι πολυπληθής καί τολμηρή, ὅπου ἀναλογεῖ ἡ ὑπερβαίνει τήν ἀναλογία ὡς πρός τόν γενικό πληθυσμό μιᾶς χώρας, ἐκείνη ἡ χώρα εἶναι ἐπόμενο πῶς θά σφύζη ἀπό δυναμικότητα, γιατί τό νεανικό αἷμα μέ τά πλήθια του κόκκινα αἱμοσφαίρια, θά σπρώχνη τό βαρύ, δυσκολοκίνητο, γερασμένο καί ἀδυνατισμένο αἷμα ἀντικαθιστώντας το. Ἡ κυκλοφορία στό λαϊκό σῶμα γίνεται μέ δύναμι καί ἡ καρδιά του τείνει φτερουγίζοντας σέ πράξεις ἡρωϊκές. Σ' ὅλα αὐτά ὅμως πρέπει ἡ γυναῖκα νά νοιώση ὅτι αὐτή εἶναι ἡ πηγή τῆς δυναμικῆς αὐτῆς ζωῆς ποῦ θά ἀναγεννήση τό Ἔθνος.

Σ. Καρ.

ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΙΑΧΝΕΤΕ ΜΟΝΕΣ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ

Σταυρωτό Ζιλέ

Γιά τά κορίτσια τίποτα δέν εἶναι πιό πρακτικό ἀπό τά ὡραῖα πλεκτά.

Τό ζιλέ ποῦ βλέπετε στήν εἰκόνα μας μπορεῖτε νά τό πλέξετε μόνες σας.

Σᾶς χρειάζονται 200 γραμμ. μαλλί μυχαλιστό (σινέ τό λένε στά μαγαζιά) 2 βελόνες ὄχι πολύ χοντρές, 1 κροσσέ Νο 15, 2 ξύλινα κουμπιά.

Πλέκετε ὅλο πάνω τήν κλωστή σας δηλ. γίνεται ὁμοια ἡ ὄψις, ὁμοια ἡ ἀνάποδη.

Δεξί μπροστινό. Ἀρχίζετε ἀπό τή μύτη κάτω. Σηκώνετε 3 πόντους. Προσθέτετε στό δεξί μέρος τῆς βελόνας σας 1 πόντο σέ κάθε ἀρχή σειρᾶς καί στό ἀριστερό 2 πόντους ὥσπου νά πλέξετε 10 ἑκατοστά.

Ὕστερα, κάνετε ἀπό τό ἀριστερό μέρος 1 πλάτωμα κάθε 8 σειρές ὡς τήν ἀρχή τῆς μασχάλης, δηλ. σέ ὕψος 36 ἑκατοστῶν ἀπό τήν μύτη κάτω. Στό διάστημα αὐτό ἐξακολουθεῖτε νά προσθέτετε 1 πόντο ὅπως εἴπαμε πιό πρίν στό δεξί μέρος μέχρις ὕψους 20 ἑκατοστῶν ἀπό κάτω καί ὕστερα πλέκετε ἀπ' τό μέρος αὐτό 2 ἑκατοστά ἴσια.

Κουμπότρυπες. Πλέκετε τέσσαρας πόντους, κλείνετε 4 πόντους, πλέκετε 30 πόντους, κλείνετε 4 πόντους, τελειώνετε τή σειρά. Στήν ἑπομένη σειρά ἀνεβάζετε 4 πόντους πάνω ἀπό τοῦς πόντους ποῦ κλείσατε. Πλέκετε ἄλλα δύο ἑκατοστά ἴσια.

Γιά νά γίνη τό γνελολτέ τώρα πλέκετε ἀπ' τό δεξιά 1 πόντο στήν ἀρχή τῆς κάθε σειρᾶς ὡς ποῦ νά ἀποκτήσετε ἀπό κάτω μῆκος 34 ἑκατοστῶν. Κλείνετε ἕνα πόντο στά δεξιά κάθε 4 σειρές ἕως τόν ὦμο.

Μασχάλη. Στό διάστημα αὐτό, σέ ὕψος 34 ἑκατοστῶν ἀπό κάτω πλέκετε στά ἀριστερά 3 πόντους, 2 φορές 2 πόντους, 3 φορές 1 πόντο καί ἐξακολουθεῖτε πιά ὡσότου ἀποκτήση ἡ μασχάλη σας μῆκος 20 ἑκατοστῶν.

Ὦμος. Κλείνετε ὅλους τοῦς πόντους σέ τρεῖς φορές.

Ἀριστερό μπροστινό. Ὅπως τό δεξί, ἀλλά ἀντίθετα καί χωρίς κουμπότρυπες.

Πλάτη. Σηκώνετε 100 πόντους. Κάνετε ἀπό τά δυό μέρη κάθε 8 σειρές ἕνα πλάτεμα μέχρις ὕψους 26 ἑκατοστῶν ἀπό κάτω. Κλείνετε ἀπό τό κάθε μέρος 3 πόντους, 2 πόντους, 3 φορές 1 πόντο καί πλέκετε τότε ἄλλα 16 ἑκατοστά. Κλείνετε γιά τοῦς

ὦμους πόντους 11 ἑκατοστῶν ἀπ' τό κάθε μέρος σέ τρεῖς φορές.

Ράβετε τοῦς ὦμους καί τά πλαγινά. Κάνετε μέ τό κροσσέ μιά σειρά πόντους γύρω-γύρω. Ντύνετε τά κουμπιά μέ πλέξιμο καί τά ράβετε στό ἀριστερό μπροστινό.

Ἐπισκέψεις σέ ἀσθενεῖς

Ὅταν ἀρρωστήση μία φίλη μας πρέπει φυσικά νά πᾶμε νά τήν ἰδοῦμε, ἀλλά ὑπάρχουν καί περιπτώσεις ποῦ πρέπει ὁ ἀσθενής νά μείνη μόνος, γιά τόν λόγον αὐτόν θά πᾶμε στό σπίτι τῆς φίλης καί θά ρωτήσωμε πρῶτα νά μάθωμε ποία εἶναι ἡ κατάστασις της καί ἄν ἐπιτρέπη ὁ γιατρός ἐπισκέψεις. Ἄν ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀρνητική δέν θά ἐπιμείνωμεν διόλου, ἀλλά θά ἀφήσωμεν μόνον τό ἐπισκεπτήριόν μας γιά νά λάβη γνῶσιν ἡ φίλη τῆς ἐπισκέψεώς μας. Ἄν ἐπιτραπῆ νά τήν ἰδοῦμε, τότε ἄς μή ξεχνοῦμε πῶς ἡ ἐπίσκεψίς μας πρέπει νά εἶναι σύντομος καί ὅσο διάστημα μείνωμε μέ τήν ἄρρωστη φίλη νά προσπαθοῦμε νά τῆς λέμε ὅλο εὐχάριστα πράγματα καί ἐπ' οὐδενί λόγῳ κάτι ποῦ θά μποροῦσε νά τήν συγκινήση ἡ νά τήν λυπήση.

Ἑλληνική Ἠθογραφία

Σὰ γκρεμὸ

τοῦ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη

Νά σᾶς τά πῶ, λοιπόν, παιδιά μου, μιά καί καλή (ἄρχισε ὁ γέρος). Στόν τόπο μας, οἱ δικοί μας σηκώθηκαν καί δέν σηκώθηκαν. Ἔκαμαν τή δουλειά τους μισή. Αὐτές οἱ μισές δουλειές ἦταν, ποὺ μᾶς ἀφάνισαν τότες. Ἤμουνα δέκα μηνῶν νοικοκύρης, κι' ἡ Χριστίνα μου εἶχε στήν ἀγκαλιά της τό πρῶτο της, ἄχ, καί τό στερνό της! Μήτε χωράφι εἴχαμε, μήτε ἀμπέλι. Σιρμαγιά μας ἦταν ἡ βαρκούλα μου καί τά δίχτυα μου. Πρίν ἀκόμη νά λευτερωθῆ ἡ Χριστίνα, πέρασαν κι' ἀπ' τό χωριό μας καί μάζευαν ὅ,τι μποροῦσαν. Ἔδινε ὁ καθένας ὅ,τι εἶχε. Ἐμεῖς δέν εἴχαμε τίποτις ἄλλο νά δώσουμε, ἔδωσα λοιπόν τή βάρκα μου κι' ἔμεινα μὲ τά δίχτυα καί μὲ τήν ἐλπίδα, πῶς ἤρθε ἡ ὥρα μας καί θά δοῦμε κι' ἐμεῖς ἄσπρη μέρα. Τή βλέπαμε τή βαρκούλα σάν ἔφευγε δεμένη πίσω ἀπό μιά γολέττα καί τῆς φωνάζαμε «στό καλό». Ἐπιασαν τόπο οἱ γολέττες ἐκεῖνες, τό ξέρω. Μά τί κατάλαβες, ποὺ βρεθήκαμε ἔρμοι καί μονάχοι σάν πλάκωσε τό κακό ἀπ' τήν Ἀνατολή; Τά ἴδια τῆς Χίου. Μόνο κάτι μικρότερα.

Πήραμε ὅλοι μας τά βουνά. Ἤτανε νύχτα καί τρέχανε σά λυσσασμένοι κατόπι μας. Μά ἐμεῖς ξέραμε τά κατατόπια, κι' αὐτοί δέν τά ξέραν. Κι' ἔτσι γλύτωσαν πολλοί, ἄν καί τό χωριό μας ρημάχτηκε. Μά ἐγώ τέτοια τύχη δέν εἶχα. Ὅτι περάσαμε ἀπό κάτι σπαρτά σκύβοντας καί πήραμε τό βουνό, ἄρχισε νά κλαίη τό μωρό στήν ἀγκαλιά τῆς Χριστίνας. Τί νά κάνουμε τώρα! — Βόζαξέ το, τῆς φωνάζω.

Τοῦ κάκου· δέν σώπαινε τό μωρό! Φράξε τό στόμα του, σφίξ' το στήν ἀγκαλιά σου, γιά τό νομα τοῦ Θεοῦ, καί χαθήκαμε! Πάλι τοῦ κάκου! Τό παιδί ὅλο τσίριζε.

— Αἴ, νά σοῦ πῶ, Χριστίνα, τῆς κάνω τότες, ἄλλον τρόπο δέν ἔχει. Ἤ αὐτό θά πάη ἡ ὅλοι μας. Κάμε τό σταυρό σου καί πέτα το στόν γκρεμνό! Γλήγορα γιατί πλακώσανε. Νά, γόρισε νά τοὺς δῆς ἐκεῖ κάτω. Σφίξε τά δόντια σου, καί στόν γκρεμνό, πέτα το, σοῦ λέω, πέτα το στόν γκρεμνό, γλήγορα καί ἔρχονται, νά τους!

Αὐτή, ποὺ ὡς τώρα μισογόγγυζε καθώς ἔτρεχε, ἔξαφνα βγάζει μιά φωνή ποὺ ἀντιλάλησε τό βουνό. Δέν βάσταξε πολύ ἡ φωνή. Γυρίζω νά ἰδῶ, κι' ἄλλο δέν βλέπω παρά τόν γκρεμνό! Τί ἔκανα τότε δέν ξεύρω. Πρέπει νάπεσα κάτω ξερός. Πρέπει νάμεινα ἐκεῖ πολλήν ὥρα στά σκοτεινά. Σάν ἤρθα στό νοῦ μου τ ρ ο μ ε ρ ὴ ἡσυχία σέ κεῖνο τό μέρος! Τό μεγάλο τό κακό ἦταν τώρα κατά τό χωριό. Ἀπ' ἐκεῖ ἔβγαιναν οἱ φλόγες, ἀπ' ἐκεῖ ἤρχονταν τά μουγκρητά τῶν θεριῶν. Κάθισα νά συλλογιστῶ, ἄν ἦταν ἀλήθεια, ἄν ὀνειρευόμουν, ἄν ἤμουν τρελλός. Φώναξα τήν Χριστίνα, τήν ξαναφώναξα. Τοῦ κάκου, ἦταν ἀλήθεια! Γκρεμνίστηκε ἡ Χριστίνα μὲ τό μωρό. Νάτος ὁ γκρεμνός! Νά τό βάραθρο! Τί νά κάμω τώρα! Ἴσως ζῆ ἡ Χριστίνα, ἴσως δέν ἔπαθε τίποτα, ἴσως λιγοθύμησε. Ἄς κάμω πῶς κατεβαίνω, νά ἰδῶ, νά τήν εὕρω, νά ζήσω ἡ νά πεθάνω μαζί της.

Κι' ἐκεῖ ποὺ ἔκανα νά κατέβω, μπάμ! καί σφυρίζει ἕνα βόλι στ' αὐτί μου. Αὐτό τό βόλι μ' ἔκανε ἔξω φρενῶν, γένηκα στάλήθεια τρελλός. Εἶχα μαζί μου μιά πιστόλα κι' ἕνα μαχαίρι. Ἀδειάζω τήν πιστόλα μὲ χίλιες κατάρες καί τρέχω μὲ τό μαχαίρι καταπάνω στό κορμί ποὺ μισόβλεπα καί τό μέρος ὁποῦθε ἤρθε ἡ τουφεκιά. Ὡς που νά πάω κοντά του, αὐτός ἐξαπλώθηκε. Ὡστόσο οἱ τουφεκιές ἔπρεπε νάφεραν κι' ἄλλους κοντά μου, γιατί ἄκουα ἀντρίκιες κουβέντες γύρω. Τί νά κάμω δέν ἤξερα. Εἶπα: ἄς κρυφτῶ σέ κανένα δέντρο ἀπάνω. Σκάλωσα λοιπόν σέ μιά ἀχλαδιά καί κρύφτηκα. Πῶς νά φύγω μονάχος μου χωρίς τή Χριστίνα! Πρέπει νά τή βρῶ, ἔλεγα, καί θά τήν βρῶ. Κάπου θά κοίτεται λιγοθυμισμένη. Μά θά γλυκοφέξη καί θά τή βρῶ.

Τρομερή κι' ἀτέλειωτη νύχτα! Καθόμουν ἀνάμεσα στ' ἀχλαδόκλαδα καί τοὺς ἔβλεπα καί περνοῦσανε δύο - δύο, τρεῖς - τρεῖς, πότε Τοῦρκοι, πότε δικοί μας. Ὅλες τίς κατάρες κι' ὅλες τίς προσευχές τίς ἄκουσα ἐκείνη τή νύχτα. Κατάντησα σά μεθυσμένος. Φάντασμα θαρροῦσα πῶς ἤμουνα. Δέν τό πίστευα πῶς ἤμουν ἐγώ, πῶς ἔπαθα τίποτις. Πήδηξα κάτω ἅμα γλυκόφεξε. Ψυχή πιά τώρα τριγύρω. Μήτ' ἀπ' τό χωριό δέν ἔρχονταν κανένα βουητό, καθώς τή νύχτα. Ἀρχίζαν καί κελαηδοῦσαν τά πουλιά, σά νά μή ἔτρεχε τίποτα. Πῆγα πρός τό γκρεμνό. Σάν τό γίδι κατέβηκα. Κατεβαίνοντας κοιτάζω δύο ἀσπριδερά πράματα κάτω-κάτω. Μοῦ ἤρθε ζάλη καί θάπεφτα δίχως ἄλλο, μόνο ποὺ πιάστηκα ἀπ' ἕνα ἀγριόκλαδο. Σιγά-σιγά φτάνω κάτω, μὲ τά χέρια ματωμένα, φορέματα σκισμένα, καρδιά μαύρη καί σκοτεινή. Δέν τό πίστευα πῶς ἤταν ἡ Χριστίνα ἐκείνη, μὲ τό μικρό της σφιγμένο ἀκόμη στήν ἀγκαλιά της. Ἄν δέν ἦταν ἀπό τά ροῦχα της, ἄν δέν ἦταν ἀπό τό σφιγμένο μικρό, ποῦ νά φανταστῶ πῶς ὁ ματοκυλισμένος ἐκεῖνος καί χωματισμένος βῶλος ἦταν ἡ γυναικοῦλα μου!

Καιρό δέν εἶχα γιά κλάψες καί γιά μοιρολόγια.

Πέτρα μ' ἔκαμε ἡ νύχτα ποὺ πέρασα. Ὁ Θεός μὲ λυπήθηκε καί βρέθηκε ἕνας λάκκος κοντά μου. Τόν ἐμεγάλωσα μὲ ὅ,τι κούτσουρα βρῆκα. Καί σάν τάθαψα τ' ἀκριβά μου καί τά σκέπασα μὲ χῶμα καί πετράδια καί κατρακύλησα ἀπάνω - ἀπάνω κι' ἕνα μεγάλο λιθάρι καί χάραξα σταυρό μὲ ἕνα κεραμίδι, πῆρα τά κλαμένα μου μάτια κι' ἔφυγα κατά τά βουνά. Παρακαλοῦσα ν' ἀντάμωνα ἕναν τους μπροστά μου, νά δώσω καί νά πάρω μιά μαχαιριά καί νά γλυτώσω.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΛΗΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΑ

Σε προηγούμενο σημείωμα εἴδαμε πῶς ἑωρτάσθηκε στήν Κεφαλλωνιά, ποὺ ἦταν τότε μέρος τοῦ «Ἐλευθέρου Ἰονίου Κράτους» ἡ 25 Μαρτίου τοῦ 1846 καί 1847 ἀπό τήν ὀργανωμένη κεφαλληνιακή νεολαία, ποὺ, κάτω ἀπό τήν ξένη διοίκησι, διατηροῦσε ἀνεξάντλητο τόν ἐνθουσιασμό γιά κάθε Ἑλληνικό Ἰδεῶδες. Σήμερα θά μιλήσουμε γιά τόν ἑορτασμό τῆς 25 Μαρτίου 1848 στ' Ἀργοστόλι, μὲ τή συμμετοχή τῆς νεολαίας, καί τῶν κοριτσιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ πρῶτες καί καλλίτερες διατηροῦσαν ἄσβεστη τήν πατριωτική φλόγα στήν καρδιά τους καί μέσα στά σεντούκια τους. ἐδιπλοκλείδωναν, μαζί μὲ τά προικιά τους,τήν ἔνδοξη γαλανόλευκη!

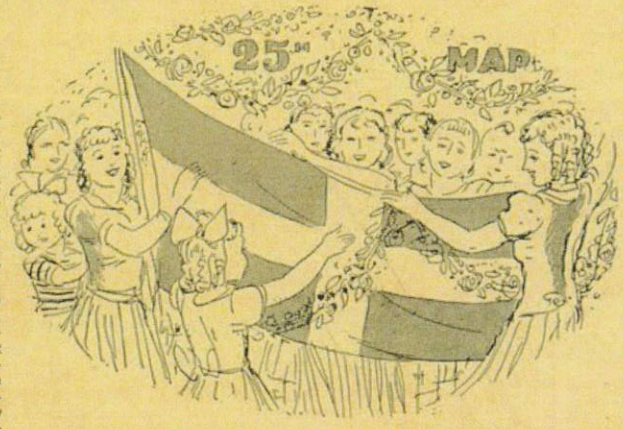

Κεφαλλωνιτοπούλες καμαρώνοντας τήν Γαλανόλευκη σημαία μας.

Τήν πρωτοβουλία τοῦ ἑορτασμοῦ ἀνέλαβε τό «Δημοτικόν κατάστημα», ἕνα, δηλαδή, σωματεῖο Νέων Κεφαλλήνων, ποὺ διατηροῦσε ἀναγνωστήριο σ' ἕνα διαμέρισμα τῆς κατοικίας τοῦ Ἀννίνου Χωραφᾶ. Τό ἀναγνωστήριο αὐτό δέν εἶχε ἄλλο σκοπό παρά τό πῶς θά μπορέση νά δημιουργήση στίς ψυχές τῶν Νέων τῆς Κεφαλληνίας, ποὺ μάθαιναν στά σχολεῖα των πῶς δέν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλά Ἴονες, τήν πίστι στήν Ἐθνική τους καταγωγή καί νά τοὺς κοπιάσουν ὑπερηφάνους διά τήν Ἑλληνική αὐτή καταγωγή τους. Τό σπίτι ποὺ ἐστεγάζετο ἡ Νεολαία τῆς Κεφαλληνίας, δέν ἦταν εὐρύχωρο, οὔτε, στήν ὁδό Μιλτιάδου ποὺ εὑρίσκετο, μποροῦσε νά ἀποτελέση κέντρον ἐπιδείξεως κατά τήν Ἐθνική Ἑορτή. Ἔτσι οἱ Νέοι Κεφαλλῆνες ἐνοικιάζουν ἀμέσως τό σπίτι τοῦ Σ. Φωκᾶ Ἀλεξανδράτου στόν κεντοικό παραλιακό δρόμο τῆς πόλεως καί ἐκεῖ ἀγγίζει ἡ δράσις. Πρῶτα ὁ ἔρανος διά τά ἔξοδα τῆς ἑορτῆς. Ὅλοι σπεύδουν νά προσφέρουν τό κατά δύναμιν· Δέν λείπει οὔτε ὁ ὀβολός τῆς γήρας! Ὁ ἐρνάτης, ὁ ἀγρότης, ὁ κτηματίας, ὁ βοσκός, ὁ πλούσιος καί ὁ πένης, προσφέρουν... Ὅσοι δέν ἔχουν προσφέρουν εἰς εἶδος. Καί αἱ νεάνιδες τῆς Κεφαλληνίας καί αὐταί μὲ τήν σειράν των προσφέρουν τάς ὑπηρεσίας των. Ἡ καλή σύζυγος τοῦ ἥρωος τῆς Κεφαλληνιακῆς ριζοσπαστικῆς κινήσεως, ἡ Χρυσάνθη Ἠλία Ζερβοῦ, ἐπί κεφαλῆς τῶν κοριτσιῶν ράπτει τάς σημαίας, κεντᾶ τά λάβαρα. ἑτοιμάζει τάς κυανολεύκους ταινίας, ποὺ θά διακοσμήσουν τό δημοτικό κατάστημα.

Κεντοῦν τάς σημαίας μὲ τήν ἱερή προσοδοκία ὅτι αὐτές δέν θά γαλουχήσουν παιδιά προωρισμένα νά μείνουν σκλάβοι. Καί μὲ τά ὄνειρα αὐτά, τραγουδοῦν, ἐνῶ ἡ βελόνη διαγράφει στό κενόν ἀκούραστα τά ἀλλεπάλληλα τόξα της:

Τά ρόδα, τά τριαντάφυλλα, τῆς ἄνοιξης καμάρι
τά λούλουδα, οἱ ζέφυροι, ὁ ἥλιος, τό φεγγάρι,
χάνουν τήν ὁμορφάδα τους στή σκλαβωμένη γῆ...

Ἔτσι κι' ἔδῶ ἀνθίζανε τά θέλγητρα, τά κάλη
μιά μέρα ἡ πατρίδα μας, ἦταν λαμπρά, μεγάλη!
Καί πῶς τήν ἐφαρμάκωσεν ἡ τρομερή σκλαβιά!
Πάνω ἀπ' τά ψηλώματα τό ἄξιο παλληκάρι
ξανοίγει τήν πατρίδα του μὲς στῆς σκλαβιᾶς τά βάρη
καί νά τῆς δώση πρόθυμο γυρεύει ἐλευθεριά!...

* * *

Καί ἡ μεγάλη ἡμέρα ξημερώνει!... Τό «Δημοτικό κατάστημα» εἶναι πανηγυρικά διακοσμημένο! Τά Ἐθνικά χρώματα παντοῦ ὑπενθυμίζουν εἰς ὅλους ὅτι ἡ γῆ τῆς Κεφαλληνίας εἶναι καί παραμένει Ἑλληνική! Τά κανδήλια, οἱ φανοί, τά πάντα εἰς τήν θέσιν των. Ἐνθουσιώδεις ἐπιγραφαί συμπληρώνουν τόν διάκοσμον, ἐνῶ αἱ εἰκόνες τοῦ ἀγῶνος ὑπενθυμίζουν σέ κάθε στιγμή ὅτι οὐδεμία θυσία εἶναι ἀρκετή ὅταν πολεμᾶη κανείς διά τήν Πατρίδα του...

Ὁ Θεός βοηθεῖ τοὺς ἑορταστάς καί ὁ οὐρανός ἐμφανίζεται αἴθριος! Στίς 7½ π. μ. τό κατάστημα εἶναι γεμάτο ἀπό τοὺς ἑορταστάς! Ὁ Γεράσιμος Λιβαδᾶς, ὁ Ἠλίας Ζερβός Ἰακωβᾶτος, ὁ Ἰωσήφ Μομφερράτος, οἱ ἀδελφοί Ἰωάννου Μεταξᾶ Λισσαίου, προσέρχονται καί δίδουν τό σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑορτασμοῦ. Ὁ Λιβαδᾶς μὲ τήν ἠχηράν του φωνήν ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἑορτασμός θά ἀοχίση μὲ τήν ἀνάρτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἐπί τοῦ ἐξώστου τοῦ καταστήματος. Καί τήν παραλαμβάνει ἐπί τοῦ κοντοῦ της μήκους πέντε μέτρων καί τήν τοποθετεῖ εἰς τόν ἐξώστην. Ρίγη συγκινήσεως καταλαμβάνουν τοὺς ἑορταστάς καί μία φωνή ἀντηχεῖ:

— Ζήτω ἡ Ἕνωσις...

Ὁ Σταῦρος Ι. Μεταξᾶς ἀναφωνεῖ καί αὐτός:

— Καταστραφήτω πᾶν ξενικόν στοιχεῖον.

Ὅλοι ἐπαναλαμβάνουν:

— Καταστραφήτω!

Καί τότε ὅλοι, βαφηφοροῦντες, μεταβαίνουν ἐν σώματι εἰς τό προξενεῖον καί παραλαμβάνουν τόν Ἕλληνα πρόξενον Χουρμουσιάδην.

Ἀργότερον ἀπό τοῦ ἐξώστου τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενείου ὁ Ἕλλην πρόξενος ζητωκραυγάζει ὑπέρ τοῦ «γνησίου Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς μεγαθύμου Κεφαλληνίας».

Εἰς τό «Δημοτικό κατάστημα» συγκεντροῦνται 50 ἄρτοι ἀπό ἀστοκλασίας γενομένας εἰς διαφόρους ναούς. Ἀπό ἐκεῖ θά γίνη ἡ διανομή: Τέσσαρες ἱερεῖς ἐπιστρατεύονται διά τήν διανομήν τῶν ἄρτων εἰς τοὺς τρισχιλίους περίπου ἑορταστάς!.... Οἱ ἱερεῖς παραδίδουν τόν ἄρτον καί ψιθυρίζουν:

— Εὐλογία Κυρίου καί.....

—"Ἕνωσις, ἀπαντᾷ ὁ ἑορταστής καί παραλαμβάνει τόν ἄρτον!...

— Εὐλογία Κυρίου καί "Ἕνωσις, ἐπαναλαμβάνει ὁ ἱερεύς καί ἡ εὐχή αὐτή καθιεροῦται πλέον ἀντί τοῦ «Εὐλογία Κυρίου καί "Ἔλεος» εἰς ὅλας τάς ἐκκλησίας τῆς Κεφαλληνίας μέχρι τῆς ποθητῆς ἡμέρας, ποὺ ὁ ἀρχηνός τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, ὁ ἀείμνηστος Βασιλεύς Γεώργιος Α' προσθέτει εἰς τόν χάρτην τῆς Ἑλλάδος τάς ἑπτά περικαλλεῖς τοῦ Ἰονίου νήσους.

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ κυρία Ζερμάττ κι' ἡ Τζέννυ ἔμειναν μαζί. Κι' ὅταν τελείωσε ἡ μακρυνήτους συνομιλία, ἡ Μπέτση φάνηκε σχεδὸν ἀποφασισμένη νὰ ὁποστῆ τὸν χωρισμὸ καρτερικά.

Ὁ κ. Ζερμάττ κι' ὁ Φρὶτς μπῆκαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη κι' ἡ Τζέννυ εἶπε στὸν πρῶτο:

—Πατέρα, —ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὸν ὠνόμαζε ἔτσι, —δῶστε μου τὴν εὐχή σας, ὅπως μοῦ τὴν ἔδωσε πρὸ ὀλίγου κι' ἡ μητέρα μου... Ἀφῆστε με... ἀφῆστε μας νὰ πᾶμε στὴν Εὐρώπη!... Τὰ παιδιά σας θὰ ξαναγυρίσουν... μὴ φοβηθῆτε πὼς θὰ τὰ χωρίση ποτὲ τίποτε ἀπὸ σᾶς!... Ὁ συνταγματάρχης Μόντροζ, εἶναι ἄνθρωπος μὲ καρδιά, ποὺ θὰ θελήση νὰ ξεπληρώση τὸ χρέος τῆς κόρης του!... Ἂς ἔλθη ὁ Φρὶτς νὰ τὸν βρῆ στὴν Ἀγγλία... Ἐμπιστευθῆτε μας καὶ τοὺς δυό... Ὁ γιός σας σᾶς ἐγγυᾶται γιὰ μένα ὅπως ἐγὼ σᾶς ἐγγυοῦμαι γι' αὐτόν!...

Ἴδοὺ τί ἀποφασίστηκε στὸ τέλος, μὲ τὴ συγκατάθεσι τοῦ κυβερνήτη τοῦ «Ξιφίας»: Ἡ οἰκογένεια Οὐόλστων ποὺ θἀβγαινε νὰ κατοικήση στὸ νησί, θἀφινε θέσεις ἐλεύθερες στὴν κορβέττα. Καὶ θὰ τὶς ἔπαιρναν ὁ Φρὶτς, ὁ Φραγκίσκος κι' ἡ Τζέννυ μαζὶ μὲ τὴ Ντόλλ, τὴ μικρότερη κόρη τοῦ κυρίου Οὐόλστων, ποὺ θὰ πήγαινε νὰ βρῆ τὸν ἀδελφό της στὸ Κεϊπτάουν καὶ θὰ τὸν ἔπαιρνε νὰ γυρίσουν στὴ Νέα-Ἑλβετία μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του. Ὅσο γιὰ τὸν Ἐρνέστο καὶ τὸν Τζάκ, αὐτοὶ δὲν ἤθελαν καθόλου ν' ἀποχωρισθοῦν τοὺς γονεῖς τους.

Ἡ ἀποσταλὴ ποὺ εἶχεν ἀναλάβει ὁ ὁπλοίαρχος Λίττλστων,εἶχε τελειώσει πρῶτο, γιατὶ βρῆκε τὴ Τζέννυ Μόντροζ, τὴ μόνη ποὺ ζοῦσε ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τῆς «Δορκάδος»· ἔπειτα γιατὶ εἶχε ἀνακαλόψει κι' ἕνα ἄγνωστο νησί, αὐτὴ τὴ Νέα-Ἑλβετία, ποὺ μποροῦσε νὰ γίνη ἕνας ἐξαίρετος σταθμὸς γιὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα στὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανό.

Κι' ἐπειδὴ ὁ κ. Ζερμάττ, ποὺ τὴν εἶχε δική του μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπρώτου καταλαβόντος, ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴ χαρίση στὴ Μεγάλη Βρεττανία, ὁ ὁποπλοίαρχος Λίττλστων ὁποσχέθηκε νὰ ἐνεργήση κι' αὐτὴ τὴν ὁπόθεσι καὶ νὰ φέρη τὴν ἀποδοχὴ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἦταν λοιπὸν πιθανὸν ὅτι ὁ «Ξιφίας» θὰ ξαναγύριζε γιὰ νὰ κάμη κατοχή. Τότε θἄφερνε τὸν Φρὶτς, τὸν Φραγκίσκο, τὴν Τζέννυ Μόντροζ, ἔπειτα θἄπαιρνε ἀπὸ τὸ Κεϊπτάουν τὸν Τζέϊμς Οὐόλστων, τὴν ἀδελφή του Ντόλλ, τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του. Ὅσο γιὰ τὸν Φρὶτς, θἄβγαζε μὲ τὴ συγκατάθεσι τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Ζερμάττ, τ' ἀναγκαῖα χαρτιὰ γιὰ τὸ γάμο του, γάμο ποὺ ὁ συνταγματάρχης Μόντροζ, θἄταν εὐτυχὴς νὰ ἐπιδοκιμάση, κι' ἴσως μάλιστα θὰ ἤθελε νὰ συνοδεύση τὸ νεαρὸ ἀνδρόγυνο στὴ Νέα-Ἑλβετία.

Αὐτὰ λοιπὸν ἀποφασίστηκαν· ναί, ἀλλὰ πάντα μὲ πολὺ μεγάλη λύπη μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς, θἀποχωρίζουνταν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Ζερμάττ, ἔστω καὶ γιὰ λίγον καιρό. Εἶναι ἀλήθεια ὅμως, ὅτι μὲ τὸ γυρισμὸ τοῦ Φρὶτς, τοῦ Φραγκίσκου, τῆς Τζέννυ, τοῦ πατέρα της καὶ μερικῶν ἴσως ἀποίκων, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν — μεγάλη εὐτυχία περίμενε τὴν οἰκογένεια, εὐτυχία στὸ ἕξῆς ἀδιατάρακτη, κι' εὐτυχισμένο θὰ ἦταν τὸ μέλλον τῆς ἀποικίας.

Ἄρχισαν γρήγορα οἱ προετοιμασίες. Λίγες ἡμέρες ἀκόμη κι' ὁ «Ξιφίας» θἄταν ἕτοιμος νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ὅρμο ἐκεῖνο τῆς δυτικῆς ἀκτῆς, ποὺ γιὰ τιμὴ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὠνομάσθηκε «Ὅρμος τοῦ Ξιφίας». Μόλις τελείωνε ἡ ἐπισκευή, μόλις ἔμπαιναν πάλι στὴ θέσι τους τὰ ἐλάρτια, ἡ κορβέττα θὰ ξεκινοῦσε γιὰ τὸ ἀκρωτῆρι τῆς Καλῆς Ἐλπίδος.

Ἡ Τζέννυ θέλησε νὰ πάρη μαζί της, ἡ καλύτερα νὰ φέρη στὸν συνταγματάρχη Μόντροζ, μερικὰ πράγματα ποὺ εἶχε κατασκευάσει μὲ τὰ χέρια της στὸν Ἀναμμένο-Βράχο. Πολὺ φυσικό, ἀφοῦ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τῆς θύμιζε τὴ ζωὴ ἐκείνη ποὺ ἔζησε ἡ γενναία κόρη, δυὸ χρόνια ὁλομόναχη στὴν ἐρημία! Ἔτσι ὁ Φρὶτς ἔλαβε τὴ φροντίδα νὰ μεταφέρη στὸ πλοῖο τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ποὺ τὰ ἐπρόσεχε σὰ θησαυρό.

Ὁ κ. Ζερμάττ ἐμπιστεύθηκε στοὺς δυὸ γυιούς του ὅ,τι πρᾶγμα εἶχε ἀξία ἐμπορικὴ καὶ μποροῦσε νὰ πουληθῆ στὶς ἀγορὲς τῆς Ἀγγλίας: τὰ μαργαριτάρια, παραδείγματος χάρι, ποὺ εἶχε μαζέψει ἄφθονα καὶ ποὺ θἄδίναν ἕνα ποσὸ σημαντικό, τὰ κοράλια ποὺ εἶχε ψαρέψει στὰ νησάκια τοῦ ὅρμου τοῦ Ναυτίλου, τὰ μοσχοκάρυδα, τὶς βανίλλιες καὶ τ' ἄλλα πολύτιμα ἀρωματικά, ποὺ γέμισαν πολλοὺς σάκκους.

Μὲ τὰ χρήματα ποὺ ἔπαιρνε ὁ Φρὶτς ἀπὸ τὴν πώλησι τῶν διαφόρων αὐτῶν προϊόντων, θ' ἀγόραζε ὅσα πράγματα θὰ ἀναγκαιοῦσαν στὴν ἀποικία καὶ θὰ τὰ ἐφόρτωνε στὸ πρῶτο πλοῖο, ποὺ θὰ ἔφερνε τοὺς μέλλοντας ἀποίκους τῆς Νέας Ἑλβετίας. Κι' ἂν καθένας ἀπ' αὐτοὺς θὰ εἶχε καὶ τὰ πράγματά του, τὸ φορτίο θἄταν βέβαια σημαντικὸ καὶ θὰ χρειαζόταν ἕνα πλοῖο μὲ πολλοὺς κατοντάδων τόννων χωρητικότητα.

Ἀλλὰ ὁ κ. Ζερμάττ ἔκαμε καὶ μερικὲς ἀνταλλαγὲς μὲ τὸν ὁπλοίαρχο Λίττλστων. Ἔτσι προμηθεύθηκε ἀρκετὰ βαρέλια κρασὶ καὶ ρακή, καθὼς καὶ ροῦχα, ἀσπρόρρουχα καὶ πολεμοφόδια, δηλαδὴ καμμιὰ δωδεκαριὰ βαρέλια μπαροῦτη, σφαῖρες καὶ σκάγια. Ἀφοῦ ἡ Νέα Ἑλβετία ἐπαρκοῦσε στὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων της, ἔπρεπε προπάντων νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ λειτουργία τῶν πυροβόλων ὅπλων. Κι' ὄχι μόνο γιὰ τὸ κυνήγι ποὺ τοὺς ἔτρεφε, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἄμυνά τους, στὴν πολὺ ἄλλως τε ἀπίθανη περίπτωσι ποὺ οἱ κάτοικοι θὰ εἶχαν ν' ἀντικρούσουν καμμιὰ ἐπίθεσι πειρατῶν ἢ καὶ ἰθαγενῶν ἀγρίων, γιατὶ μπορεῖ νὰ κατοικοῦσαν τέτοιες φυλὲς στὸ ἀνεξερεύνητο ἀκόμη μέρος τοῦ νησιοῦ, πίσω ἀπ' τὰ μεσημβρινά του βουνά.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτά, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ξιφίας» ἐπιφορτίσθηκε νὰ φέρη στὶς οἰκογένειες τῶν ἐπιβατῶν ποὺ εἶχαν χαθῆ, ὅσα πολύτιμα κοσμήματα καὶ χρήματα δικά τους βρέθηκαν μέσα στὸ πλοῖο «Λάνδλορδ». Ἦταν πράγματα πολλῶν χιλιάδων φράγκων, βραχιόλια, περιδέραια, ρολόγια χρυσὰ κι' ἀσημένια, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐμπορική τους ἀξία, γιὰ τοὺς συγγενεῖς ἐκείνων ποὺ πνίγηκαν, ἦταν καὶ πολύτιμα ἀναμνηστικά.

Ὅσο γιὰ τὸ ἡμερολόγιο τῆς ζωῆς του ποὺ κρατοῦσε τακτικὰ ὁ κ. Ζερμάττ, ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ βγῆκε στὴ Νέα Ἑλβετία, ὁ Φρὶτς θὰ τὸπαιρνε στὴν Ἀγγλία νὰ τὸ δημοσιεύση, γιὰ νὰ ἐπικυρωθῆ ἔτσι τὸ ὄνομα, ποὺ εἶχαν δώσει οἱ ναυαγοὶ στὸ ἄγνωστο ἐκεῖνο νησὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὅλες αὐτὲς οἱ προετοιμασίες ἐτελείωσαν τὴν παραμονὴ τοῦ ἀπόπλου. Ὅσες ὧρες τοῦ εἶχαν ἀφήσει οἱ ἀσχολίες του, ὁ ὁποπλοίαρχος Λίττλστων τὶς εἶχε περάσει μὲ τὴν οἰκογένεια Ζερμάττ. Ἐννοεῖται, ὅτι μεγάλη φιλία κι' οἰκειότης εἶχε ἀναπτυχθῆ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐλπίζανε πὼς τὸ πολὺ σ' ἕνα χρόνο, ἀφοῦ ἐστάθμευε στὸ Ἀκρωτῆρι κι' ἀφοῦ ἔπαιρνε στὸ Λονδῖνο τὶς διαταγὲς τοῦ Ναυαρχείου, σχετικὲς μὲ τὴν Ἀποικία, ὁ «Ξιφίας» θὰ γύριζε πίσω νὰ κάμη ἐπίσημη κατοχὴ στ' ὄνομα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Καὶ μὲ τὸν γυρισμὸ αὐτόν, ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ θὰ ἑνώνουνταν, γιὰ νὰ μὴν ξαναχωρισθῆ πιὰ ποτέ.

Κι' ἔφθασε ἡ 19 τοῦ Ὀκτώβρη.

Ἀπὸ τὴν παραμονή, ἡ κορβέττα, ποὺ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸν Ξιφία, ἀγκυροβόλησε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία.

Θλιβερὴ ἡμέρα γιὰ τὸν κ. καὶ τὴν κυρία Ζερμάττ, τὸν Τζὰκ καὶ τὸν Ἐρνέστο, ποὺ θ' ἀποχωριζόταν αὔριο τὸν Φρὶτς, τὸν Φραγκίσκο καὶ τὴν Τζέννυ· θλιβερὴ ἐπίσης γιὰ τὸν κύριο καὶ τὴν κυρίαν Οὐόλστων, ἀφοῦ θὰ ἔφευγε μὲ τὸν «Ξιφία» κι' ἡ κόρη τους Ντόλλ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ἔπρεπε νὰ δείξουν γενναιότητα ἀνώτερη ἀπὸ τὴ δύναμί τους· μὰ πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ κρατήσουν τὰ δάκρυά τους;

Ὁ κ. Ζερμάττ ἀγωνιζόταν νὰ κρύψη τὴν συγκίνησί του, μὰ δὲν τὸ κατώρθωνε. Ὅσο γιὰ τὴν Μπέτση καὶ τὴν Τζέννυ, αὐτὲς ἔκλαιγαν στὴν ἀγκαλιὰ ἡ μιὰ τῆς ἄλλης, σὰν μητέρα καὶ κόρη ποὺ νωρίζουνται. Πρωΐ-πρωΐ, ἡ μεγάλη βάρκα ἔφερε τοὺς ἐπιβάτες στὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

Τὸ καγιὰκ δὲν ἔδειξε διάθεσι νὰ πλησιάση περισσότερο.

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅσο ὅμως γρήγορο καὶ ἂν ἦταν τὸ κίνημα τοῦ φιδιοῦ, ὁ Χασὰν ἀκόμα πιὸ γρήγορος εἶχε γυρίσει πλάϊ τὸ κεφάλι, καὶ τὸ στόμα τῆς Ἀλὰ καρφώθηκε στὶς σηκωμένες βελόνες τοῦ λαιμοῦ του. Μὲ τὸ δυνατὸ αὐτὸ χτύπημα τὰ χείλια καὶ οἱ μασσέλες τῆς Ἀλὰ τρυπήθηκαν. Μὰ ἂν καὶ πόνεσε φριχτὰ καὶ τῆς ἔτρεχε τὸ αἷμα, ὥρμησε ξανὰ λυσσασμένη ἐνάντια στὸ Χασάν. Καὶ πάλι ὅμως οἱ βελόνες του χώθηκαν βαθειὰ στὴ σάρκα της. Μὰ δὲν εἶχε ἄλλον τρόπο νὰ παλαίψη. Ἂν ἔκανε νὰ φύγη, ὁ σκαντζόχοιρος θὰ τὴν τσάκωνε ἀμέσως, γιατὶ αὐτὸς τρέχει πολὺ πιὸ γρήγορα ἀπὸ ἕνα φίδι.

Ἡ βερβερίτσα στὸ μεταξὺ εἶχε πάρει κουράγιο καὶ μ' ἕνα σάλτο βρέθηκε ψηλὰ σ' ἕνα κλῶνο τῆς φλαμουριᾶς. Ἐκεῖ βάλθηκε νὰ σκουπίζη τὸν ἱδρῶτα τῆς ἀγωνίας της, φροντίζοντας συνάμα νὰ παρακολουθῆ καὶ τὴν πάλη, ποὺ ξακολουθοῦσε ἀπὸ κάτω. Μὰ ἦταν δυνατὸν ὁ Χασάν, αὐτὸς ὁ βαρὺς σκαντζόχοιρος, νὰ εἶναι ἀντίπαλος τῆς παντοδύναμης Ἀλά, ποὺ γιομίζει ὅλο τὸ δάσος τρομάρα; Καὶ ὅμως ἔτσι ἦταν! Καὶ ἡ καρδιὰ τῆς βερβερίτσας χτυποῦσε ἀπὸ ἐνθουσιασμό.

—Τὸν κορόϊδεψα τὸν κακομοίρη πρίν, μὰ θὰ διορθώσω τὸ λάθος μου, ψιθύρισε.

Μὲ μιᾶς ὅμως οἱ σκέψεις της σταμάτησαν, γιατὶ εἶδε τὸ Χασὰν νὰ βγάζη σιγὰ-σιγὰ τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ ἐρεθίση τὴν Ἀλὰ νὰ τοῦ ριχτῆ. Καὶ πραγματικὰ τὸ φίδι ἔκαμε μιὰ καινούργια δοκιμή, μὰ σὰν τὴν πρώτη φορὰ τὸ ἀνοιχτὸ της στόμα καρφώθηκε πάλι στὶς ἀγκίδες τοῦ σκαντζόχοιρου. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ὁποχώρησίς της ἦταν περισσότερο ἀδυνατισμένη. Τὸ αἷμα της ἔτρεχε ποτάμι.

Σφυρίζοντας μὲ τὸ πληγωμένο κεφάλι, χτυποῦσε τώρα ἀκατάπαυστα τὸν ἐχθρό της, σὰ νὰ τὴν εἶχε μεθύσει ὁ πόνος καὶ ἡ λύσσα. Ἔμοιαζε μ' ἕνα σφυρὶ τυφλὸ καὶ ἀναίσθητο, ποὺ κτυπᾶ χωρὶς νὰ νοιώθη. Μὰ τὸ Χασὰν δὲν τὸν ἄγγιζε κανένα δάγκωμα. Μόνο οἱ ἀγκίδες του εἶχανε ματώσει ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς ὀχιᾶς, ἐνῷ οἱ κινήσεις του ἔμεναν πάντα γρήγορες, ἐπιδέξιες καὶ ὁπολογισμένες.

Ἐκεῖ, ξάφνου, σ' ἕνα κίνημα γεμᾶτο ἀδυναμία καὶ κούρασι ἡ ὀχιὰ ἔγειρε τὸ κομψὸ της ματωμένο κεφάλι στὸ κουλουριασμένο της κορμί, σφίχτηκε πιὸ πολὺ κι' ἔμεινε ἀκίνητη.

Τότε ὁ Χασὰν μ' ἕνα σάλτο βρέθηκε πάνω της καὶ μὲ μιὰ δαγκωματιὰ τῆς ἔκοψε τὸ λαιμό. Τὸ φίδι σπαρτάρισε δυὸ τρεῖς φορὲς καὶ πιὰ δὲν κουνήθηκε. Ἡ Ἀλὰ ἦταν νεκρή.

Ἀναστεναγμὸς ἀνακούφισης πέρασε τὸ δάσος. Τὸ σφύριγμα τῆς ὀχιᾶς τὸ εἶχαν ἀκούσει ἀπειρα μικρὰ ζῶα καὶ ὅλα ἕνοιωσαν τὴν παγερὴ πνοὴ τοῦ θανάτου στὴν καρδιά. Πολλὰ τὸ εἶχαν βάλει στὰ πόδια, μὰ ἦταν καὶ πολλὰ ποὺ ἀπόμειναν παρακολουθῶντας τὴν τολμηρὴ πάλη. Τώρα τὸ νέο σκορπίστηκε παντοῦ. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς φλαμουριᾶς ἕνας κόρακας ἤπρε τὸ φύσημά του μὲ φτεροκόπημα βαρὺ καὶ σκίζοντας τὴν πράσινη ἐρημιά, ποὺ ἁπλωνότανε κάτωθε του σὰ θάλασσα μὲ φυλλένιους κυματισμοὺς φώναξε:

—Ἡ ὀχιά, ἡ Ἀλά, νικήθηκε! Τὴ σκότωσε ὁ Χασάν.

—Γιατὶ σκούζει ἔτσι αὐτός; σκέφτηκε ὁ σκαντζόχοιρος πηγαίνοντας πρὸς τὸ ρυάκι. Τὸ σπουδαῖο τὸ πρᾶμα! Σὰ νἄτανε βολετὸ νὰ γίνη διαφορετικά. Καὶ βουτώντας τὸ μυτερό του μουσοῦδι στὸ νερὸ ἤπιε. Πίσω του στὸ μέρος τῆς πάλης τὰ χόρτα καὶ τὰ λουλούδια σιγά-σιγὰ ἀνασηκώνονταν, μὰ ἡ Λῆ, ἡ βερβερίτσα, στὴν κορφὴ τῆς φλαμουριᾶς ἦταν ἀκόμα ντροπιασμένη μὲ τὸ φέρσιμό της ἀπέναντι στὸ Χασάν.

Σὲ λίγο ἡ Ζόζα ἡ νεροφίδα ἔδγαζε κι' αὐτὴ τὸ κεφάλι της μέσα ἀπὸ μιὰ τούφα βοῦρλα καὶ ἔλεγε στὸ Χασάν:

—Μπράβο σας.... Συγχαρητήρια.... Πρώτης τάξεως κατόρθωμα!

—Μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ τοῦ δίνετε; τὸ καλὸ ποὺ σᾶς θέλω.... Ἦταν ἡ ἀπάντησι τοῦ Χασάν.

Τὸ κεφάλι τῆς Ζόζας ἐξαφανίστηκε σὰ νὰ μὴν εἶχε φανῆ ποτέ!

—Τὸν παλιοσκαντζόχοιρο! Ἔλεγε καθὼς ἔφευγε. Ἀκοῦς ἐκεῖ! Ὅμως ἀλλοίμονό του, ἂν καταδεχτῶ ποτὲ νὰ παλαίψω μαζί του. Ὡστόσο ὁ Χασὰν τὴν εἶχε ξεχάσει, ὅπως εἶχε ξεχάσει καὶ ὅ,τι εἶχε συμβῆ. Μονάχα ἕνα θυμόταν, τὴ συνομιλία του μὲ τὴ Λῆ καὶ τὸ προσβλητικό της φέρσιμο.

—Τί τρελλὸς ποὺ εἶμαι, εἶπε ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή, νὰ ξεχνῶ ποιός εἶμαι καὶ τί μπορῶ νὰ κατορθώσω, μόνο καὶ μόνο γιατὶ μιὰ βερβερίτσα σκαρφαλώνει ὡς τὴν κορφὴ ἑνὸς δέντρου κι' ἐγὼ δὲν μπορῶ.... οὔτε καὶ θὰ ζητήσω πιὰ φιλοξενία ἀπὸ κανένα. Εἶμαι καὶ θὰ μείνω σκαντζόχοιρος, θέλω νὰ μείνω σκαντζόχοιρος.

ΤΕΛΟΣ

Ὁ εὐτυχὴς Βασιλεύς

Ἔτσι εἶναι γνωστὸς ὁ βασιλεὺς Γουσταῦος ὁ 5ος τῆς Σουηδίας, ποὺ φέτος γιώρτασε τὰ ὀγδόντα του χρόνια καὶ εἶναι ὁ πιὸ γέρος βασιλεὺς ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς ὅλου τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Μεγάλου Πολέμου κατώρθωσε νὰ συνεννοηθῆ μὲ τὴ Δανία καὶ τὴ Νορβηγία καὶ τὰ τρία αὐτὰ κράτη ἔμειναν οὐδέτερα.

Εἶναι εὐτυχισμένος ὅταν βλέπη καὶ τὸ λαό του εὐτυχισμένο. Τὸ ἑκ πέντε ἑκατομμυρίων κορωνῶν δῶρο ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ λαὸς στὴν ἐπέτειο τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος του, τὸ διέθεσε γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, γιὰ τοὺς ὁποίους κάθε χρόνο ξοδεύει πολλὰ ἑκατομμύρια καὶ ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερό του ταμεῖο.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» ἤρχισαν ἐργαζόμενα διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν τῆς ἀνοίξεως. Παντοῦ ὀργανοῦνται αἱ ἀθλητικαὶ ὁμάδες τῶν σχηματισμῶν. Ἔως τὴν 10ην Δεκεμβρίου θὰ ἔχουν συγκροτηθῆ ὅλων τῶν σχηματισμῶν μας αἱ ἀθλητικαὶ ὁμάδες. Ἐν τῷ μεταξὺ παντοῦ ἐξευρίσκονται χῶροι οἱ ὁποῖοι καταλλήλως διαρρυθμιζόμενοι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν Φαλαγγιτῶν, θὰ γίνουν τέλεια «πρόχειρα γυμναστήρια», ὅπου θὰ προπονοῦνται οἱ ἀθληταὶ τῆς Ὀργανώσεως καὶ θὰ γίνουν ἀργότερον οἱ τοπικοὶ τῶν σχηματισμῶν ἀγῶνες, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν νικητῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ μετακληθοῦν ἀργότερον εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῆς «Ἐ. Ο. Ν.».

Ἐκ παραλλήλου ὅλα τὰ μεγάλα τμήματα τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» ἤρχισαν προετοιμαζόμενα διὰ τοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας πρωταθλήματος τῆς «Ἐ. Ο. Ν.», οἱ ὁποῖοι προεκηρύχθησαν ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς «Ἐ. Ο. Ν.».

Οἱ ποδοσφαιρικοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας» θὰ καθιερωθοῦν ἐτήσιοι, θὰ τελοῦνται δὲ ὡς γνωστὸν βάσει τῶν ἐπισήμων κανονισμῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἂς μὴ νομισθῆ ὅμως ὅτι ἕως τώρα δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ποδοσφαιρικὴν κίνησιν ἡ «Ἐ. Ο. Ν.». Εἰς πολλὰ ἐπαρχιακὰ ἀθλητικὰ κέντρα, ἀπὸ πολὺ ἤδη καιρὸ ἔχουν συγκροτηθῆ ὁμάδες ποδοσφαίρου ἀπὸ Φαλαγγίτας. Αἱ ἐν λόγῳ δὲ ὁμάδες δὲν διακρίνονται μόνον διὰ τὴν ἀρτίαν ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἐμφάνισίν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἦθος τῶν στελεχῶν των. Οἱ ἀγῶνες τῶν ἐν λόγῳ ὁμάδων προσελκύουν φυσικὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τῆς «Ἐ. Ο. Ν.», ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν φιλάθλων κάθε τόπου.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὔριον Κυριακὴν 4ην Δεκεμβρίου, τὸ τοπικὸν ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα Ἀθηνῶν καθὼς καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γειτονος πόλεως τοῦ Πειραιῶς, εἰσέρχονται εἰς τὴν τελικήν των φάσιν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ὁμάς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, προπορευομένη τῶν μεγάλων ἀντιπάλων της, θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὁμάδας τῆς Α. Ε. Κ. καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς τὸν Πειραιὰ ἡ ὁμάς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀντιμετωπίζει τὴν ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡττήθη εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τοῦ πρωταθλήματος.

Ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ ἂν ἡττηθῆ ἀπὸ τὰς ὁμάδας τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Α. Ε. Κ. θὰ προπορεύεται πάλιν τοῦ πρωταθλήματος. Θὰ ἔχῃ εἰς βάρος της δύο ἥττας καὶ μίαν ἰσοπαλίαν, ὅπως καὶ ἡ Α. Ε. Κ. καὶ ὁ Ἀπόλλων. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι θὰ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὰ εὐρύτατα σκόρ τῶν ἀγώνων της τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ πρωταθλήματος.

Εἰς τὸ πρωτάθλημα τοῦ Πειραιῶς ἡ ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ θὰ πρέπῃ νὰ νικήσῃ τὴν ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ μὲ καλλίτερον ἀποτέλεσμα αὐτοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἡττήθη, διὰ νὰ προηγηθῆ εἰς τὴν κατάταξιν.

Ὅταν τελειώσουν οἱ ἀγῶνες τῶν πρωταθλημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θὰ ἀρχίσουν οἱ φιλικοὶ ἀγῶνες τῆς περιόδου τῶν ἑορτῶν καὶ οἱ ἀγῶνες πρὸς τὴν ξένην ὁμάδα ποὺ σκέπτεται νὰ μετακαλέσῃ ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία.

Μετὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν πρὸς τὰς Πειραϊκὰς ὁμάδας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλητρίας Νότου.

Τρεῖς Πειραϊκαὶ ὁμάδες θὰ ἀντιμετωπίσουν ἀλληλοδιαδόχως τὰς πέντε Ἀθηναϊκὰς — ἡ «Δάφνη» ἀπεκλείσθη τῶν ἀγώνων τούτων ὡς τελευταία τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος — καὶ ἡ ὁμὰς τῶν δύο συγκροτημάτων (Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς) ποὺ θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς περισσοτέρους βαθμοὺς θὰ ἀνακηρυχθῆ πρωταθλήτρια.

Ἡ ὁμὰς αὐτὴ θ' ἀντιμετωπίσῃ, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλητρίας Ἑλλάδος, τὴν πρωταθλήτριαν Βορρᾶ. Καὶ ἡ νικήτρια τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ θὰ κερδίσῃ τὸν τιμητικώτερον τῶν τίτλων τοῦ ποδοσφαίρου μας. Θὰ ἀνακηρυχθῆ «Πρωταθλήτρια Ἑλλάδος 1938 - 1939».

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες μικτῶν ὁμάδων πόλεων, εἰς τοὺς ὁποίους θ' ἀντιπροσωπευθοῦν μὲ τοὺς καλλιτέρους ποδοσφαιριστὰς των αἱ πόλεις τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ο ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ

Ὁ Τζὶμ Λόντος ἀφοῦ ἐπὶ τρία ἔτη ἔμεινε χωρὶς τὸν τίτλον παγκοσμίου πρωταθλητοῦ τῆς ἐλευθέρας πάλης, μὲ διάφορες νίκες του εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐκέρδισε τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικῆσῃ τὸν τίτλον ποὺ κατεῖχε, ἀντιμετωπίζων τὸν Πολωνο - Ἀμερικανὸν πάλαιστὴν Νεγκούρσκου.

Ὁ Νεγκούρσκου ἦτο ὁ τέταρτος παλαιστὴς ποὺ διεδέχθη τὸν Λόντον εἰς τὸν θρόνον τοῦ παγκοσμίου πρωτοπαλαιστοῦ.

Βλέπετε ὅτι μετὰ τὸν Ἕλληνα ἄσσον τῆς ἐλευθέρας πάλης κανεὶς δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ δυνατὸς νὰ κρατήσῃ ἐπὶ πολὺ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ.

Μὲ τὸν παλαιστὴν αὐτόν, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὸ γιγαντιαῖον σῶμά του καὶ τὰς μεγίστας δυνάμεις του, ἐπάλαισεν ὁ Τζὶμ Λόντος εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ ἐνώπιον 20.000 θεατῶν. Φυσικὰ οἱ Ἕλληνες τῆς Φιλαδελφείας ἔσπευσαν ἐκ τῶν πρώτων νὰ παρακολουθήσουν τὸν ἀγῶνα.

Ὁ Λόντος ἀφοῦ ἡγωνίσθη σκληρότατα κατώρθωσε νὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλόν του μὲ τὸ περίφημο κόλπο του τὸ ἀεροπλανικό, εἰς τὸ 47ον λεπτὸν τοῦ ἀγῶνος. Ἀφοῦ φυσικὰ προηγουμένως τὸν ἐβροντοκόπησε κατὰ γῆς — ὅπως κάνει μὲ ὅλους τοὺς ἀντιπάλους του — σὰν χταπόδι.

Ὁ νικητὴς τοῦ ἀγῶνος Τζὶμ Λόντος δεδομένου ὅτι ὁ Νεγκούρσκου ἀνεγνωρίζετο ἐπισήμως παγκόσμιος πρωταθλητής, ἀπέκτησε τὸν τίτλον του, τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Ἀμερικανῶν εἰδικῶν, εἶναι ἱκανὸς νὰ κρατήσῃ ἐπὶ δύο - τρία τοὐλάχιστον χρόνια.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΞΕΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

— Τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα τοῦ κόσμου διὰ τὸ 1940 φιλοδοξεῖ νὰ διοργανώσῃ ἡ Ἀργεντινὴ εἰς τὸ Μπουένος Ἄϋρες.

— Οἱ Ἰάπωνες, παρ' ὅλον ὅτι πολεμοῦν σκληρότατα εἰς τὴν Κίναν, εἰς κάθε πόλιν ποὺ ἐγκαθίστανται, μόλις ξεκουρασθοῦν, ἐπισκέπτονται τὰ γυμναστήριά της καὶ τελοῦν ἐκεῖ στρατιωτικοὺς ἀγῶνας.

— Οἱ πρωταθληταί μας δὲν θὰ διακόψουν τὴν προπόνησίν των κατὰ τὸν χειμῶνα. Τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ καλοκαίρι ἔχουν μεγάλας συναντήσεις καὶ πρέπει νὰ εἶναι τελείως προπαρεσκευασμένοι δι' αὐτάς.

— Ὁ Πηλαϊδῆης καὶ ὁ Ἀνδρεάδης, οἱ ἐνισχύσαντες τὴν Ἐθνικὴν μας ὁμάδα εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ Βελιγραδίου, πρωταθληταί μας τῆς Αἰγύπτου, προπονοῦνται συστηματικώτατα. Ὁ Ἀνδρεάδης μάλιστα ἔτρεξε πρὸ ἡμερῶν τὰ 400 μ. εἰς 50'' καὶ 9)10.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς πρώτης κολυμβητικῆς δεξαμενῆς ποὺ ἀποκτοῦν οἱ φίλοι τοῦ σπόρ τῆς κολυμβήσεως, συνεχίζονται ἐντατικά. Ἡ δεξαμενὴ — παρὰ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς — θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς κολυμβητὰς τὸν Ἰούνιον τὸ ἀργότερον.

— Μία σπουδαία ὁμάς μας ποδοσφαίρου ὑπάρχει εἰς τὴν Φλώριναν: Ἡ «Ἑλλάς». Ἀναδυγκροτηθεῖσα ἡ ὁμὰς αὐτὴ ἑτοιμάζεται διὰ νέους θρι-

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ἀμβους ἐναντὶ τῶν γειτονικῶν της γιουγκοσλαυϊκῶν ὁμάδων τοῦ Μοναστηρίου.

— Ὁ Χριστοφορίδης, ὁ νέος πρωτοπυγμάχος τῆς Εὐρώπης, μετὰ τὴν νίκην του εἰς τὸ Ρόττερνταμ, ἐδέχθη δελεαστικὰς προτάσεις δι' ἀγῶνας: Εἰς Μιλάνον πρὸς τὸν Ἰταλὸν Κασαντέλ, εἰς Ἀμβοῦργον πρὸς τὸν Γερμανὸν Μπάσελμαν, εἰς τὸ Παρίσι πρὸς τὸν Γάλλον Τενέ, εἰς Μπουένος Ἄϋρες πρὸς τὸν Ἰγνάτσιο Ἄρα, εἰς τὸ Ρόττερνταμ πάλιν πρὸς τὸν Κλάϊφερ.

— Οἱ Ἄγγλοι εἰδικοὶ τοῦ ποδοσφαίρου προτείνουν διὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1939 ἔναν ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος Ἀγγλίας πρὸς μικτὴν τῶν ποδοσφαιριστῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ὅμως, λέγουν, πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸ Λονδῖνον.

— Μεταξὺ τῶν καλῶν ἀθλητῶν μας οἱ ὁποῖοι διακρίνονται εἰς τὴν ἑξένην εἶναι πλὴν τοῦ Χριστοφορίδη καὶ τοῦ Λόντου καὶ οἱ πυγμάχοι μας Βακιρλῆς (εἰς τὴν Ἀμερικὴν) καὶ Δ. Γρίσπος (εἰς τὴν Γαλλίαν) καὶ οἱ παλαισταί μας Χ. Μάμμος (εἰς τὴν Ἀφρικὴν), Ζαχαρίας, Σαράντος καὶ Τράγος (εἰς τὴν Ἀμερικὴν).

— Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἰταλίας κ. Μουσσολίνι ἀπένειμεν εἰς ὅλους τοὺς ποδοσφαιριστὰς τῆς Ἐθνικῆς Ἰταλικῆς ὁμάδος, νικητὰς τοῦ Κυπέλλου τοῦ Κόσμου ἀνὰ μίαν φωτογραφίαν του μὲ ἰδιόχειρον ὑπογραφήν του.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὰ μητρῷα τῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ἐγγεγραμμένοι ὡς ἐν ἐνεργείᾳ ποδοσφαιρισταὶ 185.000 νέων. Τὰ γενικὰ μητρῷα φέρουν ἐγγεγραμμένους.... 6.532.827 νέους!

— Ἕνας Ἀμερικανὸς παίκτης τοῦ Μπάϊς Μπώλ, ὁ Νεοϋορκέζος Ντάφ Λιοῦμπερ, καινούργιο ἀστέρι, ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν Δημοτικὸν Σύλλογον τῆς Φιλαδελφείας ἀντὶ 128.000 δολλαρίων, ἤτοι 21.800.000 δραχμῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΚΙΛΚΙΣ

Εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ὀργανώσεώς της ἡ Ε. Ο. Ν. Κιλκίς, χάρις στὴ μεγάλη προσοχὴ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ της κ. Πέτροβα, παράλληλα μὲ τὴν πνευματικὴ μόρφωσι καὶ τὴν τόνωσι τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ποὺ δίνει στὰ μέλη της, ἔστρεψε τὴν προσοχή της καὶ στὴ σωματικὴ ἀγωγή.

Μὲ κατάλληλη προσπάθεια κατώρθωσε ὥστε νὰ προσγωρήσουν σ' αὐτὴν ὅλα τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὑφιστάμενα σωματεῖα στὴν πόλι τοῦ Κιλκίς.

Ἔτσι μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα δημιουργήθηκαν μέσα στὴν Ὀργάνωσι δυὸ μεγάλα ἀθλητικὰ τμήματα, τὸ ἕνα κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ ἄλλο ποδοσφαιρικό.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτο τμῆμα μὲ τὶς συχνὲς προπονήσεις κατώρθωσε στὶς 25 Σεπτεμβρίου, ὅταν ἔγιναν οἱ Α΄ περιφερειακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, νὰ μᾶς παρουσιάσῃ πράγματα ἀξιοζήλευτα, γιὰ τὰ ὁποῖα γράψαμε σὲ προηγούμενή μας ἀνταπόκρισι.

Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο, τὸ ποδοσφαιρικό, ὅ,τι κι' ἂν πῇ κανεὶς δὲν θὰ ὑπορέσῃ νὰ ἀποδώσῃ ἀκριβῶς τὴν ἀλματικὴ πρόοδό του.

Δὲν περνάει Κυριακὴ ἢ γιορτὴ ποὺ νὰ μὴ κάνῃ καὶ μιὰ ποδοσφαιρικὴ συνάντησι μὲ ὁμάδες ἄλλων πόλεων.

Πρὸ ὀλίγου στὶς 20 Σεπτεμβρίου οἱ ἑνδεκα διαλεχτοὶ ποδοσφαιρισταί του, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν ἔφορο τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος Π. Καλαϊτζίδην καὶ μὲ χαρὲς καὶ τραγούδια ξεκίνησαν γιὰ τὸν Λαγκαδᾶ, ὅπου τοὺς ἐκάλεσεν ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς ἐκεῖ Ε. Ο. Ν. Οἱ συνάδελφοί των Φαλαγγῖται τῆς Ε. Ο. Ν. Λαγκαδᾶ τοὺς ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχήν. Ἀπὸ τὶς 3.30 — 5 μ. μ. κράτησε τὸ παιγνίδι, ἕνα παιγνίδι στρωτό, ἥσυχο, ἀλλὰ πρὸ παντὸς παιγνίδι ποὺ ἔδειχνε ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τὴν ἀδελφοσύνη τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τὴν πειθαρχία στὴν Ὀργάνωσί μας.

Ἡ ὁμὰς τοῦ Κιλκὶς ὑπερίσχυσε κατὰ πολὺ στὴν τέχνη καὶ κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὴν ὁμάδα Λαγκαδᾶ μὲ τέρματα 5 — 0.

Τὴν νικήτρια ὁμάδα τοῦ Κιλκὶς ἀπετέλουν οἱ κάτωθι ποδοσφαιρισταί: Α. Χ΄΄΄ Ἠλίας, Μ. Ἀναστασιάδης, Ἰ. Θεολογίτης, Ἰ. Παπαδόπουλος, Ἰ. Μάξιμος, Ν. Ἀποστολίδης, Ε. Ἀβραμίδης, Χ. Πάτρας, Β. Παλαιολόγος, Λ. Μοσκὼφ καὶ Ε. Κουτσομπός.

Ἡ ἴδια ὁμὰς ἑτοιμάζεται τώρα στὶς 4 Δεκεμβρίου νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν πόλι τῶν Σερρῶν καὶ νὰ συναντηθῆ ἐκεῖ μὲ τὴν πρωταθλήτρια ὁμάδα «Ἡρακλέους».

Τὴν φορὰν αὐτὴν τὴν ὁμάδα θὰ συνοδεύσῃ ὁλόκληρος ἡ φαλαγγαρχία Κιλκὶς καὶ πλῆθος φίλων τῆς Ε. Ο. Ν., οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Κιλκὶς δι' εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας.

Π. Κ.
Τοῦ Γραφείου Τύπου

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. ὅπως ἄπασα ἡ ἀνὰ τὴν χώραν δύναμις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἦτο μία ἀπόφασις κατὰ πάντα ὀρθὴ καὶ ἐνδεδειγμένη. Ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀποτελεῖ διὰ τοὺς νέους μέγιστον παράγοντα ἀναπτύξεως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀθρόα ἐπίδοσις 300 χιλιάδων Φαλαγγιτῶν εἰς τὸν ἀθλητισμὸν πολλὰ ἀγαθὰ προσοιωνίζεται διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἡ ὁποία ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τώρα μόλις, ὀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Νέου Κράτους, εὑρίσκει τὸν πραγματικὸν δρόμον της. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν στίβον τῆς εὐγενοῦς ἀθλητικῆς ἁμίλλης.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας Ἡρακλείου προκηρύσσει διὰ τὴν Κυριακὴν 4 Δεκεμβρίου καὶ περὶ ὥραν 3ην μ. μ. τοὺς πρώτους ποδηλατικοὺς της ἀγῶνας εἰς τὰς κάτωθι δύο διαδρομάς:

1ον. Ἡράκλειον — Κοκκίνη Χάνι μετ' ἐπιστροφῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ διὰ Φαλαγγίτας ἄνω τῶν 17 ἐτῶν. Ἀφετηρία καὶ τέρμα Πλατεῖα Τριῶν Καμαρῶν. 2ον. Γύρος τοῦ Ἡρακλείου μὲ ἀφετηρίαν καὶ τέρμα τὶς Τρεῖς Καμάρες. Ἡ διαδρομὴ τοῦ γύρου θὰ γίνῃ διὰ τῶν ὁδῶν Κουντουριώτη — Μ. Καλοκαιρινοῦ — Πόλης Χανίων — Θερίσσου — Μασταμπᾶ — κεντρικῆς ὁδοῦ Μασταμπᾶ — Καινούργιας Πόρτας — κεντρικῆς ὁδοῦ Κρατικοῦ Συνοικισμοῦ — Νεκροταφείου — Λεωφόρου Κνωσσοῦ — Ἀνατολικῆς πλευρᾶς Πλατείας Τριῶν Καμαρῶν — Λεωφόρου δουκὸς τοῦ Μπωφόρ — Τέννις, (Μέγ. Φυτάκη) — Ἐπιμενίδου — 25 Αὐγούστου — Πλατείας Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Λεωφόρου Κουντουριώτου. Τέρμα Τρεῖς Καμάρες. Εἰς τὸν γύρον θὰ λάβουν μέρος μόνον Φαλαγγῖται κάτω τῶν 17 ἐτῶν. Διὰ δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ὀφείλουν ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 1½ — 2½ μ. μ.

ΑΓΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ - ΑΣΤΕΡΟΣ

Σπανίως ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν εἶχε τόσον δραματικὰς φάσεις καὶ ἀγωνίαν μεταξὺ τῶν παρακολουθούντων φιλάθλων, ὅσον ὁ ἀγὼν τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος μεταξὺ Παναθηναϊκοῦ καὶ Ἀστέρος, ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ νίκην τοῦ πρώτου καὶ μὲ 1 — 0, τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη εἰς τὸ 43ον λεπτὸν τοῦ β' ἡμιχρονίου. Ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ μπάλλα, παρ' ὅλας τὰς δραματικὰς φάσεις τοῦ ἀγῶνος πρὸ τοῦ τέρματος τοῦ Ἀστέρος καὶ τὰ ἰσχυρότατα σούτ τῶν κυνηγῶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ τὸ ἀναμενόμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν γκόλ, καὶ ἀφοῦ ἐκράτησεν εἰς πραγματικὴν ἀγωνίαν τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, τέλος, δύο λεπτὰ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀγῶνος, ἐξῆλθε τῆς ἀοδετερότητος καὶ ἔδωσε τὴν λύσιν εἰς τὴν δραματικὴν ταύτην συνάντησιν, εἰσελθοῦσα εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἡττηθείσης ὁμάδος, τοῦ Ἀστέρος.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ὀργανώνει διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον σειρὰν διαλέξεων ἀνωτέρου πνευματικοῦ καὶ καθαρῶς ἐθνοπλαστικοῦ περιεχομένου. Τὰ θέματα ἐξελέγησαν μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς, πρόκειται δὲ ν' ἀναπτυχθοῦν ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων ἐπιστημόνων καὶ λογίων.

Αἱ διαλέξεις θὰ γίνωνται κατὰ δεκαπενθήμερον καὶ ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, θὰ παρακολουθῶνται δὲ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ εἴσοδος διὰ τὸ κοινὸν θὰ εἶναι ἐλευθέρα.

Ἡ πρώτη διάλεξις ὡρίσθη εἰς τὸν «Παρνασσὸν» διὰ σήμερον Σάββατον 7.30' μ. μ., μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Θρ. Βλησίδην, Διευθυντὴν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου Παιδείας, καὶ θέμα: «Ἡ σχέσις τῆς νέας γενεᾶς πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς».

Ἡ δευτέρα διάλεξις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῇ 20 Δεκεμβρίου, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀπ. Δασκαλάκην καὶ θέμα: «Διδάγματα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως πρὸς τὰς νέας Ἑλληνικὰς γενεάς».

Τὰ θέματα τῶν προσεχῶν διαλέξεων θὰ ἀναγγελθῶσιν ἐν καιρῷ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἐξαιρετικὴν κίνησιν παρουσιάζουν ἅπασαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν μὲ τὸ ἀρξάμενον νέον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν νέων φοιτητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν μὲ ἐνθουσιασμὸν προσέρχονται εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν Ὑποδιοικήσεών των καὶ μὲ φανατισμὸν ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

— Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν Διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις καὶ ἀθρόα ἐγγραφὴ νέων Φαλαγγιτῶν.

— Ὁμοίως ὅμως ὑστεροῦν καὶ αἱ Ὑποδιοικήσεις τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς.

— Τὸ Ὑγειονομικὸν Τμῆμα τῆς Δ. Α. Σ. ἐργάζεται ἐντατικῶς καὶ μεθοδικώτατα. Τὰ τακτικῶς γινόμενα εἰδικὰ μαθήματα παρακολουθοῦνται μὲ ἀπόλυτον ἐνδιαφέρον ὑπὸ τῶν Σπουδαστῶν - Φαλαγγιτῶν.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Δ. Α. Σ. Εἰς ταύτην παρέστησαν ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν., ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν., ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ ἅπασα σχεδὸν ἡ δύναμις τῆς Δ. Α. Σ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξακολουθεῖ πάντοτε ζωηρά. Νέαι ἐγγραφαὶ καθημερινῶς γίνονται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἰδίως μαθητῶν, οἵτινες μετὰ μεγάλης προθυμίας σπεύδουν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ε. Ο. Ν. Τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦν δὲ ταῦτα μὲ ἐνθουσιασμὸν οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἅπαντες οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζουν τὴν ἐντατικήν των ἐργασίαν. Ζωηρὰ κίνησις παρατηρεῖται ἰδίως μὲ τὴν ἐγγραφὴν νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως παρακολουθοῦν τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΤΟΥ

Ἐντατικὴ ἐργασία διεξάγεται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως ὡς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἐκτελεῖται κανονικῶς, μὲ ζῆλον δὲ καὶ ἐνθουσιασμὸν οἱ Φαλαγγῖται παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΒΟΡΡΑ

Μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον συνεχίζεται ἡ ἐργασία εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τὰ μαθήματα παρακολουθοῦν πάντοτε τακτικῶς καὶ μετὰ προθυμίας οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς. Ἐπίσης τακτικῶς γίνεται ἐκάστην Κυριακὴν ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Πρωτευούσης προέβη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Ἀθρόως συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν. Ὁ Ι, ΙΙ, VIII καὶ XIII Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πρωτευούσης ἐξέδραμον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

— Μὲ ἐπιτυχίαν διεξήχθη ἡ λαχειοφόρος ἀγορὰ ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ IV Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μὲ ἐνθουσιασμὸν προσέρχονται καθημερινῶς πρὸς ἐγγραφὴν αἱ μαθήτριαι τοῦ Πειραιῶς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν. Ἡ λειτουργία ὅλων τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως βαίνει κανονικῶς, μὲ ζῆλον δὲ καὶ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Εἰς ἅπαντας τοὺς Τομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζεται ἱκανοποιητικὴ ἡ ἐργασία. Τόσον αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτισσῶν ὅσον καὶ τὰ συμβούλια τῶν βαθμοφόρων γίνονται τακτικῶς. Τὴν 20ὴν Νοεμβρίου ὁ IV Ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς Ἁγίαν Σωτῆρα, ὅπου αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ εἰς διαφόρους παιδιάς, ἤκουσαν δὲ καὶ σχετικὴν ὁμιλίαν περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Πάντοτε ζωηρὰ ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τόσον ὁ ἐκκλησιασμὸς ὅσον καὶ τὰ μαθήματα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ μὲ ζῆλον ἀπὸ τὰς Φαλαγγιτίσσας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ Τμήματος Συνοικισμοῦ Νέου Ψυχικοῦ, καθ' ἣν ὡμίλησεν ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. Θεσσαλονίκης, συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὰ τμήματα τῶν διαφόρων χωρίων τῆς Περιφ. Διοικήσεως περιοδείαν του, ἀφίκετο τὴν 21ην Νοεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Μεσιό ἔνθα ἐπεθεώρησε

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

τοὺς ὑποδεχθέντας αὐτὸν Φαλαγγίτας, ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἀπαντήσας εἰς αὐτὴν ὁ κ. Περιφ. Διοικητὴς ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχε, καὶ τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ ἐμφάνισιν τοῦ ἐκεῖ Λόχου τῆς Ε. Ο. Ν. Δεχθεὶς δὲ τὰς νέας Κοινοτικὰς Ἀρχὰς καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως ἀνεγώρησεν ἐπισκεφθεὶς τὸ χωρίον Μονόλοφος, ὅπου ἐδέχθη τοὺς βαθμοφόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκεν ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν νεοεγγραφέντων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν χωρίων Πτεροτός, Παντελεήμων καὶ Νέα Σάντα, δεχθεὶς τοὺς βαθμοφόρους αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε διαταγὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐν λόγῳ Τμημάτων.

— Ὡσαύτως ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεσκέφθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τὰ χωρία Λαγκαδᾶ, Νέαν Ἀγχίαλον, Ἅγ. Ἀθανάσιον, Γέφυραν, Πρόχωμα, Βαθυλάκκιον, Νέαν Χαλκηδόνα καὶ Κουφάλα, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ τῶν Φαλαγγιτῶν.

— Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο συγκέντρωσις ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν, οἵτινες πρόκειται νὰ φοιτήσουν εἰς τὴν Σχολὴν Ὁμαδαρχῶν καὶ Ἑνωμοτασχῶν, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ. Οἱ συγκεντρωθέντες παρήλασαν πρὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, ὅστις κατόπιν ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν Σχολῶν βαθμοφόρων καὶ τοῦ ἐπιδιωχθησομένου ἔργου.

ΞΑΝΘΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Τμήματος Ε. Ο. Ν. Ἰάσμου, ἔλαβε χώραν μεγαλειώδης ἐορτὴ τοῦ Πρασίνου. Οἱ Φαλαγγῖται ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Δασάρχου Κομοτινῆς, ἤνοιξαν 3.000 λάκκους, ἐργασθέντες μὲ προαγματικὸν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν, παρουσία δὲ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Ροδόπης ἐφυτεύθησαν τὰ πρῶτα δενδρύλλια λεύκης.

Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς ὡμίλησαν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης καὶ ὁ Δασάρχης Κομοτινῆς.

ΔΡΑΜΑ

Τακτικῶς οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως καὶ ἀντιαεροχημικῆς προστασίας. Πρὸς τούτοις ἐπιδίδονται μετὰ ζήλου καὶ εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικήν.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας ἐπεθεώρησε τοὺς σηματισμοὺς τῶν Κοινοτήτων Κουδουνίων, Μαυρολεύκης, Καιμακλίου καὶ Δοξάτου, συναποκομίσας τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτῶν τῶν ἀνωτέρω Τμημάτων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (ΚΡΗΤΗΣ)

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁμὰς Φαλαγγιτῶν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου ἐξέδραμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἐπανωσήφη, πρὸς ψυχαγωγίαν.

Ἅμα τῇ ἀφίξει των εἰς τὴν Μονήν, τὰ Τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν εἰσῆλθον εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἔψαλαν τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν ἀναπεμφθεῖσαν Δέησιν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν φιλοφρονέστατα οἱ μοναχοί. Τὴν μεσημβρίαν οἱ Φαλαγγῖται παρεκάθησαν εἰς γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθη ἐκ μέρους τοῦ Ἡγουμένου πόσπισις ὑπὲρ τῶν ἐκδρομέων τῆς Ε. Ο. Ν., τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Τὸν Ἡγούμενον ηὐχαρίστησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς, ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Φαλαγγιτῶν διὰ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας εἰς αὐτοὺς περιποιήσεις καὶ τονίσας τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Σαλπιγκταὶ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν τὸ ἀπόγευμα πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ ἐκ τῆς ὁραίας ἐκδρομῆς, ἄδοντες καθ' ὁδὸν πατριωτικὰ θούρια, ἐν οἷς προεξήρχον ὁ Ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 21ης Νοεμβρίου ἐγένετο εἰς τὸν περίβολον τῶν Γραφείων τῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν - μαθητῶν τῆς Στ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο κατανομὴ καὶ ὀργάνωσις αὐτῶν εἰς ὀργανικά, ὑπὸ βαθμοφόρους μαθητάς, τμήματα. Τὴν διοίκησιν τῶν τμημάτων αὐτῶν θ' ἀναλάβῃ βαθμοῦχος τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν ἐποπτείαν δὲ θὰ ἔχῃ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, βοηθούμενος καὶ ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Γυμναστοῦ τοῦ Γυμνασίου.

— Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ἄρχίσῃ ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις τοῦ νεοσυσταθέντος τούτου πρώτου ἐσωσχολικοῦ σχηματισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Παραλλήλως θ' ἄρχίσῃ ἡ λειτουργία ὁλλαμοῦ βαθμοφόρων.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Νομάρχης Τρικκάλων καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. παρουσίασεν εἰς τὰ τμήματα τὸν νέον Περιφερειακὸν Διοικητὴν τῆς Ε. Ο. Ν. Τρικκάλων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Νομάρχης ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας, ἀναπτύξας τὸ ἔργον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Φαλαγγιτῶν ἔναντι τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Ἐπίσης τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὸν χῶρον, ἔνθα θὰ γίνῃ τὸ Γυμναστήριον τῆς Ε. Ο. Ν. Οἱ Φαλαγγῖται ἤρχισαν τὴν δενδροφύτευσιν τοῦ περὶξ χώρου τοῦ Γυμναστηρίου τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου φυτεύσαντος τὸ πρῶτον δένδρον.

ΛΑΡΙΣΑ

Τὰ μαθήματα τοῦ ὁλλαμοῦ βαθμοφόρων βαίνουσι πρὸς τὴν λῆξιν των. Ἀπομένουν ἐλάχιστα πρὸς διδαχὴν κεφάλαια τοπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἀσκήσεων εἰς τὴν χρῆσιν διαφόρων μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο διάφοροι ὁμιλίαι περὶ πειθαρχίας, περὶ τοπογραφίας, περὶ μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας. Ταύτας παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, οἱ ὁποῖοι μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν ἀνελλιπῶς καὶ ὅλα τὰ προηγούμενα μαθήματα προπαιδεύσεως.

Ἐπίσης κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Λαρίσης, καθ' ἣν ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς ὀργανώσεως τῶν τμημάτων ἐπὶ τὸ καλύτερον.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

ΑΓΥΙΑ

Πρὸ ἡμερῶν ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῶν γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Παρέστη ὁ Περιφ. Διοικητὴς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν τῆς Διοικήσεως καὶ ἡ Διοικήτρια τοῦ σχηματισμοῦ Θηλέων Λαρίσης. Μετὰ τὸν τελεσθέντα ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ περὶ τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπηκολούθησεν ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς καὶ παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν, στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΒΟΛΟΣ

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βόλου τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐκτὸς τῶν τακτικῶν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διδασκαλιῶν καὶ ὁμιλιῶν, ἐγένετο προεργασία διὰ τὴν ὀργάνωσιν φαλάγγων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἐκ μαθητῶν. Πρὸς τοῦτο ἡ Ὑποδιοίκησις Βόλου συνεργάσθη ἐπαινεῖλημμένως μετὰ τοῦ διδασκαλικοῦ καὶ καθηγητικοῦ κόσμου.

—Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων Βόλου καὶ Λαρίσης, μετέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς Βελεστῖνον καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Ἐπιστρέφας μετέβη εἰς Ἀλμυρόν, ὅπου ἐπεθεώρησε τοὺς ἐκεῖ Φαλαγγίτας, οἵτινες καὶ παρήλασαν ἐνώπιόν του.

—Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κ. Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, τόσον εἰς Βελεστῖνον, ὅσον καὶ εἰς Ἀλμυρόν, ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, ὑπῆρξαν ἄριστα.

ΕΛΑΣΣΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καθωρίσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρξαμένης συγκροτήσεως τῶν μαθητικῶν Φαλάγγων τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐλασσώνος, τὴν Κυριακὴν δὲ γενικὴ συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν, μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν, καθ' ἣν ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως βαθμοφόρος τῆς Ε. Ο.Ν. Τὴν ὁμιλίαν παρηκολούθησαν πλὴν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ μαθητῶν καὶ πλῆθος κατοίκων, οἵτινες ἐν τέλει προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἐξαίρετον δρᾶσιν παρουσιάζει τὸ τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. Αἰτωλοακαρνανίας. Οἱ Φαλαγγῖται ἐκτὸς τῶν συνήθων μαθημάτων τοῦ προγράμματος προπαιδεύσεως, ἐπιδίδονται τακτικῶς εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικὴν καὶ ἄλλας ἀθλοπαιδιάς. Ἐπίσης παρακολουθοῦν τὰς ὑπὸ τῶν γεωπόνων τῶν διαφόρων περιφερειῶν διαλέξεις, μαθήματα καὶ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς σχετικὰς μὲ τὴν σιτοκαλλιέργειαν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων. Πρᾶγμα, ὅπερ συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν Φαλαγγιτῶν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν. Τὰς διαλέξεις ταύτας παρακολουθοῦν καὶ πλῆθος χωρικῶν καὶ ἀγροτῶν.

—Ἐκτὸς τούτων γίνονται πρὸς τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὁμιλίαι σχετικαὶ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὸ ἔργον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀργάνωσιν, ὡς καὶ ἠθοπλαστικαὶ τοιαῦται.

—Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας σπεύδουν ἐνθουσιῶντες οἱ νέοι καὶ ἐγγράφονται εἰς τοὺς καταλόγους τῆς Ε. Ο. Ν. ἀθρόως.

—Τὴν ὅλην κίνησιν παρακολουθεῖ μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ὁ κ. Νομάρχης, παρέχων παντοῦ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὰς ὁδηγίας του πρὸς ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς.

ΠΥΡΓΟΣ

Ζωηρὰ παρατηρεῖται κίνησις εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἠλείας. Τὰ μαθήματα συνεχίζονται, παρακολουθούμενα μετὰ ζήλου ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Κατὰ τὰς τακτικὰς συγκεντρώσεις γίνονται ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις σχετικαὶ πρὸς τὸ ἔργον καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ μας Κράτους. Τακτικὰ ἐπίσης ἐκκλησιάζονται οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων.

—Ἡ αὐτὴ κίνησις παρατηρεῖται καὶ εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Θηλέων τῆς ἰδίας Περιφ. Διοικήσεως. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐκτὸς τῶν μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῶν ἄλλων, διδάσκονται μουσικὴν καὶ χειροτεχνίαν, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν μόρφωσίν των ἐν γένει.

—Αἱ ἐγγραφαὶ νέων ἐνθουσιώντων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν συνεχίζονται εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς ἀθρόως.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ἡ κίνησις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως παρουσιάζεται ἡδεῖαν. Ἐξακολουθοῦν παρακολουθούμενα μετὰ τοῦ ἰδίου πάντοτε ζήλου ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τὰ διάφορα μαθήματα προπαιδεύσεως.

—Ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τελευταίως τὰ μαθητικὰ καὶ ἐξωσχολικὰ τμήματα τῆς Κυπαρισσίας, συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων αὐτῶν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ὀργάνωσιν, καθὼς καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν.

—Ὡμίλησεν ἐπίσης εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν μονάδων εἰς τὸ πεδίον τῶν ἀσκήσεων, σχετικῶς μὲ τὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν θέσιν ταύτης ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κράτους.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Γενικῶς εἰς ἅπασαν τὴν Περιφ. Διοίκησιν παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεντρώσεις γίνονται, καθ' ἃς λαμβάνουν χώραν ὁμιλίαι ἐπὶ διαφόρων ἐνδιαφερόντων θεμάτων, ὡς αἱ τελευταῖαι «περὶ ἀθλητισμοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀγαθῶν» καὶ «περὶ δενδροκαλλιεργείας». Διοργανοῦνται ὡσαύτως καὶ ἐκδρομαὶ Φαλαγγιτῶν, πρὸ ἡμερῶν δὲ ἔλαβε χώραν καὶ ἡ πρώτη ἡμερησία ἐκδρομὴ Σκαπανέων εἰς μαγευτικὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐξωκκλήσιον. Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθησαν διάφοροι ἀθλητικαὶ παιδιαί. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν μικρῶν Σκαπανέων ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος.

—Τὸ τμῆμα Θηλέων τῆς Περιφ. Διοικήσεως Τριπόλεως ἔκαμε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ πρῶτον βῆμα τῆς συγκροτήσεώς του, καταρτισθείσης τῆς πρώτης ἐξωσχολικῆς ὁμάδος.

Φαλαγγῖται Ἁγίου Πέτρου Κυνουρίας.

ΣΠΑΡΤΗ

Ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Περιφ. Διοικήσεως Λακωνίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν καὶ τὰς ἐγγραφὰς νέων μελῶν.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς ὅλων τῶν τμημάτων γίνονται τακτικῶς διαλέξεις παρακολουθούμεναι μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ πλῆθος πολιτῶν, οἵτινες ἐκδηλώνουν παντοιοτρόπως τὸν ἐνθουσιασμὸν των διὰ τὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας.

Ἐδόθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ σχηματισμοῦ Ἀρρένων καὶ Θηλέων Βρεσθένων θεατρικὴ παράστασις στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Λαγίου μετέθησαν καὶ οἱ Φαλαγγῖται τῶν γειτονικῶν χωρίων, ὅπου παρηκολούθησαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἀπόγευμα ἐπηκολούθησε παρέλασις καὶ λαμπαδηφορία τῶν Φαλαγγιτῶν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς Γυθείου, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κληθείσης.

ΑΙΓΙΝΑ

Εἰς ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Νήσου παρατηρεῖται ἀρκετὰ ἀποδοτικὴ κίνησις. Οὕτω ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων ἤρχισαν ἀθρόαι ἐγγραφαὶ Φαλαγγιτῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἐκγύμνασις τῶν τμημάτων συνεχίζεται ἐντατικῶς. Πρὸ ἡμερῶν ὁμάς τῆς Ε. Ο. Ν. Αἰγίνης μετέβη εἰς Μέγαρα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ τμημάτων, ὅπου οἱ Φαλαγγῖται Αἰγίνης καὶ Μεγάρων παρήλασαν εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως, ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰω. Μεταξᾶ.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον συνεχίζονται, κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν, τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐδιδάχθησαν διάφορα θέματα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας «περὶ ἀντιαεροχημικῆς προστασίας καὶ σκοποβολῆς».

Ὀρκωμοσία νέων Φαλαγγιτῶν Ε. Ο. Ν. Κερκύρας.

—Ἐπίσης θαυμαστὴ καθ' ὅλα ἡ συντελουμένη πρόοδος εἰς τὸν σχηματισμὸν Θηλέων Ε. Ο. Ν. Κερκύρας. Αἱ Φαλαγγίτισσαι διδάσκονται ὑπὸ τῶν ἱκανῶν καθηγητριῶν καὶ διδασκαλισσῶν τὴν Ἱστορίαν, προστασίαν ἀπὸ πολεμικῶν ἀερίων καὶ ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν, οἰκοκυρικὴν καὶ μαγειρικὴν καὶ διάφορα ἄλλα θέματα.

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἡ ἱκανοποίησις ἣν ἐξέφρασε προχθὲς διὰ τὸ παράστημα καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς πόλεως μας ὁ ὑπουργὸς - Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Τσολάκογλου, ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως μεγίστην ἠθικὴν ἐπιβράβευσιν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν φαλαγγιτῶν μας καὶ τῶν βαθμοφόρων των προσπαθειῶν διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ὀργανώσεως. Οἱ νέοι τῆς πόλεώς μας πλήρεις ἀλκῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, φέροντες τὴν τετιμημένην στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου, πρωτοποροῦν ἤδη εἰς τὴν σχετικὴν κίνησιν καθ' ὅλην τὴν Κρήτην. Τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἔκαμε κατὰ τὴν προχθεσινήν του ἐπίσκεψιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν αὐτὸς οὗτος ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Τσολάκογλου. Ἡ ἐπίσημος αὕτη ὁμολογία, ἐξοπλίζουσα μὲ νέας ἠθικὰς δυνάμεις τὴν νεολαίαν τοῦ Ἡρακλείου, θὰ συντελέσῃ ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ μείζων δραστηριότης ἐν τῇ ὡραίᾳ προσπαθείᾳ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ σκοποῦ τῆς ὀργανώσεως.

«ΙΔΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ»

«Τὰ καθήκοντά σας εἶναι νὰ εἶσθε πιστοὶ εἰς τὸ σχολεῖον σας, πρότυπα μαθητῶν, νὰ μένουν οἱ καθηγηταί σας εὐχαριστημένοι, νὰ δείξετε ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας συμπληρώνει τὸ σχολεῖον. Πρέπει νὰ εἶσθε μεταξύ σας ἀλληλέγγυοι τόσον εἰς τὴν ζωήν σας ὅσον καὶ εἰς τὰς πράξεις. Μία καλὴ πρᾶξις ἑνὸς φαλαγγίτου ἀντανακλᾷ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀργάνωσιν. Ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθοῦν μὲ οἱονδήποτε τρόπον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πρέπει νὰ τὸ κάμνουν. Πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι ὅλοι εἶσαστε ἕνα πρᾶγμα». Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς συμβουλάς τάς ὁποίας ἔδωκεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας πρὸς τοὺς φαλαγγίτας τοῦ Παγκρατίου. Καὶ ὅλοι θὰ συμφωνήσουν ὅτι ποτὲ δὲν ἐδόθησαν καλλίτεραι καὶ παιδαγωγικώτεραι συμβουλαὶ πρὸς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος.

«ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ»

«Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον εἴχαμεν ἐκφράσει τὴν εὐχὴν νὰ εὕρῃ μιμητὰς ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Πατρῶν διὰ τὴν σκαλιστικὴν σιτοκαλλιέργειαν. Μὲ ἰδιαιτέραν, λοιπόν, εὐχαρίστησιν σημειώνομεν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Βελεστίνου, διὰ τῆς ὁποίας οἱ προϊστάμενοι ὅλων τῶν σχηματισμῶν τῆς περιοχῆς καλοῦνται νὰ λάβουν τὰ μέτρα των, ὥστε ὅλοι οἱ Φαλαγγῖται νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ σπείρουν δύο τοὐλάχιστον στρέμματα μὲ τὸ σύστημα τῆς γραμμικῆς σπορᾶς.

. . . . . .

»Οἱ Φαλαγγῖται, λοιπόν, τῆς Νεολαίας καὶ τὰ στελέχη τῆς τοῦ Βελεστίνου, ἀκολουθοῦντες πιστῶς καὶ ἐφαρμόζοντες τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ των, ἀς ἐξέρουν ὅτι θὰ προσφέρουν εἰς τὰς οἰκογενείας των καὶ εἰς τὴν Πατρίδα ἀνυπολογίστου ἀξίας ὑπηρεσίαν».

«ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Ο ΔΗΜΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

«Κατὰ τὴν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν Σας οἰκονομικὴν δημοτικὴν περίοδον (1 Ἀπριλίου 1937—31 Μαρτίου 1938) ἐπεξετάθη ἐν τῇ περιφερείᾳ μας ὁ ὡραῖος καὶ πατριωτικὸς θεσμὸς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Ἔργον καὶ τοῦτο τοῦ Πατρὸς τῆς Πατρίδος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον πρῶτος ἐστρατεύθη καὶ μὲ ἄξιαν θαυμασμοῦ προσπάθειαν εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ὁ πρῶτος νέος τῆς Ἑλλάδος, Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν., κ. Ἀλέκος Κανελλόπουλος. Τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας πρῶτος ἐνεστερνίσθη ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ ὁ Δῆμος ἡμῶν. Οἱ καρποὶ τοῦ ἔργου τῆς Νεολαίας εἶναι πολύτιμοι. Δημιουργεῖται νέα γενεὰ Ἑλλήνων πραγματικῶν, ἀπηλλαγμένων τῶν κριμάτων τοῦ παρελθόντος, γενεὰ ἥτις θὰ κρατήσῃ καὶ θὰ εὐρύνῃ τὸ Ἐθνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἐρειπίων ἐθεμελίωσε καὶ ἐστερέωσεν ἡ 4η Αὐγούστου 1936. Χάριν δὲ αὐτῆς τῆς δημιουργίας Ἑλλήνων, καὶ κατὰ ἑπόμενον τοπικὸν λόγον Μεσολογγιτῶν, ἀξίζει νὰ διατεθῇ οἱονδήποτε ποσὸν χρηματικὸν καὶ νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἐκτέλεσις οἱουδήποτε δημοτικοῦ ἔργου. Οἱ καλοὶ δημόται τῆς αὔριον θὰ συμπληρώσουν ὅ,τι χάριν αὐτῶν ἡμεῖς καθυστερήσαμεν».

(Ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου)

Σπασοκεφαλιές

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Παίρνετε δυό μολύβια μὲ μύτη καὶ τὰ τοποθετεῖτε στὸ τραπέζι, τὸ ἕνα ἀπάνω σ' ἄλλο, σὲ σχῆμα σταυροῦ. Ἀπευθύνεσθε τότε σ' ἕνα φίλο σας καὶ τοῦ λέτε:

— Μὲ δυὸ μολύβια εἶναι εὔκολο νὰ σχηματισθῆ σταυρός. Μπορεῖς ὅμως νὰ σχηματίσης σταυρό, χρησιμοποιῶντας ἕνα μολύβι μόνο;

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι εἴτε κοροϊδία, εἴτε καμμιὰ κουταμάρα. Θὰ βρεθοῦν καὶ διάφορες λύσεις ἄσχετες μὲ τὴν πραγματική. Ἴσως νὰ σᾶς ποῦν ὅτι θὰ σπάσης τὸ μολύβι στὴ μέση καὶ θὰ σχηματίσης τὸ σταυρό!

Ἐν τέλει ἀποφασίζετε νὰ δώσετε σεῖς ὁ ἴδιος τὴν λύσι, ἡ ὁποία εἶναι ἁπλουστάτη καὶ ἀρκετὰ ἀστεία: Παίρνετε τὸ ἕνα σας μολύβι καὶ ἐπάνω σ' ἕνα κομμάτι χαρτὶ ζωγραφίζετε ἕνα σταυρό!

ΜΙΑ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Αἱ κάτωθι δέκα τρεῖς συλλαβαὶ σχηματίζουν μίαν γνωστοτάτην λαϊκὴν παροιμίαν.

	κου	ζει	σου
φα	μι	το	λι	γε
σου	σα	λι	λι	φα

Αἱ συλλαβαὶ δὲν εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν κανονικήν των σειράν.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῦ εἶναι ἡ χωρική ποὺ φυλάει τὶς χῆνες;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ...

Σὲ ἑκατὸ τετραγωνίδια — ποὺ σχηματίζονται ἐὰν χαράξωμε 11 δριζοντίους παραλλήλους γραμμὰς καὶ 11 καθέτους παραλλήλους, διασταυρουμένας — οἱ ἑκατὸ λοιπὸν τετραγωνίδια (10×10), θὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς 1—100, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν δέκα ἀριθμῶν κάθε στήλης, δριζοντίως καὶ καθέτως, νὰ εἶναι 505.

Εἶναι κάτι πραγματικὰ καταπληκτικό, γιατὶ κατὰ τὴν τοποθέτησι τῶν ἀριθμῶν 1—100 εἰς τὰ τετραγωνίδια, καθένας ἀπ' αὐτοὺς θὰ χρησιμοποιηθῆ μόνο μιὰ φορά. Τὰ 100 τετραγωνίδια περιέχουν 100 διαφορετικοὺς ἀριθμοὺς καὶ κάθε μιὰ ἀπὸ τὰς δέκα στήλας, δίδει ἄθροισμα 105.

Δὲν σᾶς ζητοῦμε νὰ βρῆτε τὴν σειρὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀριθμῶν γιατὶ θὰ πελαγώνατε κυριολεκτικῶς. Σᾶς δίδουμε ὁλόκληρη τὴν τοποθέτησι καὶ θὰ ἐξηγήσουμε ὕστερα πῶς ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ περίπτωσις μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς παιγνίδι.

Σὲ ἕνα χαρτὶ τραβᾶτε 11 δριζοντίους γραμμὲς, παραλλήλους. Ἔπειτα διασταυρώνετε 11 καθέτους παραλλήλους γραμμὰς μὲ τὰς δριζοντίους. Σχηματίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον 10 παράλληλοι στῆλαι, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 10 τετραγωνίδια.

Καὶ ἀρχίζει ἡ τοποθέτησις τῶν ἀριθμῶν.

Εἰς τὴν πρώτην δριζόντιον στήλην τοποθετεῖτε τοὺς κάτωθι ἀριθμούς, ἕνα σὲ κάθε τετραγωνίδιο:
10, 11, 71, 70, 41, 51, 40, 30,81, 100.

Εἰς τὴν 2αν στήλην:
92, 19, 29, 62, 52, 42, 32, 79, 89, 9.

Εἰς τὴν 3ην στήλην:
93, 18, 28, 63, 53, 43, 33, 78, 88, 8.

Εἰς τὴν 4ην στήλην:
7, 84, 77, 37, 44, 54, 67, 27, 14, 94.

Εἰς τὴν 5ην στήλην:
5, 85, 76, 36, 46, 56, 65, 26, 15, 95.

Εἰς τὴν 6ην στήλην:
96, 86, 75, 35, 45, 55, 66, 25, 16, 6.

Εἰς τὴν 7ην στήλην:
4, 87, 24, 34, 47, 57, 64, 74, 17, 97.

Εἰς τὴν 8ην στήλην:
98, 13, 23, 68, 54, 48, 38, 73, 83, 3.

Εἰς τὴν 9ην στήλην:
99, 12, 22, 69, 59, 49, 39, 72, 82, 2.

Εἰς τὴν 10ην στήλην:
1, 90, 80, 31, 60, 50, 61, 21, 20, 91.

Ὅπως καὶ ἂν προσθέσετε τὰς δριζοντίους καὶ καθέτους στήλας τῶν 10 ἀριθμῶν, θὰ βρῆτε σὲ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς ἄθροισμα 505.

★

Καὶ τώρα τὸ παιγνίδι.

Παρουσιάζετε τὸν πίνακα ποὺ ἔχετε σχηματίσει κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον εἰς ἕνα φίλο σας καὶ τοῦ λέτε:

— Βάλε στὸ νοῦ σου μιὰ ἀπὸ τὰς καθέτους ἢ δριζοντίους στήλας τῶν 10 ἀριθμῶν. Καὶ χωρὶς νὰ μοῦ πῆς ποιὰ εἶναι, θὰ σοῦ βρῶ τὸ ἄθροισμα.

Ὁ ἄλλος δέχεται. Καὶ σεῖς ἀναγγέλλετε:

— Τὸ ἄθροισμα τῆς στήλης ποὺ ἔχεις στὸ νοῦ σου εἶναι 505!

Καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι πράγματι, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὰ 20 ἀθροίσματα ποὺ εἶναι στὸν πίνακα, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα ποὺ νὰ μὴ δίδῃ ἄθροισμα 505.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

Ὅπως εἶς τὸ σταυρόλεξο, θὰ συμπληρώσετε καὶ εἰς τὸ σχῆμα αὐτὸ — δριζοντίως μόνον — τὰ τετραγωνίδια, συμφώνως μὲ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων ποὺ δίδομεν κατωτέρω.

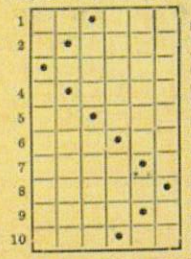

Ἐὰν συμπληρωθοῦν κανονικῶς πρέπει τὰ γράμματα ποὺ θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰ τετραγωνίδια τὰ σημειούμενα μὲ τελείας νὰ σχηματίζουν πρωτεύου σ α ν κράτους τῆς Εὐρώπης. Γιὰ τὴν ἀνάγνωσι τῆς ζητουμένης λέξεως θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὴν τελεία τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ θὰ συνεχίσετε μὲ τὰς ἄλλας.

1. Κάτοικος Βαλκανικοῦ κράτους. (Κλητικὴ ἑνικοῦ).
2. Παιγνίδι τῶν κοριτσιῶν.
3. Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἀξιώματα τῆς ἀρχαίας Ρώμης.
4. Σχολεῖον μουσικῆς.
5. Πρόσωπο τῶν παραμυθιῶν.
6. Μᾶς τὸν δίδει τὸ δένδρο, τὰ δημητριακὰ κλπ.
7. Ὑπάρχουν σ' ὅλα τὰ σπίτια.
8. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
9. Ἀνάκτορον.
10. Σκεῦος τοῦ τραπεζιοῦ κυρίως.

Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμένου φύλλου

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰς λύσεις τοῦ ἀριθμητικοῦ παιγνιδιοῦ ποὺ δίδει δριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως ἄθροισμα εἴκοσι (ἀριστερά) καὶ τοῦ παιγνιδιοῦ μὲ τὰ σπίρτα (δεξιά).

2	6	8	4
5	6	2	7
3	4	8	5
10	4	2	4

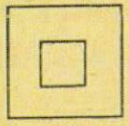

Εἰς τὸ παιγνίδι τῶν σπίρτων θὰ μείνουν δύο ἄνισα τετράγωνα, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα, ἐὰν ἀφαιρεθοῦν τὰ σπίρτα ποὺ λείπουν.

Ναὶ ἢ ὄχι: 1, 2, 3, 4, 5 ὄχι. 6, 7, 8, 9, ναί.

Λίγη εὐθυμία

ΓΑΡΓΑΡΑ ΣΤΑ ΔΑΚΤΥΛΑ!

Ὅπως γνωρίζουν ὅλοι, οἱ κωφάλαλοι, ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ μιλήσουν, συνεννοοῦνται μεταξύ τους μὲ τὰ δάκτυλα, μὲ τὰ ὁποῖα κάνουν διαφόρους κινήσεις. Ἔχουν μία πραγματικὰ πολύπλοκη «γλῶσσα» τῶν δακτύλων.

Κάποτε ἕνας κωφάλαλος αἰσθάνθηκε ἕνα τρομερὸ μοῦδιασμα στὰ δάκτυλα. Ἦταν ἀδύνατον πλέον νὰ «μιλήση» καὶ ἔσπευσε νὰ καλέση ἕνα γιατρό. Ἡ συνεννόησις ἐγένετο γραπτῶς. Ἔκαμνε ὁ γιατρὸς τὰς ἐρωτήσεις του καὶ ἀπαντοῦσε ὁ ἄλλος πάλιν γραπτῶς. Ἐννοεῖται ὅτι ἔγραφε πολὺ δύσκολα.

Ἀλλά... ὁ κωφάλαλος ἦταν καὶ ἔξυπνος. Ἡ τοῦλάχιστον ἔκαμε τὸν ἔξυπνο. Ἔτσι, ὅταν τὸν ρώτησε ὁ γιατρὸς ἀπὸ τί ἔπασχε, τοῦ εἶπε:

— Ἔχω μιὰ τρομερὴ βραχνάδα γιατρέ. Ὁ λαιμός μου ἔκλεισε καὶ δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω.

Ὁ γιατρὸς κατάλαβε ἀμέσως τὴν «παραβολὴ» τοῦ πελάτου του. Ἔκανε ὅμως τὸν κουτὸ καὶ ἀπεφάνθη:

— Δὲν εἶναι τίποτα. Θὰ σοῦ δώσω μιὰ γαργάρα καὶ θὰ γίνῃς καλά.

Ὁ κωφάλαλος τὰ ἔχασε, γιατὶ δὲν περίμενε μιὰ τέτοια ἀπάντησι.

— Καὶ τί θὰ τὴν κάνω τὴ γαργάρα; ρώτησε.

— Θὰ βάλῃς μέσα τὰ δάκτυλά σου!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΛΑΓΟΣ

Στὸ ἑστιατόριο:

Ὁ πελάτης: Εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ λαγός ποὺ μοῦ ἔφερες εἶναι φρέσκος;

Τὸ γκαρσόνι: Τί λέτε κύριε! Πρὸ μιᾶς ὥρας ἀκόμη, φώναζε: «Μιάου, μιάου!».

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΣ

— Τράβα μιὰ στὸν ἀέρα γιὰ νὰ ξυπνήσῃ ὁ λαγός. Εἴμεθα κυνηγοὶ καὶ ὄχι δολοφόνοι!...

Ὁ κόρακας ἐκδικεῖται

Ὁ κόρακας εἶχε δῆ κάποτε στὴν ἀκρογιαλιὰ μιὰ ὡραία ἀσπρη πέτρα ποὺ τὰ κύματα τῆς εἶχαν δώσει στρογγυλὸ σχῆμα. Σκέφθηκε ἀμέσως πῶς ἡ πέτρα αὐτὴ θὰ ἦταν σπουδαῖο στολίδι γιὰ τὴ φωλιά του καὶ ὅτι θὰ τὴ χρησιμοποιοῦσαν τὰ παιδιά του γιὰ νὰ ἀκονίζουν ἀπάνω της τὰ ράμφη τους. Τὴν πῆρε λοιπὸν καὶ μὲ μεγάλο κόπο, γιατὶ ἦταν πολὺ βαρειά, τὴν πῆγε στὴν φωλιά του.

Λίγες μέρες πρὶν εἶχε συμβῆ τὸ γνωστὸ ἐπεισόδιο. Ἡ πονηρὴ ἀλεποῦ, ὅπως ξέρουν ὅλοι, βλέποντας τὸν κόρακα νὰ κρατῆ στὸ ράμφος του ἕνα φρέσκο κομμάτι κρέας, σκέφθηκε πῶς νὰ τὸ πάρῃ. Ἔπιασε λοιπὸν φιλικοειδέστατα, κολάκευε τὸν κόρακα ὅτι ἔχει τὴν ὡμορφότερη φωνὴ τοῦ κόσμου καὶ κατέλῃξε:

— Δόσε μου τὴ μεγάλη χαρὰ ν' ἀκούσω ἕνα τραγουδάκι ἀπ' τὸ στόμα σου.

Τὸ πουλὶ κολακεύθηκε, ἄνοιξε τὸ στόμα του κι' ἔβγαλε ἕνα ἀπαίσιο «κρᾶ». Ἀλλὰ

συνοδοῦς τὸ κρέας ποὺ κρατοῦσε ἔπεσε καὶ ἡ ἀλεποῦ, ποὺ περίμενε αὐτὴ τὴ στιγμή, τὸ ἁρπαξε στὸν ἀέρα καὶ τὄβαλε στὰ πόδια.

Ὁ κόρακας κατάλαβε τὴ γκάφα του, ἀλλὰ ἦταν ἀργά. Ζητοῦσε ὅμως τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ.

* * *

Μιὰ μέρα ἡ ἀλεποῦ ξαγκυπέρασε ἀπ' τὸ δένδρο, ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶχε τὴ φωλιά του ὁ κόρακας. Πεινοῦσε πολὺ καὶ σκέφθηκε νὰ ξεγελάσῃ πάλι τὸ κουτὸ πουλί.

Εἶπε λοιπὸν στὸν κόρακα:

— Τί γίνεσαι καλὲ μου φίλε;

Ὁ κόρακας ἔκανε τὸν κουτό.

— Καλά, καλά. Ἐσὺ πῶς περνᾶς;

— Ἂς τὰ λέμε καλά. Σὲ θαυμάζω ὅμως φίλε μου. Πῶς τὰ καταφέρνεις καὶ ἔχεις πάντοτε τόσο σπουδαῖα φαγητά; Νὰ ἐκεῖνο τὸ ἄσπρο κομμάτι ποὺ βλέπω στὴ φωλιά σου, θὰ εἶναι κανένα κομμάτι τυρί. Γιατὶ δὲν τὸ τρῶς;

Τὸ πουλὶ χαμογέλασε.

— Τὸ ἔχω γιὰ τὰ παιδιά μου, εἶπε.

— Καλά, ὅλα γιὰ τὰ παιδιά σου τὰ ἔχεις! φάτο καϋμένε νὰ χορτάσῃς καὶ αὐ μιὰ φορά!

Τὸ πουλὶ ἔκανε πῶς ἐπείσθηκε. Καὶ πῆρε τὸ κομμάτι τὸ τυρί — τὴν πέτρα δηλαδή — στὸ ράμφος του. Ὅσο γιὰ τὴν ἀλεποῦ ἦταν ἐνθουσιασμένη. «Ἄς ἐδῶ, σκέφθηκε, πῆγαμε καλά. Ἔχει τὸ τυρὶ στὸ ράμφος του. Τώρα πρέπει νὰ τὸ βγάλουμε ἀπ' ἐκεῖ. Χρειάζεται καπατσωσύνη». Καὶ συνέχισε:

— Ἀχ, καλὲ μου κόρακα! Ἔχεις ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου. Ἔχεις καὶ σπουδαία φωνή. Προχθὲς ἄκουσα ἕνα σπουδαῖο λυκόσκυλο νὰ λέῃ ὅτι μπροστὰ στὴ φωνή σου δὲν ἀξίζει μιὰ δεκάρα τὸ κελάδημα τοῦ ἀηδονιοῦ. Τί νὰ σοῦ πῶ. Ὅταν ἀκούω τὸ γλυκό σου τραγοῦδι, νομίζω πῶς βρίσκομαι στὸν Παράδεισο. Βγάλε χρυσὲ μου κόρακα μιὰ νότα καὶ θὰ εἶμαι σκλάβα σου.

— Κρᾶ! ἔκανε τὸ πουλί.

Ἡ πέτρα, φυσικά, ἔπεσε ἀπ' τὸ στόμα του. Ἡ ἀλεποῦ ἁρπαγε ἐνθουσιασμένη, ἄνοιξε τὸ στόμα της γιὰ ν' ἁρπάξῃ τὸ τυρί.... Ἀλλὰ ἡ βαρειὰ πέτρα τῆς ἔσπασε τὰ ἀσπρα της δόντια. Τὸ στόμα τῆς ἀλεποῦς γέμισε αἵματα, ἐνῷ ὁ κόρακας ρωτοῦσε εἰρωνικά:

— Πῶς σοῦ φάνηκε ἡ φωνή μου;

ΕΝΑΣ ΦΛΥΑΡΟΣ!

Δυὸ ὁδοιπόροι ἀνεχώρησαν ἀπὸ μιὰ πόλι γιὰ νὰ πᾶνε σὲ μιὰ ἄλλη. Ὁ δρόμος ἦταν μακρὺς καὶ ὁ ἕνας ὁδοιπόρος θέλησε ν' ἀνοίξῃ κουβέντα. Ἀλλὰ ὁ σύντροφός του δὲν ἔβγαζε λέξι ἀπ' τὸ στόμα του. Οὔτε ἀπαντοῦσε κἂν στὶς ἐρωτήσεις τοῦ ἄλλου. Ἦταν ἕνας τρομερὸς «σιωπηλός».

Ὕστερα ἀπὸ μονότονη πορεία πέντε ὡρῶν ἀντίκρυσαν ἐπὶ τέλους τὴν πόλι εἰς τὴν ὁποίαν πήγαιναν. Καὶ ὁ «σιωπηλός» ἔκρινε πρέπον νὰ ὁμιλήσῃ:

— Ἐπὶ τέλους, φθάσαμε, εἶπε.

Καὶ ὁ ἄλλος:

— Ὤχ! ἀδερφέ, δὲ σταματᾶς τὴν πολυλογία! Μὲ σκότισες τόσες ὧρες!

ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ μικρὸς Γιάννης ρωτᾶ τὸν πατέρα του:

— Εἶναι ἀλήθεια πατέρα ὅτι γεννήθηκα στὴ Νέα Ὑόρκη;

— Ναί, παιδί μου.

— Ἐσεῖς ποῦ γεννηθήκατε;

— Στὸ Ναύπλιο.

— Καὶ ἡ μητέρα;

— Στὴν Κωνσταντινούπολι.

— Κι' ἔπειτα λένε ὅτι ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος! Πῶς ἔτυχε νὰ συναντηθοῦμε ἐμεῖς, τρεῖς ἄνθρωποι, ποὺ εἴμαστε ἀπὸ τόσο μακρινὰ μέρη;

ΘΑ ΤΗΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΕ!

Ὁ μηχανικός: Ἀγαπητέ μου, μὲ λύπη σοῦ ἀναγγέλλω ὅτι ἡ νέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ θὰ γίνῃ σὲ λίγο θὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὸ κτῆμα σου.

Ὁ χωρικός: Πῶς; Καὶ φαντάζεσαι ὅτι θὰ τῆς τὸ ἐπιτρέψω; Ἔννοια σου, κι' ἡ πόρτα μου εἶναι κλειστὴ σὲ κάτι τέτοιες ἐπισκέψεις...

ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ

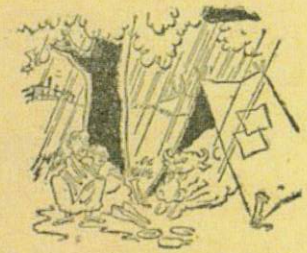

Στὴν κατασκήνωσι, ἐνῷ βρέχει. Ὁ σύζυγος:

— Τί νὰ σοῦ κάνω γυναῖκα; Μὴ ξεχνᾶς ὅτι πρέπει νὰ ἀγαπᾶμε τὰ ζῷα.

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΥΛΛΑΒΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ἡ διαφορά τοῦ συλλαβοσταυρολέξου ἀπό τά συνήθη σταυρόλεξα εἶναι ὅτι εἰς τά τετραγωνίδιά του τοποθετοῦμεν, ἀντί γραμμάτων, ὁλοκλήρους συλλαβάς. Τρία λ.χ. τετραγωνίδια, ἀντιπροσωπεύουν μίαν τρισύλλαβον λέξιν.

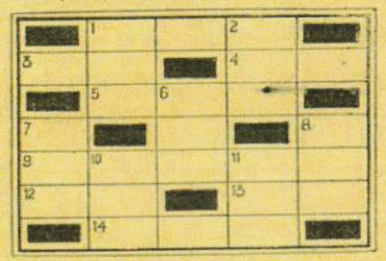

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τό ὄνομα τοῦ ἱερωτέρου γυναικείου προσώπου τῆς Καινῆς Διαθήκης.
3. Κράτος τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.
4. Πλῆθος μέγα ἀνθρώπων.
5. Καίεται εἰς τόν ναόν.
8. Ἐρωτηματικόν.
9. Ὄρη τῆς Ἀσίας, μία κορυφή τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα τοῦ κόσμου.
12. Πρόθεσις.
13. Νομισματική μονάς εὐρωπαϊκοῦ κράτους μεγάλης ἀξίας.
14. Τό πολυτιμότερον ὀρυκτόν, τό ὁποῖον χρησιμοποιεῖται εἰς τήν θεραπείαν τοῦ καρκίνου.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Προϊόν τοῦ λαχανοκήπου. Τρώγεται συνήθως ὡς σαλάτα.
2. Κακοανατεθραμμένο παιδί τοῦ δρόμου (δημοτική).
6. Μεγάλο βαρέλι.
7. Μέ αὐτά ὑπεδέχθησαν τόν Ἰησοῦν Χριστόν κατά τήν εἴσοδόν του εἰς τά Ἱεροσόλυμα.
8. Τήν φοροῦν εἰς τό κεφάλι οἱ πάπαι τῆς Ρώμης καί οἱ ἀνώτεροι κληρικοί τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.
10. Προβατίνα ἡ γίδα, ἡ ὁποία τρέφεται εἰς τά ἀγροτικά σπίτια, γιά τό γάλα της.
11. Ἡ ἄλλη ὀνομασία τῆς Τροίας.

Κρυπτογραφικόν

1 2 3 2 4 4 5 6 = Ἀρχαῖος βασιλεύς
2 6 5 6 = Ἐπίθετον
3 2 4 5 6 = Ζωϊκή οὐσία
4 2 3 5 6 = Φορεῖται
5 1 2 6 = Ἐρπετόν
6 5 1 5 6 = Ἔχει πολλάς γνώσεις

Ἀριθμητικόν

2. 4. 6. 8. 10. + − × : = 2

Μεταξύ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν κατά τήν σειράν ποῦ εἶναι τοποθετημένοι, νά παρεμβληθοῦν τά τέσσαρα ἀριθμητικά σημεῖα, ὥστε νά προκύψῃ ἐξίσωσις 2.

Φωνηεντόλιπον

ς νς ρ σ τς μ ν σ θ π ρ π τ ρ ς

Ἐάν μεταξύ τῶν συμφώνων παρεντεθοῦν καταλλήλως τά φωνήεντα ποῦ λείπουν, θά προκύψῃ ἕνα ὡραῖον ἀρχαῖον ρητόν, ἀναφερόμενον εἰς τήν πατρίδα.

Μεσοστιχίς

Τά μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμόν τῆς Εὐρώπης.

1) Χώρα τῆς Ἑλλάδος. 2) Συνήθως ὠφελεῖ, ἀλλ' ἐνίοτε βλάπτει τήν γεωργίαν. 3) Μικρόν ζῷον. 4) Μήν. 5) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ κράτους. 6) Ἀκρωτήριον (δημ.). 7) Ἡ μεγαλυτέρα πόλις τῆς Τουρκίας. 8) Πάρα πολύ καλός.

Τρίγωνον

* * * * * * * = Ἀρχαῖος ρήτωρ
* * * * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
* * * * * = Ἐπίρρημα
* * * * = Μικρός Θεός
* * * = Μέλος προσώπου
* * = Αὐγή
* = Σύμφωνα

Καί καθέτως τά ἴδια.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: Ὀριζοντίως. 1, ναός. 4, Ἰωάννινα. 6, Ἰλ. 7, δάση. 10, ράσα. 11, πλάι. 12, ἰνας. 13, ἀσκό. 14, θόρρ. 17, Ἀστραχάν. 18, παῖς. Καθέτως. 1, νά. 2, Ἄνκα. 3, ὄνος. 4, Ἰρλανδία. 5, Ἀλιάκμων. 6, Ἴρις. 7, βασό. 8, ἤπαρ. 9, Σιών. 15, δῶρα. 16, ἄρα.

Κρυπταγραφικόν: Ἱεροσαλήμ, ἔρις, Ρέα, Ὅμηρος, ὅλη, Σάρρα, Αἶμος, Λίλλη, ἥλιος, Μασσαλία.

Πυραμίς: Καθέτως, Αἶμος. Ὀριζοντίως, ρίς, Σάμος, Ἐσθονία, περιστερά.

Ἀκροστιχίς: Ἀλεξανδρούπολις (Ἄγκυρα, Λαέρτης, Ἐλαιών, Ξέρξης, Ἀνατολή, Ναπολέων, Δοίρανη, Ρουμανία, Ὄλυμπος, ὄβοι, Παρίσιοι, Ὄθων, Λήμνος, Ἱπποκράτης, Σέρραι).

Ἡ λαϊκή παροιμία: «Στοῦ κουφοῦ τήν πόρτα δσο θέλεις βρόντα».

Λογοταίγνιον: Πῆς — ποῦα — πῶν.

Δικτυωτόν: Πλατεῖα, ἀρότρον, Εὐρώτας, ἀρωγός.

Μεσοστιχίς: Πυθαγόρας (Ἰππος, Σηκοάνας, λίθος, Ἀνλφή, Ταῦρος, Μαΐνι, λεοπάρδαλις, Δυρράχιον, θάσος).

Ἡ λαϊκή παροιμία: «Κάλιωσε ὁ τένζερης καί βρῆκε τό κοπάκι».

Λεξίγριφος

1.

Τό πρῶτο δυσανάβατο
τρανή τ' ἄλλο Θεά
κι' ἀπό τό πρῶτο τ' ὅλο μου
ἔχει πολλά πολλά.

2.

Βλέπω κάτι τι λαμπρό
μοῦ ἀρέσει, τό φωνάζω
ἀλλ' ἀντί ν' ἀρθῆ αὐτό
ζῶο βλέπω καί θαυμάζω.

Μεταγραμματισμός

1.

Μικρή νῆσος εἶμαι
στό Αἰγαῖο κεῖμαι
ἕνα γράμμ' ἀλλάζεις;
ἀπ' τή ζέστη σκάζεις.

2.

Ἄν τῆς μέσης του τό Νῖ
τοῦ τό κάνῃ ὁ λύτης Λί,
πάλι κάτι θά φανῆ
χωρίς διαφορά πολλή.

Μαγικόν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνός γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νά σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις. Ἡ σειρά τῶν γραμμάτων θά μείνῃ ὡς ἔχει: Βάθος, κάμω, ἕδρος, βρέχω, ἀναζία

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

— Εὐτυχεῖς οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταί τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ποῦ ἄρχισε.

— Μπαίνουν στά ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια μέ χαρά, μ' ἐλπίδες καί χίλια δυό ὄνειρα...

— Τούς δέχθηκαν τήν περασμένη Κυριακή οἱ παλαιότεροι μ' ἕνα χορό ποῦ διωργάνωσε ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας!

— Τί ὁποδοχή ἦταν αὐτή!...

— Γεμάτη ἀγάπη, στοργή κι' ἐγκαρδιότητα. Χαρούμενη κι' ἀνέφελη, χρωματισμένη μέ τό ὀπερούσιο Ἑλληνικό Χρῶμα. Τό χρῶμα τῆς συναδελφώσεως καί τῆς Ἀγάπης.

—"Ἄλλοτε ἡ ὑποδοχή αὐτή γινότανε στά προαύλια τῶν ἐκπαιδευτηρίων κι' ἀντί τραγούδια καί χορός, γίνονταν συμπλοκές καί τραυματισμοί καί χυνόταν αἷμα ποῦβαφε τήν πανέμορφη μέρα τῆς εἰσόδου τῶν πρωτοετῶν μέ τό κόκκινο χρῶμα τοῦ μίσους καί τοῦ διχασμοῦ τῆς ἀγνῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

—"Ἦταν μιά μέρα ἑνός σατανικοῦ παιχνιδιοῦ τῶν κακῶν καί ἀσώτων γιά νά κερδίσουν τ' ἀνίδεα παιδιά ποῦρχονταν νά σπουδάσουν στήν Πρωτεύουσα.

— Σήμερα ὅμως;... Ὤ, σήμερα ἔσβυσαν αὐτά, ὅπως ἔσβυσαν κι' αὐτοί ποῦ τά προκαλοῦσαν καί στή θέσι τους ἄναψε μιά φωτεινή λαμπάδα ποῦ σκορπᾶ τό φῶς τῆς ἀγάπης καί τῆς ἑνότητος. Τό θεϊκό φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Διανοήσεως. Τό φῶς ποῦ φωτίζει τό δρόμο ποῦ ἤρθαν ἀπό τά πέρατα τῆς Ἐπικρατείας ν' ἀκολουθήσουν τά ἑλληνικά νειάτα.

— Αὐτό τό ἴδιο φῶς φώτιζε καί τήν περασμένη Κυριακή τήν ὁμορφη γιορτή τῆς Δ.Α.Σ.

— Ἀγαπημένοι, χαρούμενοι κι' ἀδελφωμένοι οἱ νέοι φοιτηταί μας, γλέντησαν τήν εἴσοδό τους ἕως τίς πρωϊνές ὧρες. Οἱ παλαιότεροι μέ συγκίνησι καί στοργή τούς παρακολουθοῦσαν σάν μεγαλείτεροι ἀδελφοί, σάν προστάτες... Κι' ὁ χαιρετισμός τους, ποῦ τόν μετέφερε ἕνας παληός ἀγωνιστής τῆς Ε. Ο. Ν., ἦταν γεμάτος ἀπό τά εὐγενικά αἰσθήματα ποῦ πλημμυρίζουν κάθε Ἑλληνική ψυχή, καί ποῦ ἤρθαν νά τά δυναμώσουν τά ἁπλᾶ καί ὡραῖα λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Αἰγυπτίων φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀλεξανδρείας κ. Labib Vounan, τά ὁποῖα παραθέτομεν ὅπως ἀκριβῶς τά εἶπε μέ τά σπασμένα Ἑλληνικά, ἀλλά πάντως Ἑλληνικά:

«Ἀγαπητοί μου συνάδελφε,

»Ἡ βραδειά αὐτή εἶναι μεγάλη εὐκαιρία γιά νά σᾶς » ἀναγγέλω ὅτι οἱ Αἰγύπτοι γενικῶς καί οἱ φοιτηταί εἰ» δικῶς ἀγαπᾶνε τήν Ἑλλάδα.

»Ἡ φιλία τῶν δύο κρατῶν, ἡ Αἰγυπτος καί ἡ Ἑλλάς, » δέν εἶναι σημερινή, ἀλλά εἶναι ἀπό τά παληά χρόνια.

»Πρέπει νά γνωρίζῃ κάθε Αἰγύπτος καί μάλιστα κάθε » Ἕλλην ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς τῆς Φιλοσοφίας, εἶναι » πατρίς τῆς Τέχνης.

»Πρέπει νά ξεύρῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς τῶν με» γάλων ἐκείνων ἀνδρων οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρέτησαν τήν ἀν» θρωπότητα γενικῶς καί τήν Αἴγυπτο εἰδικῶς.

»Ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά πρέπει νά ξεύρῃ ὅτι ἡ Ἑλ» ληνική γλῶσσα εἶναι ἡ μητέρα τῶν γλωσσῶν. Εἶναι » σπουδία γλῶσσα, εἶναι πλουσία γλῶσσα, εἶναι...ριζική » γλῶσσα.

»Καί τώρα γιά νά σᾶς βεβιώσω ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι φοι» ταί ἀγαπᾶνε τήν Ἑλλάδα, αὐτοί ποῦ βλέπετε μαζί » σας ἀπόψε, εἶναι προσκυνητή ὁμάς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ » Πολυτεχνείου.

»Ὁ Πρύτανις τούς εἶπε: Ποῦ θέλετε νά πᾶτε πρῶτον. » Εἶπανε ὅλοι μαζί:

»Θέλομε νά πᾶμε εἰς τήν Ἑλλάδα, εἰς τήν πολυαγα» πημένη μας φιλινάδα!!

»Αὐτή εἶναι μιά βεβαίωσις γιά νά ξεύρετε ὅτι ὅλοι οἱ » Αἰγύπτιοι φοιτηταί ἀγαπᾶνε τήν Ἑλλάδα. Καί νά ξεύ» ρετε ὅτι αὐτοί εἶναι πολύ εὐχαριστημένοι.

»Καί τώρα ὄχι μόνον μέ τό στόμα, νά μιλήσω ἀλλά » μ' ὅλην τήν καρδιά μου νά φωνάζω:

»Ζήτω ἡ Αἴγυπτος καί ἡ Ἑλλάς

»Ζήτω ὁ κύριος Μεταξᾶς».

Θέταν ἀρκετός αὐτός ὁ ὕμνος, κοντά στούς τόσους ἄλλους παγκόσμιους ὕμνους, ποῦ ἔχουν εἰπωθῆ γιά τήν Ἑλλάδα μας, γιά νά θυμίσουν στούς νέους μύστας τῆς Ἐπιστήμης τά καθήκοντά τους ὄχι ὡς ἐπιστημόνων ἀλλά ὡς Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων. Καί εἶναι βέβαιον ὅτι μέ τήν ζωοδότρα πνοή τοῦ Μεγάλου Ὁδηγητοῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες μιάν ἔχουν πιά σκέψι:

Στά πάντα νά μπῆ ἡ Ἑλληνική σφραγῖδα. Στίς ἐπιστῆμες, στίς τέχνες, στό ἐμπόριο, παντοῦ, παντοῦ!

Κι' ἡ Ἑλληνική Ἀκαδημαϊκή Νεολαία ἔταξε ὡς σκοπό της καί φιλοδοξεῖ νά βάλῃ τήν πρώτη καί τήν καλλίτερη σφραγῖδα τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἔμπρός λοιπόν πρωτοετεῖς φοιτηταί.

Ἔμπρός Ἑλληνόπουλα.

Τό Μέλλον εἶναι δικό μας.

Καλῶς ἤλθατε στά θρανία τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων μας, πρωτοετεῖς φοιτηταί.

Μ. Γ. Δεῖμ.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Τήν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἤρξατο ἡ λειτουργία τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ, εἰς τόν ὁποῖον θά στεγασθοῦν 100 ἄποροι φοιτηταί. Ὁ Οἶκος τοῦ Φοιτητοῦ ἀνεκαινίσθη τελείως. Πρό τῆς ἐνάρξεως δέ τῆς λειτουργίας ὁ ἀναπληρωτής τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπιτελάρχης κ. Μουνδρέας, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Διοικητοῦ τῆς Δ.Α.Σ. καί ἄλλων ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν., προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν οἰθουσῶν τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

(ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΙΚΡΑΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΣ)

Ὕστερα ἀπό τίς μεγάλες ζέστες, ὕστερα ἀπό τίς χαρές καί τίς τρέλλες τοῦ καλοκαιριοῦ τό φθινόπωρο ἁπλώνοντας ἁπαλά τά φτερά του στή φύσι, σκόρπισε παντοῦ τό χρυσάφι τῶν μαραμένων φύλλων καί τή βαθειά τῶν δειλινῶν μελαγχολία!

Τό μελαγχολικό καί γεμάτο ποίησι φθινόπωρο ἤρθε νά ἀντικαταστήσῃ τήν ἐποχή τῆς νεότητος, τῆς ξενοιασιάς, τ' ὄμορφο καλοκαίρι.

Διακρίνει κανείς τώρα στή φύσι ὅλες τίς ἁρμονίες τῶν χρωμάτων, οἱ τελευταῖες τρέλλες τῶν ἀποδημούντων πουλιῶν γεμίζουν τόν αἰθέρα, λές καί ἡ φύσις ἔβαλε ὅλα τά δυνατά της γιά νά δώσῃ μιά τελευταία ἀναλαμπή στήν ἐποχή ποῦ φεύγει. Ὡς καί ἡ θάλασσα, ἡ γαλανή αὐτή θεά, παρουσιάζει τώρα κάποια σχετική ἀλλαγή μέ τήν ὄψι ποῦ εἶχε ὅταν τό γελαστό καλοκαίρι βασίλευε στή φύσι.

Εἶναι πάλι ἀτάραχη, γαλήνια κατά τίς πρωϊνές ὧρες, ἀλλά πόσο γρήγορα τώρα ὁ Ποσειδῶν ἀνακατεύει μέ τήν τρίαινά του τά γαλανά νερά.

Πόσην ἐπίδρασιν ἔχει ἡ ἀλλαγή τῆς ἐποχῆς στήν φυχοσύνθεσί μας.

Αἰσθάνεται κανείς νά γεννιέται μέσα του κάποια τάσι πρός τόν ρωμαντισμό, τήν ἀνάγκη νά ὀνειροπολήσῃ τά περασμένα, τίς ἀναμνήσεις ποῦ μᾶς ἄφησε φεύγοντας γοργά γοργά ἡ ἐποχή τῶν διακοπῶν, τῆς ἀμεριμνησίας...

Ἄλλως τε ὅλα λές καί συμφωνοῦν μ' αὐτήν τήν ἐνδόμυχο τάσι τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ, παρουσιάζει μιά χτυπητή ἀντίθεσι ἀπό τό καλοκαίρι στό φθινόπωρο.

ΦΛΩΡΑ ΠΕΡΑΧΙΑ

Ἀλληλογραφία μας

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΗΡΟΚΑΜΠΙΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ.—Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 759 ἐλήφθη. Συνδρομηταί ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΚΙΛΚΙΣ.—Συνδρομηταί ἐνεγράφησαν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀποδείξεις ἀποσταλῆ ἐν καιρῷ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ.—Ἡ ἡμετέρα Κοινότης ἐνεγράφη συνδρομήτρια. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Κον ΜΗΤΣΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.—Ἐπιταγή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν διά κρίσεις σας. Κον Κ. ΣΙΑΖΑΔΗΝ, ΦΛΩ. ΚΑΛΑΜΑΣ.—Ὁμοίως. Κον ΑΡΤΕΜΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΝ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ.—Εὐχαριστοῦμεν διά κρίσεις σας. Τὸ ποίημά σας ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. Κους Ε. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καὶ ΧΑΡΙΛΛΟΝ ΧΑΜΠΙΛΟΜΑΤΗΝ, ΠΑΤΗΣΙΩΝ 79.—Εὐχαριστοῦμεν διά εὐγενῆ ἐπιστολήν σας. Κον ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΘΕΘΑΙΝΟΝ, ΚΟΙΝΟΤ. ΣΚΟΥΠΑΣ.—Ἀπεστάλη τὸ Τον τεῦχος. ΠΡΩΤΟΝ ΕΣΑΤΑΣΙΟΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΟΥΛΙΟΥ. — Εὐχαριστοῦντες διά προθυμίαν σας, γνωρίζομεν ὅτι ἀδύνατον διαχείρισις ἀνταποκρίσεῖς εἰς τμηματικά ἐμβάσματα, λόγῳ τεχνικῶν δυσχερειῶν. Κον ΛΕΟΝΑΡΔΟΝ ΚΑΛΕΓΚΑΝ, ΔΙΣΤΟΜΟΝ.—Ἐκτιμῶμεν δτόντος δίκαιον αἴτημά σας, δυστυχῶς τὸ περιοδικόν δέν ἔχει ἀρμοδιότητα. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΠΑΠΙΓΚΟΥ.—Ἀποσταλείσα συνδρομή ἀφορᾷ παλαιάν ἔκδοσιν. Παρακαλοῦμεν λάβητε γνῶσιν ἀγγελίας δημοσιευθείσης εἰς 1ον τεῦχος Σελ. 32 κανονιζούσης σχέσεις παλαιῶν συνδρομητῶν. Ἔναρξις ἀποστολῆς νέου διετάχθη. Κον ΘΩΜΑΝ.—Ἐνεγράφης. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΜΙΧ. ΣΚΑΛΤΟΥΝΗ. Ἐνεγράφης. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΡ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΝ. Ἐνεγράφητε εὐχαριστοῦμεν. Κον ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΡΥΠΗΝ. Ἔμβασμα ἐλήφθη ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΣΠΥΡ. ΔΟΚΟΓΙΑΝΝΗΝ. Ἔμβασμα ἐλήφθη. Ἐνεγράφης. Εὐχαριστοῦμεν. Κον Γ. ΓΚΑΓΚΟΥΛΙΑΝ. Ἔμβασμα ἐλήφθη ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΝ ΓΡΗΓ. Ἔμβασμα ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΩΜΗΡ. ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΝ. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΝΟΥ. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΥ. Δέν προβλέπεται διάθεσις τευχῶν πρός τμηματικήν πώλησιν. Παρακαλεῖσθε ὅπως προμηθευθῆτε διά τῶν Πρακτορείων. ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΤΩ ΠΑΝΑΓΙΑΣ. Ὁμοίως ὡς ἀνω. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Καταλογός σας ἐλήφθη. Ὁ συνδρομητά σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Κον Α. ΠΑΠΑΔΑΝΤΩΝΑΚΗΝ, ΧΑΝΙΑ. Τὸ ἐνδιαφέρον σας διά τὸ περιοδικόν μᾶς συγκινεῖ. Τὰ γραφόμενά σας ἐλήφθησαν ὑπό σημείωσιν. ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΕΛΟΠΙΟΥ. Δέν προβλέπεται ἀποστολή τμηματική πρός διάθεσιν, ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατοῦμεν νά σάς ἀποστείλωμεν ζητηθέντα. Κον ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ. Συγχαίρομεν διά προσπαθείας σας. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Κον ΘΩΜΑΝ ΔΟΥΣΚΑΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Κον Σ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, ΒΟΓΙΟΝ, ΚΟΖΑΝΗΣ. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΛΙΑΔΗΝ ΦΡΙΣΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ. Συγχαίρομεν δι' ἀσχολίας σας. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΖΑΝΝΕΤΟΝ ΔΗΜΟΥΛΙΑΝ, ΛΑΚΩΝΙΑ. Συνδρομηταί ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Συνεργασία σας ἀτεύη ὑπό κρίσιν. Κον Ν. ΒΕΡΒΕΣΟΝ Φαλαγγίτην ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ, ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ. Εὐχαριστοῦμεν διά καλούς σας λόγους. Κον ΠΑΝ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ, ΜΕΣΣΗΝΗ, ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη εἰς ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΠΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Τὸ σταυρόλεξόν σας, λόγῳ ἀπειρίας τοιούτου, θά λάβῃ σειράν δημοσιεύσεώς. Κον ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΣΙΚΑΒΕΛΛΗΝ, μαθ. Γυμν. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διά καλάς σας γνώμας. Κον ΧΑΡ. ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ, ΚΑΤΑΚΩΛΟΝ. Συγχαίρομεν διά τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΩΜΑΝ ΜΠΕΡΣΙΜΗΝ Δημ)λον, ΑΙΤΩΛΙΚΟΝ-ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Ἀποστείλατε ἔργασίαν σας ἕνα μετά τὴν ἐγκρατν λάβῃ σειράν δημοσιεύσεως. Κον ΕΥΦΥΜΙΟΝ ΚΥΡΙΤΣΗΝ, ΣΤΥΛΙΔΑ, ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ. Περί οὗ γράφετε, δύνασθε νά τὸ εὕρητε ἀποτεινόμενος εἰς οἱονδήποτε βιβλιοπωλεῖον. Κον ΦΟΙΒΟΝ ΜΑΥΡΙΔΗΝ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Ἀσκήσεις σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗΝ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ. Προσπαθεῖτε νά αὐτοδημιουργῆτε. Κον ΣΤΕΦ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΝ, Δημ)λον, ΑΡΔΕΑ-ΑΛΜΩΠΙΑΣ, ΠΕΛΛΗ. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Δ' καὶ Γ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ Α' Περιφέρειας, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ἀνευρίσκονται εἰς ὅλα τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας. Κον ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΣΛΟΠΟΥΛΟΝ, ΝΑΞΟΝ. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΧΡΗΣΤΟΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ, ΠΕΙΡΑΙΑ. Ὀοδεμία σχέσις ὑπάρχει μέ τὴν παλαιάν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ. Κον ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, μαθητήν, ΚΑΤΩ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ. Τὰ τεύχη θά σάς ἀποσταλοῦν ἐν καιρῷ λόγῳ προσωρινῆς ἐλλείψεως. Κον ΧΡΗΣΤΟΝ ΤΟΖΑΝΗΝ, ΤΡΙΠΟΛΗ. Τὰ ποιήματά σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΣΜΑΝ ΚΥΡΚΟΝ, καθ)τὴν ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ἡ συνεργασία σας ἐστάλη πρός κρίσιν. Κον ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΑΝΤΑΖΗΝ, ΑΡΓΟΣ. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη πρός κρίσιν. Κον ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΙΔΗΝ Α., ΤΡΙΚΚΑΛΑ. Δέν εἶναι εὔκολον ὡς τὸ θεωρεῖτε. Κον ΠΟΥΛΑΤΖΑΝ Β., ΠΕΙΡΑΙΑ. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρός κρίσιν. Δίδα ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΓΑΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟ. Ποίημά σας ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΚΑΠΟΠΑΛΟΝ ΠΑΝΑΓ., ΜΕΣΣΗΝΗ. Οἱ λόγοι σας μᾶς ἐξωρίστησαν. Ποίημά σας ἐλήφθη. Κον ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΓΚΙΚΑΝ, ΚΙΑΤΟ. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρός κρίσιν. Κον ΘΕΟΔ. ΥΦΑΝΤΟΓΛΟΥ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Τὸ τετράστιχόν σας ἐστάλη πρός κρίσιν. Κον ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ ΠΕΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΓΥΘΕΙΟΥ. Ποίημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΧΟΥΠΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ, ΧΑΛΚΙΔΑ. Συνεργασία ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑΡΑΜΗΤΑΝ. Παρακαλοῦμεν γράφετε ἀκριβῶς διεύθυνσίν σας. Κον ΜΙΧΑΗΛ ΛΑΖΑΡΗΝ, ΛΕΥΚΑΣ. Ἀπευθυνθῆτε εἰς κεντρικήν Διοίκησιν. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ, ΚΙΛΚΙΣ. Ἡ ὑπογραφή Κ. Σπυρόπουλος ἐτέθη ἐκ παραδρομῆς. ΣΧΟΛΙΚΗΝ ΕΦΟΡΕΙΑΝ, ΜΗΘΥΜΝΗΣ. Θά σάς ἀποσταλοῦν ἅμα τῇ ἀνατυπώσει. Κον ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΜΟΥΣΤΑΚΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΝ ΚΡΑΘΙΔΟΣ. Ἡ τυχόν ὑπάρχουσα ἀναγράφεται κάντοτε ἐπί τοῦ περιοδικοῦ. Κον ΔΗΜ. ΘΕΡΙΑΝΟΝ, ΖΑΚΥΝΘΟΝ. Τὸ ποίημά μας ἐστάλη πρός κρίσιν. Κον Ι. Δ. Παρακαλεῖσθε, ὅπως διέλθητε ἐκ τῆς Ἠλεκτρο-μηχανολογικῆς ἑταιρίας ἐγκαταστάσεων Φειδίου 1, δι' ὑπόθεσίν σας. Κους ΑΝΤΩΝΙΟΥ καὶ ΜΑΡΤΟΥΛΑΝ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν Κον Α. ΔΡΙΒΑΚΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΗ. Φωτογραφία ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Κον ΦΟΥΛΛΗ ΤΣΑΤΣΟΜΟΙΡΟΥ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Τὸ ποίημά σας ἀπεστάλη εἰς ἐπιτροπήν. Κον ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΝ ΣΩΤΗΡ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΓΟΝ ΝΙΚΟΛ., ΣΠΑΡΤΗΝ. Ἡ φωτογραφία σας θά λάβῃ σειράν δημοσιεύσεώς. Σταυρόλεξον ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Κον Γ. ΚΩΝΣΤΑΝ Δ.Α.Σ. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΝΤΟΛΕΦΑΝ ΑΓΗΣ. ψυχιάτρου, Α. Σ. Θ. Σ. Ε. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΑΥΚΑΛΙΟΝ Σ., ΑΡΔΕΑ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ. Οἱ μαθηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἐν καιρῷ. Κον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑΡΑΜΗΤΟΥ. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε ἀκριβῆ διεύθυνσιν. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΝ ΔΙΟΝ., Κέρκυραν. Τὸ ποίημα ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Συνδρομηταί ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. ΕΤΑΙΡΙΑΝ Ε.Φ.Ε.Κ., Θεσ)νίκην. Συνδρομηταί ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ, Ἅγιον Ἀθανάσιον. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε ἀκριβῆ διεύθυνσιν. Κον ΔΡΟΣΗΝ ΣΤΑΥΡΟΝ. Συνδρομητής ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομή γεγραμμένη ἐπί τοῦ περιοδικοῦ. ΝΙΚΟΝ ΜΠΟΧΛΟΓΟΡΟΝ, Λαγκαδᾶ. Σάς εὐχαριστοῦμεν καὶ σάς συγχαίρομεν δι' ὡραίαν ἐπιστολήν σας. Κον ΔΡΙΒΑΚΟΝ. Φωτογραφία ἐλήφθη καὶ ποίημα. Κον ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΝ ΛΕΩΝΙΔΑΝ. Συγχαίρομεν διά τὸν ὑπέρ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΖΑΒΑΚΟΝ ΕΥΑΓ., Θεσ)νίκην. Οἱανδήποτε συνεργασίαν καὶ ἂν στείλετε γίνεται δεκτὴ μετά τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς. Κον ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΝ ΑΛΕΞ., Ν. Παλάτια Ἀττικῆς. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΧΑΙΡΕΩΝΤΑ ΜΠΑΡΟΝΗΝ. Συνεργασία σας ἐλήφθη, τεθεῖσα ὑπό κρίσιν. Κον ΔΥΤΗΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΙΛΙΟΜΟΔΙΟΥ. Συγχαίρομεν διά προσπαθείας σας. Συνεργασίαι μαθητῶν σας ἐστάλησαν ἐπιτροπήν. Κον ΠΑΠΑΜΠΟΥΚΛΗΝ ΔΗΜ., Δημ)λον Μελισσοχωρίου, Θεσσαλονίκης. Ἐμβατηρίον σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρός κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΙΩ. ΑΤΖΑΡΑΝ, Φολ)χον Ἠπείρου Βόϊου. Διαλεξίς σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν διά τὰς κρίσεις σας. Κον ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ ΕΥΣΤΑΘ., Πειδάν. Ἀχαΐ. Τριπόλεως. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΛΟΥΚΑΝ ΚΥΖΙΡΙΔΗΝ, Λάρισαν. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΚΩΝΣΤ. ΝΥΜΦΟΠΟΥΛΟΝ. Ποιήματά σας ἐστάλησαν πρός κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΛΙΑΝ ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΝ, Ξηρόκαμπ. Λακωνίας. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διά γραφόμενά σας. Κον Α. Κ., Ναύπακτον. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΡΑΚΛΗΝ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Πύργον. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΝ ΧΡ., Καθ)τὴν Σ' Γυμν. ἀρρ., ἐνταῦθα. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΡΙΣΤ. ΜΠΕΡΣΙΜΗΝ, Μεσολόγγιον. Συμμεριζόμεθα τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Κον ΦΤΑΜΕΓΚΟΝ ΓΕΩΡΓ., Κιάτον. Φωτογραφία σας θά δημοσιευθῇ μέ τὴν σειράν της. Καθυστερεῖ διότι προηγοῦνται πολλαί ἄλλαι. Κον ΧΡ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, Γυμνασιάρχην Πύργου. Ἔχετε δίκαιον. Ἀπεστάλη τὸ περιοδικόν καὶ εἰς τοὺς ἐκ παραδρομῆς παραλειφθέντας. Δέν προβλέπεται πώλησις κατά τεύχη. Κον ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΙΣΚΟΠΑΚΗΝ. Σάς συγχαίρομεν διά τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα καὶ εὐχαριστοῦμεν διά τὰ καλά σας λόγια. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Σ., Δ)σαν Ἡμιγυμνασίου Μακρακώμης. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τεῦχος ἐξηντλήθη. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως ἀποστείλωμεν ὅμῶν ἅμα τῷ ἐφοδιασμῷ τῶν γραφείων μας.

Εἰς τὸ προσεχὲς αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἐρωτώντων διά τὸ μικρὸν ραδιόφωνον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐλάβομεν:

ΑΝΤ. Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Πραγματεία «Πρὸς σπουδάζοντα νέον».

«ΞΕΝΙΑ» ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου τουριστικῶν ξενοδοχείων. Τεῦχος Νοεμβρίου 1938.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 8)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράφατε καθαρά ὄνομα καὶ ἐπώνυμον)

Ἐπάγγελμα ..... Ἡλικία .....

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμός ἢ χωρίον, ἐπαρχία, νομός)

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβόσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράφατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε)

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Τόπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεία Συντάγματος, Κυριαχοῦ 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Ὁδός Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 8 - 3 Δεκεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπό Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπό τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞᾶ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπό τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διά τάξιν πληροφορίας πρέπει νά λαμβάνητε ἀποδείξεις φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συντάκτου τῆς Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συντάγματος. Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Δ. ἐλλ. καὶ μαθητῶν	Μη μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δ.	100 —	125
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	50 —	65
ΤΡΙΜΗΝΟ »	25 —	35
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Σελίνια	15

Διά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμοι, Κοινότητες): ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικόν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρική Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συντάγματος. Ἀθῆναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Παρακαλοῦμεν νά ἀναγνωσθοῦν ἀπό ὅλους

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νά γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διά τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν εἰδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δέν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

*

Πάν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατά τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θά ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τόπου Ε.Ο.Ν.», Πλατεῖαν Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

*

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νά ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἀποσταλεισῶν μέχρι σήμερον εἶναι μακραὶ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζά ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

*

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὀφείλουν νά ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατά χιλιάδας καί, συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διά νά κριθοῦν ἀπό τάς οἰκείας ἐπιτροπάς, μεθ' ὁ λαμβάνουν σειράν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θά βραδύνῃ. Ἐξαίρεσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

Πολλοὶ ἀποστέλλουν τάς ἀτομικάς των φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη θά δημοσιευθῇ. Τὸ περιοδικὸν ἐνδιαφέρουν μόνοι φωτογραφίαι ὁμαδικῆς ὀργανώσεως τελετῶν, ἑορτῶν, ἐκδρομῶν, ἀγώνων ἀθλητικῶν κλπ., ὡς καὶ ἱστορικῶν τοπίων, ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.ἀ., τάς ὁποίας, κατά τάς ἐκδρομάς ἢ ἐπισκέψεις των, τά τμήματα λαμβάνουν.

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νά ἀναγράφουν, ὄπισθεν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νά ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ καταλλήλου φωτισμοῦ, ὥστε νά δόνανται νά ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

*

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διά ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διά γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νά ἐγγραφοῦν, δέον νά ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θά συναποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, μέχρις ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θά μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διά νά λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν ἐπωνυμίαν μέ 5 καὶ 10 ὅμοια.

*

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοινώσεώς μας θά γνωρίσωμεν τὸν νέον διά τούτων ἐφοδιασμόν. Διά τοῦτο καὶ δέν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσους ἐζήτησαν.

Αιρ 773

Δημητρ. 112

Ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας εἰς τὸ Στρατόπεδον
τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».